

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب الحسب لا رت

مؤلف

مترجم

شماره قفسه ۱۴۹۱۰

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۲۱۵

۱۱۸۵۶

- ۱
- ۲
- ۳
- ۴
- ۵
- ۶
- ۷
- ۸
- ۹
- ۱۰
- ۱۱
- ۱۲
- ۱۳
- ۳۱

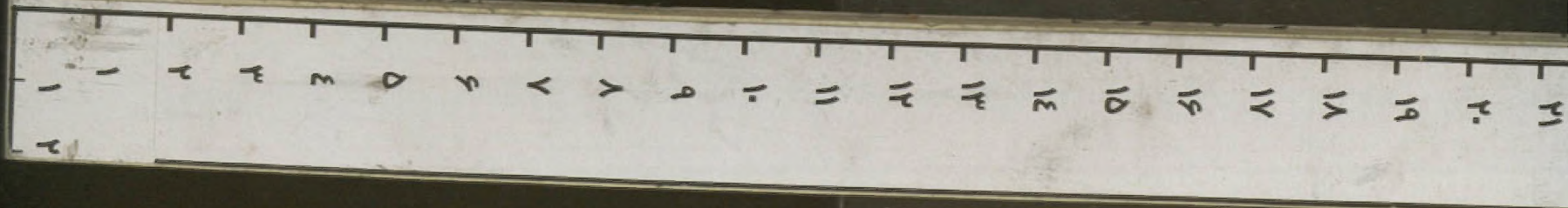
۱۴۹۱۰
۹۰۴۱۵

(۵۷)

کتابخانه
مجلس شورای ملی

۱۲

اعماله انباء شمل و باشد و بعضی گفته اند که جنود عبادت و کلمات نجات
چرا که در یک ذات تراحم و صفات سکونت و این کلمات که در آن مجمل
با لقوه است بین اسرار غیب است و موجودات بان محتاج اند و حدیث
عَلَيْكُمْ بِالْإِسْرَادِ الْأَعْظَمِ که سلطان انبیا علیه افضل الصلوة فرموده
اشاره بهی جنود است چرا که سر او اعظم از ویت و فرینه برد آنکه
سواد فرموده و سواد بیاهیت صفت ذات ایشانست و دیگر ابجود
که خضر علیه السلام در بلاهی و ظلمات یافت هم خبریست از جنود جامع
و ابجود فرموده و اب دامغان بیانات کرده و مظهر و ظلمات شد بجز
روح باشد و روح در سواد کلمات حروف نجات پس در کتاب آرد
عملی و حیات همچنانکه در سواد نطقیت که آن روح است و در سواد
ب نطقی است که جود و بیتم است و در سواد **ت** نطقی است که جود
بیتم است و همچنین از حروف نطقی پس حروف ابجود سواد افلا

معنی است که هرچه طلب کنی از آن بیای از ملک و غلک و عرش تا فرش **نفس**
 اگر کسی طالب ایمان است و میخواهد که سخن خود کند رجوع کند به باب کبریا جز آنکه
 دان اینست **ا ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف ع گ**
ل م ن و ه ک ای پسند که اناس و بیزاب چندم است و در کلیات
تاج است یا در کلیات **جرب** یا در کلیات **عمود** یا در کلیات **کری** و کلیات
تاج این صفت حرفت **ا ج ذ ش ط ق ف** و کلیات **حرب** این هفت حرفت
ب ج د ص ع ک و و کلیات **عمود** این هفت حرفت **ت خ ز ص ی ل**
 و هرچه کلیات **تاج** است ملائکه انسانی اند و هرچه کلیات **حرب** اند
 ملائکه هوا بی اند و هرچه **عمود** اند ملائکه ابرائی اند و هرچه کلیات
کری اند ملائکه از فی دتر ابرائی اند و ملائکه **تاج** ملک مالک الملک
 نذر الا نشانند که روی و سر محبوب و بدینان تعلق دارند و ملائکه
 ماله و کثیر و لا ما بدین و الخدین و البیدین میبوند و آنچه ملائکه

شود

مؤمن و مؤمنه
 و آنچه ملائکه
 ملکات ملک است

ص و از ملک سالک ملک تحت است به الی اصابع الی تجلیات اند شلا اگر کسی
 خواهد که اسم **حج** الله را بخیر کند و مامور خود گرداند در چنین نظر کند و به بند
 که **ح** حج الله در چندم جنود است و از کدام است پس **ح** حج الله از ملائکه **جرب**
 است که دست او است و **ج** از ملائکه **تاج** است که بدیناوست و **ت** از ملائکه
عمود است که مدد او است و **ا** از ملائکه **تاج** است و **ل** از ملائکه **عمود**
 است و **ف** از ملائکه **عمود** است و او را از جنس کوا استخراج کنند بدین طریق که از
ح حج الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف ع گ ل م**
ن و ه ک ای **ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س** حج الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ق ف ع گ ل م ن و ه ک ای **ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س** حج الله
تاج **ا ج ح خ د ذ ر ز س ش ص ض ط ظ ق ف ع گ ل م**
ن و ه ک ای و از حج الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س**
ش ص ض ط ظ ق ف ع گ ل م ن و ه ک ای و از حج الله **تاج** **ا ج ح خ د ذ ر ز س**

حجده الله **تاج** او **کرایه اب تاج** و به بند که ان چند زمام است و هر
نمای چند ملا که است و صد زمام ملا نکنها **تاج** یا ملا که **خرید** و ان **تاج**
همه **شکر خرید** و معاون و بند پس متعده بودند بعضی موکل **تاج** و بعضی **خرید**
و بعضی **مورد** و بعضی **کریه** پس اینها را قسم بداد که مدد است و **ح** را به
ح که دوا نما آید باشد قسم ده مثل حق و بی و فلاح و چلم و حکیم و غیر هم بیز
مبارت که الهی بخیر **ح** اسم حق مالک مالک **خرید** که ملاک او را که ملاک **خرید**
دو فلان حاجت من **کندار** و همچنین ملا که از او بخواه تا تمام یعنی بیست و هفت
بعد از حد و حاجا و ان ملا که **مورد** است بگو یا در بخیر **ح** مالک مالک **مورد**
ملاک تو را که ملاک **خرید** است بی فلان حاجت من **کندار** و همچنین تا آخر
و هفت حرفه و زمام و دم را که مدد **ح** بود و ان **ح** تا **ت** همه **شکر** و ملکه
او بند یعنی مالک **خرید** و بعضی مالک **مورد** و بعضی مالک **کریه** و بعضی مالک **تاج**
و چندی هفت ملاک بود همه را قسم بداد بطریق مذکور **ح** را به **ح** که دوا

شود و شرط است که بزندان رنات بخرد کند و بخرد خوش بکند و در
 زهره که اوله و زحمه باشد بنظر سعدان عزیز بنویسد و در محل تم
 و اسنهار حاضر شود که ملک تاج را مالک محمود بخواند و همچنین دیگر
 مالکان حربیه و کرمی و محمود بهیدیکر غلط نکند و هر یک از حرف را با هم
 مالک ملک خود خواند نارنج و صنایع نشود انشاء الله تعالی **الملاکة لله**
 کل واحد منهما اربعة ذاتیه المسمی بمرتبه والثانی صنایه المسمی
 بمرتبه الثالث ملکوتیه المسمی بملکوت الدایع لا هویتیه المسمی بنوریتیه
الف با جیم
 طایل جلتایل دایل وایل طایل طنقایل
 وصالیل وصالیل دسائل جایل وصالیل جلتایل
دال هال وال
 طایل هنایل دایل بنیایل طایل طلایل

منایل مایل لمایل ولیل افایل جلتایل
ز ا ح ط
 دایل وایل دایل جلتایل دایل کایل
 طسائل حایل افایل دایل طسائل سایل
ب با کاف ل ام
 دایل نکایل طایل خایل طایل جریایل
 لمایل رسایل وصالیل رجایل وصالیل رکتایل
میم نون سیم
 طایل مرایل طایل جلتایل طایل سایل
 ولایل سایل لمایل وصالیل لمایل کتایل
عین فک صناد
 طایل لقایل دایل افایل طایل هغرایل

مصفا بیل فدا بیل افا بیل و فدا بیل مصفا بیل

ف ا ف ر ا س کین

طاب بیل حفا بیل داب بیل بتا بیل طاب بیل ففا بیل

مصفا بیل و ففا بیل دفا بیل و ففا بیل و ففا بیل و ففا بیل

ک ا ک ا ک ا

داب بیل بفا بیل داب بیل بفا بیل

اکفا بیل و ففا بیل فاب بیل و ففا بیل افا بیل و ففا بیل

د ا ک ص ن ا د ط ا ک ا

طاب بیل حفا بیل طاب بیل و ففا بیل داب بیل بفا بیل

هکفا بیل و ففا بیل و ففا بیل و ففا بیل فاب بیل و ففا بیل

غیر ک لام الف

طاب بیل و ففا بیل داب بیل بفا بیل و ففا بیل و ففا بیل

و لکل حروف حقه سلا لکه ا لهما عنی و انشا کرمی و انشا ک

نکلی و الدایع لا هتیت و هو المسمی بحدی و الحاسر جیروت و هو

المسمی بدجی و الا حق افضل و بعده عدش و بعده کرمی و بعده نکلی

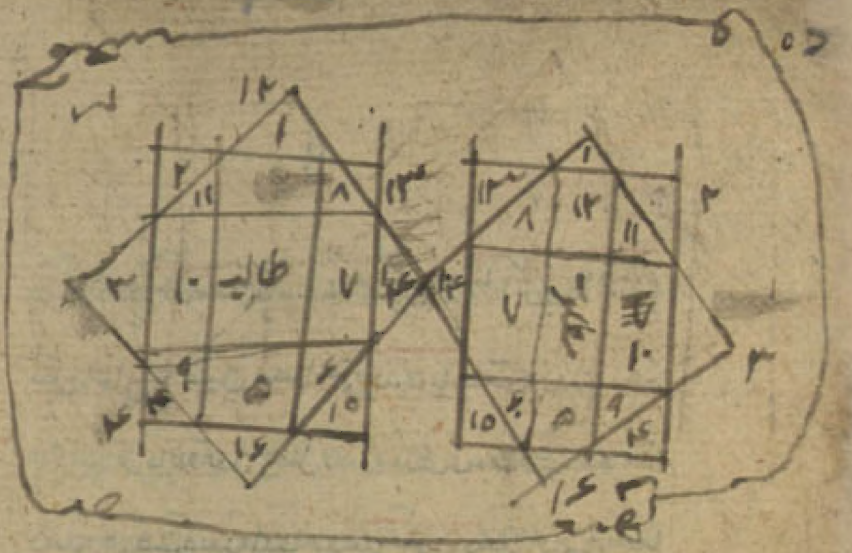
و بعده جیروتی و بعده ادح و بعده علوی و بعده اوجی و بعده

ناری و بعده هوای و بعده مانی و بعده تری و الله اعلم بالقد

ع ۱۴۷

تجربہ اینم مربع طالب و مطلوب برای ترتیب بنویسد و اسم طالب
و مطلوب بگوید و وسط مربع بنویسد و چنانچه در این در چپید بر سر
یکدیگر بنویسد و آنرا مبارکه فرقی الناس حب المشهورات
لنا اخرید و این مربع بنویسد و کتبش را چنان بنویسد
تا امر بگیرد و هم عشق بگوید و طرف دیگر بنویسد و کتب
نقش کرد و بار خورشید و سپهر بحسب است
و طلسم چون این رو جان داشت کتب و ورق نوشته شد

بسم الله الرحمن الرحيم مقدمه کبر

این رساله است در عمل حروف شمل و مقادیر و جواهر و فصل مقدمه در بیان
 مداخل و مخارج حروف شمل و مقادیر و توان این جفر و هر که این شمل
 نیکو ضبط کند گمان هست که دانسته شود بر حق بعضی از توان این جفر جامع
 کبر که علم امام جعفر الصادق علیه السلام است علیه افضل التقلیدات و همچنین
 بر حق توان عد خافیه که مشهور است با نام جعفر صادق علیه السلام و التقلید
 بدانکه هر اسمی باشد در حروف و حروف را بعضی چهار و بعضی پنج و بعضی
 شش و این را مداخلات شامل کل لغات است چنانکه اگر خواهد که این

از آنجا که لغت با اسم اعظم استخراج کند اگر پنج بر بی خا خدا را اسم
 را بلغت عرب ضبط کند و اگر عربی را خواهد بلغت عربی ضبط کند
 و اگر بر زبان خواهد با بلغت و قس علی هذا و این ضبط را ضبط عند
 خوانند و شرح ضبط عند و مداخلات و این را کنیم بدانکه مداخلات
 بدو قسم است یکی در ضبط و یکی در جمع و هر یکی را از این دو قسم سه مرتبه
 است کبر و وسط و صغیر و این مداخلات و کلمات یعنی اسماء و افعال
 را یعنی حروف و همچنین در ضبط مداخل است و در ترکیب مداخل
 و مداخل حروف بر چهار و چهار است سلاسی و خفایی و ذباجی و فلانی
 و این که حروف بر چهار مرتبه است احاد و عشرات و مئات و الف
 پس هر حریفی که در مرتبه احاد واقع شود در ضبط او مداخل کبر
 باشد و وسط و صغیر باشد و هر چه در عشرات واقع شود او را
 مرتبه کبر و وسط و صغیر باشد و این ط و وا که هر دو را وسط

الافان دبعده الاماء وسم وعزيت اذان باد كن و بنا نكه قسم رعوت
 اعران انا بتاد در چها نام **ها** هرد و باب ناكه ايتان دانكس كزدي
 و اما ي اعران و اما ي و شكان از ايتان پروك اودوي بدانشي كه
 انرا بر تاليف راست بگوي و در معنات اسماء پنج معلوم كويان دود
 زنجات چهار چهار و چون اعران را بدین نامها قسم كين بگوئان نم
تَبَارَكَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ سَلَامٌ هَذِهِ الْمَلَأَ نَكِه و اما ي و شكان بر شماره
 حاجت و طلبو كه داري بكن دودا خريكو بايد بگويم شَافِي زِيَادِي وَ نَحَابِي
فَلَا تَسْخَرُ اِنْ يَخْرُجَنَّ وَ جَوْهَرُكُمْ وَ اَدَبًا رَكْمُ الرِّجَالِ الْجَلِ اَتَا مَه
 و چون اين جمله و منكره شد بدانشي نگاه حروف زمام اصل را بجل
 بگر بر شماره و بر شش نكت بيش شش شش لوح كن و آنچه كز از شش
 به بدن تا ميزان وي چيست اگر انشود و دانش عمل كن و بين تاليف و بنا
 دانست كه **فرد الف** ميزان انشاست و **دوج** الف ميزان باد و **فرد الف**

ميزان اب **نوج الف** ميزان ناك و اگر چنانچه ميزان ناقص باشد و چون
 يك دودان جمله را كه و منكره شد بدودق با كزه بايد نوشت و باخو
 بايد داشت و اگر فرد ما ندان بابت چپ بنا نكه اسماء ^{اميان} ميزان بنسبت چنانكه ^{بنا}
 بايد كرد با اسم طالب اگر چه در يكي از مدخل موافق اسم طالب است پس بجهت
 و اگر مخالف است در مدخلها پس تصحيح بايد كرد بحرف نقطه بحرف
 بحرف و بنا نكه اسماء شكان بايد كود آيد يك سطره و اخير سطره كه
 از چهار حرف كز انند و مثال اين است كه غوده بنود **شال** مثلا
 گويم كه اسم لما بجز اسم مطلوب قبل و اسم حكن را بسط كويم بدین
 كوداد **شام ان يه سرت ي ن خ م س ي ن** مدخل كيرش **۱۱۱**
 حروفش **ق ي ح** و مدخل او **س ط ۱۴** حروفش **ي ط** مدخل صغيرش
۱ و حروف **۱** و جمله حروف بسط اين است و اين تركيب **ش م**
ان يه سرت ي ن خ م س ي ن ق ي ح ي ط ۱ امكانه ام مثلك

ذبح الذبح است یعنی در پی در بیان و ذبح و این بران خاکست برین
 بران و کلام معلوم شد و اما که نامها اعران از دی بودن ایود
 با نیا از یکسر جدا کن و آنچه مدود باشد منحل کردن و لیکن باید که سطر
 سطر جدا گانه بنویسد چون مرکب کند با نیا که عمل ادبی باشد اما بر
 یا اهن یا نوا و نویسد در انشای نواز و بخور سبزه و غنیمت میخوان
 که در حال مطلوب حاصل شود و اگر خواهی فیله کن و در چراغ دان بود
 و اگر خواهی در شبته انداز عمل هذا و اگر خواهی باشد صدق باید کرد
 انهم یا کج و این عملها در سینه ان بهمان باید کرد و اگر بادی
 باشد ملق و بختن و اگر بای باشد داب باید تا خفت یاد و باطل
 باید کرد و بخور و مطلوب باید داد و هذه عمل التماس و غنیمت بعد
 ان صدق یکسر باید خواند ان باب اول و اما که نامها اعران از
 دی برودن سده است و این باب اینست **حرف الفی که قند**

حرف الفی که قند مستورا **سطحی** معنا و در حلقه جمع شند
 حیفی شایسته شایسته که هم فعا شفق و سخن **قند** **سطحی**
سطحی **قند** و **جند** **بجیات** و اگر عمل بغیر یا سلیط با انشای این
 انشا خراجه کرد و نام باب اول را و تمام باب ثانی را مغلوب باید
 کرد چنانچه او را بخور بری و حرف اخر را اول بدی نگاه یکسر کن
 و بعد از ان سطرهای که نام اعران برودن داده باشی و دیگر عملها
 که کیفیت بر همان طریق باشد ذکر کرده شد بی هیچ تفاوتی بلکه تفاوت
 درین عدد و تمام است و بدانکه بخورانی که در اعمال سعادتمندان
 عد است و سطر و سطحی و مانند این و از ان غرضات چون جند
 و حنظل و خلعت و امثال اینها یا فی فصل اول و الله اعلم **فصل**
 شریف از ان سطرهای که از ان تصور و التمام فی جمیع الوجوه است
 نیز خیر و نیز شایسته که احیاء الحیث و دفع الشی و دفع القدر و جلبه

اذا دنا بلك و لا يملك او يملك بين المراتب والرياح انما
 في اننا لا نسا يعني اگر خواجه که تصرف کند در جمیع چیزها که در عالم
 موجود است از خیر و شر مثلاً حصول خیر و دفع شر از برای خود یا دیگر
 یا سلب کنی شی از حیوانات یا باد یا باران یا هر چیزی که خواجه بخواهد
 یا دردی بآید که سلب کنی حروفان نوع را یعنی نظیر دران مطلوبی که
 داری به این که بکلام طبیعت و صورت حروف از طبیعت رابط کن
 سلبی ملغی چنانچه در سوره در ساله حروف خود آورده است پس
 در این وقت که ابتدای عمل کنی اگر در دو مقدار سلب کن و اگر یک بود
 بیل سلب کن و ساعانی که از دور یا از تب گذشته باشند سلب کرده با
 و میم کن پس به این که از دور یا از تب که در عمل میکنی سلب بکلام
 کوکت پس حروفان کوکت را سلب کن و حروف کوکت سلب اینست
 حروفی سترخ مشر نه هره
 ابعج د ه و ز ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص د ر

عطارد قمر پس نام آن نوع را سلب کن و با معاضد کن پس نام
 زهره شمس و قمر
 انکه که خواجه که عمل دعوی تا نکرند سلب کن و بعد از نیکو کردن ان با معاضد
 کرده سلب کنه و بعد یکی در محل خود ثبت گردانی تا ناسی کرده پس ان نظام
 نیکو کنی و از وی ناسی ناسی خدای تعالی و ناسی ای معان پس بعد از ادبی و باقی
 عمل هم بر این منویات که شرح داده شد به حج تناف و در مثال اینست مثلاً
 خواستیم که در روز یکشنبه در ساعت دهم سلب گردانی معاضد بر معاضد
 معاضد حروفان حاره است سلب کردیم ان ف ا ط ا م ی م ن ا ش ی ن
 د ا ل و چون این اعمال در روز بود بخار سلب کردیم بر این مثال
 ن ف ا ل ا ل ف ا و حروف باغات دهم ی بود سلب کردیم ی و ز
 یکشنبه در زمان ثابت سلب کردیم حروف معاضد بر این مثال م ی م ن و ن
 س ترخ ی ک ل م ن س ع ف ص د ر اس ی ک ل م ی ا ط ا
 ل ف ل ا ح ا م ی م ع ی ک ل م ی ل ا ل ف ل ا م ع ی ک ل ا م ی ل

ط ا ا ف لام ح ام ی م ک و و ا ا ل ت ه ا ط ا م ی م و ا ش ی ن
 ذ ا ل ن ح ت ا ا د ا ی ا م ی م ن و ن س ی ن ح ی ت ا
 م د ی ک ل ا م ط ا ا ف لام ح ی م ی م ل ا ی ن ف ا ل م ا ط م
 ک و ا ن د ی م ش د ی ر ی ش ه الف ط م ی ش ن ذ و ر م ح ت ح م د ی ج ل ه
 ح و د ی ط ا ی ن ت ۳۵۷۹ ح و د ف ا ت غ غ غ غ غ ط ا ی ن ح و د ف
 ر ا ی ا ن م م ک و د ی م ت ا ن م م م ط ل ن ح ا ص ل ا ی د الف ط م ی ش ن و د
 د س ع ش ج غ م و ا ی ن ن م م م ط ل ی ک و د ی م ن ی د ا ک ه م ل م ح و ت ا س ت
 ت ا ی د ی ن ک و د ا ر ش د ش ج غ م و د و ن ش ی م ط ه ف ل ا
 و ا ی ن ع ج ل ه ح و د ا ت ی س ل ا ی ن ل ا ن ی ک و ر ا ی د ک و د و ا ن و ی ک ل ا م و ن م و
 ط ل م ا س ت خ ر ا ج ک و د و ن چ ا ن ج ه د ر م ف ل ا ت ل ش ر ح ا ن م و د ه ش د ی ج
 ت ف ا ق و ا ی ن ت ت ا م و ا ل ل ه ا ع ل م ا ل م و ا ب م و ا ب م ف س ل ن ت ل ا ن ش ج
 ج د ی ر ی ر ح م ل ل ه ط ل ی ه ت ا ل ل ح ی ر ی ل ی س ط ا ی م م ا ن ذ ت ن د ا ک ل

م ط ل ی س ا ی ن ت ا ل ل م ا ل م و ا ن ا ل م و ا ب ا ل ح ی ب ا ل ی ل
 ا ی ن و ا ی ن م ح ت ا م ا س ت و ه ر ی ک و ی ا س ه م ا ح ل ا ت ک ی ر و ص ی ر ی ط
 ک ی ر و س ی ط ص ی ر و ا ی ن م و خ ل ن ی ک ی ل ت و م ح ن
 م و خ ل ا ت ک ی ر و س ی ط ص ی ر ح و ت ا ح ا ر ا ی د ی ن م ا
 س و ا ن ه ک و د ی م م ا س م م و ا ن ق ی ا ی ن ت و ا ن ا ی ن ت ا ل م و ا ن ا ل ی ل
 و ی ک ی ا ی ن ت ک ه س ن م ت ل ی ن م ل و ا ی ن ا س ت خ ر ا ج ک و د و ن ا ن ا س ر ا ت
 و ا ن ا ی ن ت ا ل ح ی ب و ا ی ن ا س م ا س ت ک ه د ر م و خ ل ی و ا ن ق ا س م ط ا ل ب و
 م ط ل ی ب و د و ص ی ر ی و س ی ط م و د ا ی ن م و ا ی ن ا س م ر ا ج ع ک و د ی م ا ی ن ی و د
 ۱۵۳ ی س ح و ف ح ا ص ل ر ا ن ی ک ی ر ک و د ی م ی د ی ن م ا ل ۱۵۳ ک ه م و د ه
 م و د ه ا ی ن ح و د ی ح ا ص ل ک و د ی م ا ی ن ی و د ۱۲۹۱۷ ج ل ه ح و د ف
 ی ط ک و د ی م ۳۵۷۸ ا م د ا د ج ل ه م ر ی ح ا ۷۵۴۹ ی س ی ک ی ا
 م و د ه ا د و ن م ر ی ح ی ن ت ح و د ی م ی د ی ن م ا ل

و حقی که در ظهور مرتبها باید نوشت اینست **مطالع وید محمدا**
 اینست غایب از فضل **فصل** از قول شیخ ابوالعباس برین
 چنانچه فرموده است قدم اسم طالب و اخرا اسم مطلوب تا آخر بعضی
 ابتدا کن تمام طالبا بعد از آن نام مطلوب و هر دو را یکی تمام کن
 انگاه تکبر کن یا نام برود تا بد پس بد کن حروفها از صد و هجرت
 ان باب بگو و بد کن تمام ساند هفت نیت تکبر کن بعد از آن چهار
 حرف صد و هجرت این هفت سطر بگوید و در بعضی صفحه نویسد این
 اعتداه این حروف در بالین صحیفه در بری نیت کند و همچنین
 میکرد یکبار اسم طالب و مطلوب و حرف کز کبی که قریب حال باشد

در نیت عمل چیده تمام بیرون ابد سطر و آخر این حروف بگوید و معروف
 و معجم گردان و عرب کن و تکبرها را هر سطر یک نیت کن و در حدیث
 نبوی و در حدیثان نونه و سبیل و در فن کا و در حدیث نامتبر و در
 حروف عرب و معجم را بخوان که اثر قریب ظاهر گردد و اگر این تکبیر
 هفت نیت بر نیای عمل قوی باشد و اگر اسم طالب و مطلوب را با جم
 تکبر کنی چنانچه اسم در میان هر دو اسم تعداد نگاه عدد تمام تکبر بکری
 و در بری یا بختر نیت کن تکبر بود **خاتمه** بدانکه اگر تکبر حروف
 عدد نام در شکان واقع شود بسبب آنکه نامهای اعراف اندک باشد
 یا جم از حروف و عدد اعراف نباشد نگاه باید کرد و در تکبر سطرها
 و هر جا که دو حرف از یک نیت باشد یا در بعضی یکدیگر یا بند او عمل
 از اسباب سعادت باشد چهار حرف که بعد از این دو بود بد کن
 یا است مغرب باید گرفت و اگر از برای نیت بود چهار حرف که

كله ومن قرأها عند كل ما نجا وهي حروف كلمة يا قتلك من ذلك
 وحفظ من زفات التبطات ومن قرأها فصولها وهي سبعة عشر
فصل في جمع حجة القسوة القسوة في موضع حال هذا هو باب وهو
 موصوف في سبلا وجه في قلبه حانت لم يبعد ما خسرنا ان دقا
 في تلك الحالة استجب له فصل اذا اردت ان تعلم انك
 بنوع تحب لك واسم اما بجانب الجبل الكبر ثم تنفذ ثمانية وعشرين
 ما تعرف عدد ثمانية وعشرين فاحسبه من الشرطين ارجب انتهى
 العدد المنادى بذلك بيت المتقن ثم اسما يكون قد اعدت ليقت
 نعمتان يحملون ماء الورد وشرابك وكانوا كتب حرف تلك المتزلة
 ليلا كان او غيرا ثم اتمل حتى ينقل القوم المتزلة الحاشية التي هي
 بيتا فارج فاكبت حرف تلك المتزلة ايضا على اللفظ الاول ثم اتركه
 حتى ينقل القوم الى المتزلة العاشرة واكتب حرفها على الحرفين الاولين

والحفظ ذلك لو جئت بعد انشاء الله تعالى وان اردت ان تعلم ذلك
 وبين انك اردت فاحسبه واسط كما ذكرنا في سماع العبد
 من الثمانية والعشرين وعرفت معه ركب حرفك المتزلة على الحرف
 القليل منك وقاسه على نفسك وماشيه على ما شئت ومنه
 ان اقرر في تلك المنادى سعيانا من المشقة فان اردت معرفت
 انك فاحسبه واسم الله كما ذكرنا بالجلال الكبر واسط كما
 ذكرنا فاذا جئت قبل بيت بعد ما وعدا اكان غاديا في تلك المتزلة
 واعمل على حرف بيت بعد ويكون العبر من سعيد يكتب ذلك على طرف
 ثم اتركه حتى ينقل الى سادسه ويكون ايضا غاديا بالحق فاكبت حرف
 المتزلة على حرف بيت الفتح فانه لم يفرجه وساعته على هذه المنا
 والنافع برند شرطين بطين فويا دبران ههه ههه
 دناع نزع طرفة وجهه ويزه صوفه عواشاك ههه

زبان اکمل قلب شوله شایم بلفه و آج بلع سعد اخیه
 مقدم سعد دشا ختم الله علی قلوبهم و علی سمعهم کل الیها هم
اما بعد از علی مرتضی برسدند که کدام مدد است که مجموع او صحیح
 باشد نموده که ضرب کن مدد با نام معینه و با نام شده و اینجاست که
 هفت راد و ۳ ضرب کردیم شد ۲۵۱ مدد ۲۲ حقه ۵۳ دفعه
 ۲۳ نلکه ۸۳ نصفه ۱۲۶ سجه ۳۶ حقه ۳۱۵ نصفه ۲۸ متر
 ۵۲ جند جمع اینست ۴۴۹ عدد قرار داده است بر همه موجودات
 از غیر و شری و حق باطل و راه راست و کدرا جود هر چیزی که من
 حاضر شود و با و تمام و این جایست که سخن درین بیانات و
 بلکه عالم و باقی بیانات آنچه موجود است و بین ستاد که خواهی که
 مقرر کنی در عالم و موجودات هر آنچه می خواهی از خیر و شر و مانند
 آنکه معتقد شدی و دفع دشمنی از خود بر پیشانی نام اکنون از نگاه کن

که کدام مضر بودی غالبست حرفها مضر بر حرف نام او آمانت کن
 و نگاه کن که حرفها مجموع مرقعه است یا مفزده اگر مرقعه باشد
 در بیضا چهارگانه باشد و حرف مفزده پنج گانه باشد و حرف بیضا
 در قسم اول و باقی ترکیب کنند و در قسم تا اینجا به فهم کن بعد از آن
 از آن حرفها نام طالع مطلوب **م ی م ح ام ی م و او د ال** و در
 و ساعت که یک نام ملک جمله را ببلد تو بیضا حرفی بگیر باید که و از آن
 پنجمه پیدا گردد **و ح ن ث م ا ن ی و ا و ب ع ی ی س ه ۵۱۵**
 بیضا **ا و ب ع ی ی ث م ا و س ه ص ح و ح ع ف ط م ی ح ا و**
 دلج **م ح و ح ی ا ب** المدح و بعضی و غیره
 هم و تسلط بداند که غرایم قسم است برین آیه بیا بدشان آمدن
 و مراد از معزم بیا عدلک معزم باید که مزیحتاجی را بیاورد و
 استعمال بداند بداند که اگر خواهی که یکی را از شهر و یا ویدی یا از جهت

وتمامی آری بیار چهل دانه فلل بیاه و چهل دانه فلل سفید و پاره کند
 و پاره مثل نعل و پاره سندروس و همه جدا گانه خرد کرده بهم برزد
 و هفت نوبه بکند از کتان و این اخلاطها در این نوبه تفسیه کند و در
 چنانچه از نعل و سندل بکند و در سندل نشاند و از نعل و سندل نعل
 بخواهد تا و غنی که اخلاطها جمع مانده بپایند **فصل هفتم**
 غرض از کسور یا معتر الشنا لاین و لا یخرج المویکن و بالنا یخرج المین
 الذی خلقه الله عز و جل التوم و یلکله و غایه و جوده و از کسور من
 انداج السحود و النفا ری و الجور من کل ادراج کتم ان خردند
 هذا لانه تلبل فلان بن فلان علی بنو محبت تعددت فلان بن فلان
 علیکم بخرد و بعه و بینه و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی
 یا جمنا من این غرض از کسور و لا یخرج المین و غایه و جوده و ابی و ابی
 علی یا هادی و بینه و بینه و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی و ابی

ان خردند فلان بن فلان علی بنو محبت و کسور و کسور
 فلان بن فلان کما خردند فلان بن فلان علی بنو محبت و کسور
 علی کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 لما اخذت تلبل فلان بن فلان علی بنو محبت و کسور و کسور
 بن فلان سمعها و بعه و جیم و جیم و جیم و جیم و جیم و جیم
 و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 شدیداً کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 الراج یا سدا جیت و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور و کسور
 سید یا نه اند و این علما نطق و کسور و کسور و کسور و کسور
 چنانچه خواهد کنند و در معنی و در معنی و در معنی و در معنی و در معنی و در معنی

بند در بند دالجه بپنهانند اهديك الحججه علي منوبك الله
 كوريم كه شرح ان در تفسير النجاشي كه پيشي بر خيبد افتد بين ملها
 كه بين سوال منكم **باب اسديم** بمعنى اگر خواهيد كه كمي از كسي
 جدا گردانيد چنانكه الله با يكديگر كنارند و نشيند و نه امساند از
 بعضي يكديگر بسيار زياده بيه حركت يا سبه كرك و اين عزيمت بپيما
 برسد بخوان و برود خانه انكس مال و كعبه نباشد تخم اسفند
 و در دست كور و بخت و يكبار و بر غريبت بدان خوي آند و در
 سراي انكس نشاند يا بامسانه افشاند كه ميلم مو ناسان
 بايد كه بر صاي خدا نيتا باشد **عزيمت** ابن
الملك في العيون و تفتته النجوم و حاجب السديم و هب الريح
 و نزل الصبايح و امسكت بيت و كثر النلق و دام الانق و علم
 الليل و كثر الليل و نال الليل و لم النصار و انطا و النصار و

كرو

كرو النصار و اعتزلوا الملوك و انقلب الارض و قصر الارض و الحفقت
 للنفق و مناقت النار و لمحت النار و تنفقت و نعدت و مناقت
 بيلان بيت فلانه بمعنى ملاين بيلان النار و الديار و بقضوه الا
 و نحو الميقن ليس قداد لا ليل و لا نهار و نحو سبه الا نارا
 تخم سنيديان و لمدرينه الشجر و ان يبر و ما ريك اليكس انيقو
 يقب اليه شارب و ميه بكماد الجياد و دام قلبه الهيم و الغم فلا
 له في اللعيب سكون و لا نزار الي هذا الحال فقل بيقها و بيقها
 بيقها و اعماسفنا لا نبي فيها موجدان لا انما خرج با فلانه
 بيت فلانه ما غرد و خاضع و بيل فقول فلانه بيت فلانه كينا
 فقل الله تعالى بين الليل و النهار و السماء و الارض و انسان
 و النحل و بين مريم و فرعون لا تجتمع ابدا الا بين و دهنو
 الداهيين

کنوز المعنیین

بسم الله الرحمن الرحيم
 جنین کبیر و نوزاد کتاب بسم الله الرحمن الرحیم
 جامع از دستان دیاران عزیز که در علم شیرجات و طبقات و
 اضیاء و آنچه بدانها در دماغ تمام دانتها و دندانها و غیر
 دندان صورت گرفته اند هیچ نایده یافتند بگویند و مرآت از یاد
 خوات کتاب کرده اند و در همین معنی بسیار که ایشان جنین و نوزاد
 در حق ما ناست کرده بودند و منتها با تمام اینها و این کتاب را تمام
 گویم و در وی عجایب غریب اینهم پیدا کرده و دانش کفایت
 گفت و از بارید جلای تمام این کتاب توفیق خواست الله تعالی

الاجابة القول في مواضع الآمال وفيه سبع فصول **فصل الأول**

في أهل دما يتعلق بها جند خواجه که عمل محبت و صداقت کنیم آغاز شبها
 در دوزهای زهره و شری و ساعات ایشان کنیم از آن زهره و دوزاد
 و شب سه شبه اما عمل در اقل ساعت و ساعت هشتم که تا اثر خور
 بیشتر و در آن ساعت یافته اند و از آن شری و در پنجشنبه و شنبه
 و آن عمل که در زهره گفته شد در وی نیز کنیم و نیز باید که هر صبح
 باشد از تدبیر و یا ثلث و یا ثلثه و شری متوجه باشد بقا
 و یا تدبیر و ثلث و زهره تا عمل بدو فراد باشد تا چون آن
 بهر بعضی و عداوت کتد آغاز شبها و دوزهای پنج و نعل و
 ساعات ایشان باید کرد از آن پنج سه شبه و شب شنبه اقل
 ساعت و هشتم ساعت از دوزیا از شب و از آن نعل و دوشنبه
 و شب چهارشنبه اقل ساعت و هشتم ساعت از دوزیا از شب

لک محمد مورا
 در میان کله
 بیند از دینم میشود
 بر احشای خیز
 کوه و کوه خیز
 و جبال و کوه خیز
 صحرای انداز خیز
 ران به حالت
 که از دینم خیز
 کوه و کوه خیز
 کوه و کوه خیز

بن بری سدی بیکی و بنی سدی کے

12345

در ترکیب چون خواهم عمل بجای کنیم یا بعضی حرفه قلاد نام طالع و
 مطلوب و حرفه قلاد نام کواکب که مجربیت و نوبت بتائیم و ترکیب
 کنیم و همچنین تا جمله حرفه تمام شود اگر از آن فرقت کنیم از آن محل
 کنیم و اگر تسلط کنیم حرفه مزج و مقام حرفه نام طالع را پیش
 داریم پس عرب و نجم کنیم و اینجا باشد که حرفه را از عقبه فتح
 کنیم و با سبب از دفع و هم کنیم و اگر کسی کنیم و آنچه دارد باشد جذم و وقت
 کنیم و چون جمله حرفه تمام است اسما را عرب و نجم کرده باشی این
 دقیقه عمل مطلوب باشد پس بخوان که کواکب که تخفیف تعلق داد و وقت
 حاجت برایش اندازد و حاجت بخاهد تا مطلوب حاصل شود بنظر
 خدا تعالی بدین صورت مثلا حرفه محمود نهادیم **م د م و د و ح**
 مجرب **ف ا ط م** و حرفه کواکب **ز ه م ن د م** از نام محرو
 و طالع و کواکب که نذر است بتدبیر بدین صورت **م ق م** پس حرفه

دوم **ح ا ف** و حرفه سیم از هوسه نام بتدبیر این **م ط د** حرفه
 چهارم از هوسه بتدبیر این **و م ع** حرفه پنجم از نام خود و مجرب
 و حرفه قلاد کواکب مطلوب و اینجا نوبت که حرفه کواکب پیش از چهار
 نوبت جمع کردیم آمد بدین صورت **د ع م** ترکیب کردیم چنین شد
م ق م ط ط د م ع د ع م و حرفه عرب و نجم بدینواست که
 در جلد و لغوده میشود و چون اختیار کردیم عمل آورد باشد و با
 که عمل میکند و خانه خالی رود و پیش از عمل هفتاد نوبت خطاب
 کواکب بخواند و بعضی گفته اند هفت نوبت بخواند و جامه پاک در
 پیشینه باشد و انجوانی بخورد باشد و دهان و دهان و دهان
 عمل کند چنانکه هیچکس ناسم افشود و بی اختیارش عمل کند و در
 بجا آورد و بخورد کواکب بدقت حاجت برایش اندازد و حرفه
 اسما را بدین نحو ترکیب کند که بی مشک مطلوب حاصل شود ان شاء

جاتجيب خطاب كواكب سبعة ابنتك هريك كهدان حاجت تعلق
 داند هفتاد بار بخواند **خطاب الزحل** وبنفوس عدد وند
 ايها السيد العظيم اسمك الكبر وشانك الذي يرفع قلوبهم العاليتين و
 الشديده انتا الخلق الباري يا ذا الجلال العظيم الخلق الخادق والقوي
 صاحب الغيب والقبض المتعبد بالنعيم والمحرز النجاة من العذاب
 والفتح الخصال المكارم العالم النعيم الشيخ المحرب الشفي المستنير
 السعيد من اسعته واسئلك يا ذا الذي ينجي الامالك العظيم
 واغلا نيك الكرام بعد ان هو راويك دوما طر دانه باشد
 بخوانه **خطاب المريخ** ايها السيد السعيد المبارك الحكيم
 الامين المار الطيب المبارك العالم الضاري الحق والعدل والهدى
 اتا هدا الصالح الكريم الشيخ المعين الذي يا لهذا اسئلك يا ذا
 الاب ينجي اجلائك الجميلة وانما لك الفيتة الشبيهة اسئلك

انما تطلبه راوي كذا **خطاب المريخ** وبنفوس اربعين
 اتا مثل الحار الباقين شجاع القلب المشرق في النعم القوي القاهر القاسم
 اتا مثل المديد صاحب العفو والعداوة والعتوب والسخن والملك والنفوذ
 والنعمة وقيل الملائك الوحيه الغريب الحاريل السلاح الكبي الصالح
 انقلبه راوي كذا **خطاب الشمس** وبنفوس اربعين
 اتا المار الباقين المير الحاريم الذي في الملك الكواكب ورنه فاجا
 والعداوة لك واذا بعدت رجعت عنك واذا قربت سددت واحضرت
 شرفك وتجنبتك يشرق فلان النفل على جميعها انت الملك العظيم
 للثقة تسعدوا تكدت ويحضر اذا اجابعت علم غامله بكنهه نيك
 ومعنون فضلك ولئن يدرك كنهه شرفك انك من سجدته قد حقا
 بخوانه **خطاب الزهرة** وبنفوس اربعين
 المباركة الرطبة المعتدلة المطبقة الفطرية المسنة للطفة الفلكية

صَاحِبِ الْحَيَةِ وَالْفَيْتَةِ وَالذَّهَبِ النُّعْمَةِ وَالنَّعْبِ وَالطَّرَبِ
 اللُّحَى وَالنَّجْمِ الَّذِي تَجِدُكَ بِهِ الْعِيَانِ وَاللَّعْبِ وَالْمِرَاجِ الْقَلْبِ
 الْقَلْبِ الْخَالِصِ الْمُرَوِّدِ الْقَادِرِ لِهَ الْفَتْحِ خَيْرَ الْكَاحَةِ صَاحِبِ
 السُّرُورِ اسْتَغْنِ عَنْ تَعْمَلِ كَذَا كَمَا **حُطَابُ الْفُطَارِ** رَحِمَتْ
 كَارِهَا قَدْ قَرَأْتُهَا السَّيِّدُ النَّاسِ فِي الْمَادِ وَالنَّاسِ فِي النَّاسِ
 النَّاسِ الْعَالَمِ بِالسَّيِّدِ الْغَايِبِ الْبَلَمِ بِأَخِي وَالسُّرُورِ وَالْأَرْضِ
 الْقَلْبِ الْفَتْحِ لِلْبَيْدِ الْبَالِ وَالْجَاهَةِ صَاحِبِ الْبُكْرِ وَالْفَتْحِ وَالْبُكْرِ
 وَالْجَاهِ وَالْقَدَامِ وَالْمَادِ الْقَادِرِ الْبَلَمِ الْبَلَمِ الْبَلَمِ
 الْخَيْتِ لَا يَغْنَبُ الْفَتْحِ وَالْمَطْعِ فَلَمْ يَجِدْ لَكَ وَصْفَ قَاتِ مَعَ
 السُّعُودِ سَعْدُ مَعِ الْفَتْحِ مَعَ الْفَتْحِ مَعَ الْفَتْحِ مَعَ الْفَتْحِ
 أَنَا سَمِعَ الْفَتْحِ نَهَارِيَّةَ فَمِنْ الْبَيْتِ لِي بِمَا جَعَلْتُمْ
 لَنَا بِمَعْمُورٍ وَتَشْكَا لَكُمْ كَذَا لَكُمْ كُلُّ لَنَا اسْتَغْنِ عَنْ تَعْمَلِ

لَنَا

كَذَا كَمَا **حُطَابُ الْفُطَارِ** فِي عِنْدِ الرَّجُلِ وَسُرْعَةِ الْمَالِ بَقَا السَّيِّدِ
 الْبَارِدِ الْفَتْحِ الْمَعْمُورِ الْمَعْمُورِ وَالْمَدْحِ وَالْمَدْحِ الْمَلِكِ الْبَيْدِ الْفَتْحِ
 الْبَيْدِ الْفَتْحِ السَّيِّدِ الْفَتْحِ فِي الْفَتْحِ الْمَعْمُورِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ
 الْحَبِ الْمَعْمُورِ الْفَتْحِ وَالْفَتْحِ الْفَتْحِ وَالْأَخِيَارِ وَالْفَتْحِ الْفَتْحِ
 وَالْبَيْدِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْمَعْمُورِ أَنَا قَرِبَ لَنَا نَلْكَ وَأَعْلَمُكُمْ تَعْمَلِ
 قَاتِ قَاتِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ
 وَالْمَعْمُورِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ
 تَعْمَلِ لَكَ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ الْفَتْحِ

التَّقْوَى اَزْهَرَتْ لِقَى سَعْدِي كَذَا كَمَا اَبْنُ بَنِي بَرٍّ مَعَ سَيِّدٍ وَنَحْنُ مَعَ
 حُجْرَتِ نَوَا بِالْعِزِّ بَعْدَ بَرٍّ وَنَحْنُ بَرٍّ بَرٍّ بَرٍّ بَرٍّ بَرٍّ بَرٍّ
 طَالِبِ مَطْلُوبِ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ
 وَارْحَمَ اَرْحَمَ اَرْحَمَ اَرْحَمَ اَرْحَمَ اَرْحَمَ اَرْحَمَ
 سَيِّدِ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ اَبْرَحَ

حُطَابُ الْفُطَارِ
 عَمَّ طَوْلُ وَحَاكُمِ
 حُطَابُ الْفُطَارِ
 عَمَّ طَوْلُ وَحَاكُمِ

فلان بن فلان وانكوا بآدم فنجع قويد يا ايده كه دورفت تو اندك ده قويد
 بكونه چي سولاخ بنو چي با ايده كه دورفت عن بر خورده باشد **نوع ديگر**
 مزيت كه مينا بد خوراند غرضت بلك يا انما بالبحر والوسواس يا اهل
 النساء يا ام البليس بملكها بليس وبعيد ابليس وبعيد اولاد ابليس
 وبنجائهم ابليس فاسر تبا بليس بنجهم يا جوش الميعودين جن بطورين
 وشمس وشمس مستطير طينكهم بنو اخا بليس بنجهم وشمس بلكا بليس
 واهلش بن شمس وبنكهم كه بدان خانه شويده و بدان جاي شويده
 و بدان ابا و امو و بنو بلك فلان بن فلان شويده و امو و بنو و بنو
 كيند و نشو بخت فلان بن فلان بن بليس واهلش واهلش واهلش
 محاكاه شيعيان و همزة و همزة واهلش واهلش واهلش واهلش
 هم واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش
 واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش واهلش

ايد و بمراتش و جامه براتش ايد و قوره تا نزل ايد و رخا رخا
 الرخا الساعه الساعه الساعه في طرفه العين لا صر و صرا لا قول و صرا
 تيز باد و دعوى باد الساعه الساعه الساعه

در خواست علاج

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله على نواله والصلوة والسلام على محمد وآله **انا بعد** بدانكه
 وعاياي دونك و قيسونان و علم خابك خداي تعالى جل جلاله بيان
 نكاهان فرستاده است و مدار و دينا و اخوت بدان با زبسته و انا
 سيب توام شاخه از حاريت و خا ملات و ضبط عمالك كرده است
 و هر كمي با نازده خاطر و طبع ازان با لغيب بدان محتاجند و ازان
 مجايه غداي بيا رات چون تماثل و شدا خل و متوافر كه بكنه

نشان رسید و شرح ان لطیفه آید و بانگشته بسیار شکلی چند بد ما و در آن
 و از انداد و فن کام نهاده و هر یکی را از ان شکل نسق و ضابطه پیدا کرد
 و بر تمام ان عمل و معرفت نشا و بی و انکه از خالی و حکای دوم و پارس
 دهند و در خواص این اشکال بخون بسیار است و صحت هر یک بخوبی معلوم
 کرده اند چنانکه خواص و دیدم و ترکیبات و انشا و سلوکها صبیحه انرا درخ
 داشته اند و انان فایده ها بدیده اند و ما چنانکه یافتم در این رساله جمع
 کردیم و خواص هر یک بموضع خویش یاد کرده شود بعد از الله تعالی
خواجه نصیر دین چون انشا بیا و قل نقطه حمل و رسد قدر از اجتماع
 و استقبالات و بد باشد و سعدین ناظر و مخیرین ساقط این شکل را بر
 نشا و کنند و چون کار شکل پیش آید انرا با خویشین نگاه دارد
 ان کار بر ایشان انسان شود و اگر در وقت کشیدن این شکل قیود و کت
 الحقیقت کنند و آنده این است بعد در بسته و تغلیب شده که ببرد اسان کشا

شود و اگر وقت طلوع انشا باین شکل با بر سفالی آب ناله بکشد بوقت
 وضع حل بر پشت حامله سالند و بد و نمایند و یک نقطه بروی بر بندند
 با سانی با د بکشد و اگر بر پاره کنای خام کشند و با آب بشویند و ان ابلی
 با نایستن دهند تا بیا نشا سد همین خاصیت دهد دوم چون
 به و وجه شود و سد و تحت انتفاع نباشد و بعد ناظر و ان غریب
 ساقط این شکل بر پشت او کشند هر آنکس که انرا بر زانو بندد بر ده
 رفتن قادر باشد و درخ راه بروی او نکند و اگر بر سجود بنشیند
 کنایه کرد و اگر بر بخور بنشیند خلایق او باید و در هر کار مضرب که باید
 اقتراح کنند چو بوقت غم بدان کار این شکل بر کشان کار را شایسته
 شود و اگر چنانکه همین شکل بطالع قوس چنانکه قیود و نامع باشد و ناید
 انکه بود و بعد ناظر و غریب ساقط و در کاغذ کشند و بدنه بچند چوب
 دندان یا خرد و آرد و در خلا میابد و اگر همین طالع در اسان نشان

کنند همی عمل کنند و اگر آنجا افتد که درین وقت که گفته شد بخیزد
 و در آنجا که نشسته باشد اگر آنجا که آتش ای و در آنجا که بر آن نشسته
 بدین نشاند که خلاص شود و غایت باشد که هم در آن روز برسد و اگر چنین
 شکل را بر میان آب نهد و بگوید و گفت این که با رخا و خدا بدین نکند
 دیگر و درین پای راست و بگوید و درین پای چپ و در میان پای
 و اگر درین پاها نه باشد و هنوز نماند این شکل بر صحن چپ
 بنویسد و بنویسد و آن شک با رخا و در حال جدا شود اما با وجود نماید
 که این شکل پخته با رخا و دارد که بیان و در میان افتد و بر آن کند
 اند و جهت نماند شود باید در حال از دیو جدا کند و اگر همین شکل را با رعایت
 نفس بر کشد و در خانه و در آن کشد و آن خانه چشمت و کند و در
 افتد پنهان

انسان الفاح سر و در میان

آتش

آب ۱۵			آتش ۱۵		
۱	۲	۳	۴	۱	۱
۱	۵		۷	۵	۳
۴	۷	۲	۲		۴

آب ۱۵			آتش ۱۵		
۴		۲	۲	۷	۴
۲	۵	۷		۵	۱
۱	۱	۴	۴	۳	۸

چون شمس بنورده درجه حمل رسد و قوسه درجه شود باشد این شکل
 داده نیکین درین بایمیدین با به کافذ نقش کند چنانکه قمر باید آید شود
 باشد و صعود ناظر باشد از نخوس ساقط انطالع و عاشره آید این
 شکل در پیش پادشاهان و بزرگان محترم و قبول القبول باشد و چون شمس
 بجهاره درجه حمل رسید هفت درخت نقش کند و با خود داد و هر حاجت
 که از ملوک و سلاطین خواهد برآید و چون بده درجه حمل رسد شمس
 ده درجه نقش کند و با خود داد از مال دنیا در ویش هرگز نشود
 و اگر در دیر بای محروق و فتنه آید و اگر دبا یا ابله باشد یا عیله
 تمام در آید این شکل از نکند و اگر همین شکل بدین شرط که در اول
 گفته شد بر پشت کتاب و پنجاه یا چاه یا خانه نقش کند از دیر
 باشد و اگر شمس بنورده درجه حمل رسد قمر باید آید و کافذ
 پیوسته باشد و صعود ناظر و از نخوس ساقط انطالع عاشره طالع

است این شکل بر کشند آید این بر خضار غالب شود و در مضایف قطعه
 باشد و اگر شمس در شمس آید درجه با خود داد و درجه با پشت بک و درجه با
 پشت و هفت درجه حوت باشد و قمر در سرطان هم بدین شکل که کنیم این
 شکل بر نیکین بقعه نقش کند چون اکثرین با خود داد و نذر و ذرا و قضا
 عزیز باشد و در جاه و منزلت و مانتی بیفزاید **الواجب اینست**

۳	۱۴	۱۵	۱		۸	۱۱	۱۴	۱
۹	۷	۴	۱۲		۱۳	۲	۷	۱۲
۵	۱۱	۱۰	۸	۱۴	۳		۹	۶
	۲	۳	۱۳		۱۰	۵	۴	۱۵
۱۴	۳-۱۵				۳-۱۵			
۲	۹		۷	۱۴	۸	۱۴	۱۱	۱
۱۵	۸	۱	۱۰	۱۹	۳	۹		۶
۵	۱۴	۱۱	۴		۱۳	۷	۲	۱۲
۱۲	۳	۴	۱۳		۱۰	۴	۵	۱۵

۳۴				۳۴			
۱۲	۳	۴	۱۳	۱۲	۳	۴	۱۳
۵	۱۰	۱۵	۴	۵	۱۴	۱۱	۴
۱۱	۸	۱	۱۴	۱۵	۸	۱	۱۰
۲	۱۳	۱۲	۷	۲	۴		۷
۳۴				۳۴			
۴	۱۵	۱۰	۵	۱۱	۸	۱	۱۴
۴	۴	۳		۲	۱۳	۱۲	۴
۷	۱۳	۱۳	۲		۳	۴	۴
۴	۱	۸	۱۱	۵	۱۰	۱۵	۴
۳۴				۳۴			
۷	۱۳	۱۲	۲	۱۴	۱	۸	۱۱
۴	۳	۴		۷	۱۳	۱۳	۲
۴	۱۰	۱۵	۵	۴	۴	۳	
۱۴	۸	۱	۱۱	۴	۱۵	۱۰	۵

در پشردار رقصات مجید باشد و در جاه منزل و ماش پیزی آید ۵
 در ۵ چند زهر به ۲۷ در چه حریف باشد و قور در میان به ۱۵ در ۵
 یا به ۴ در چه نوبت این شکل بشکند و عذر آن و کلاب بپا زده و کوی کشید
 خرد کردی شود و شوارش آندازد که با سر باب بشوید و آن اب بگردن هندی
 تا بخورد و شیر ایشان بستاند و اگر مردی این اب بخورد با نوبت دهند تا
 بخورد چنانکه نامهاشان بران کوباس و وقت نورستن نقش کرده باشد
 نذر بروی عیاش شود چنانکه از وی شکست و اگر همچنین اب را در چشم
 بکشد بنام هر که خواهد بود و مسلط گردد و اگر بر نیکن دین یا عین
 نقش کند همان خاصیت دهد و اگر بندگان که گفته اند شمس بخورن
 یا بتوس باشد و قور در برجی از خانات یا عین و غیرین با اتصال
 بد بنام آنکه که بنویسند و بسوزانند آنکس بپا شود و اگر خواهد که
 میان قوی غرقه افتد یا کسی را دشمن کوی کند و غرقه که گفته اند بکشد

در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار
در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار

در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار
در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار

و بناحق چنان پاره کنند و پارهای کوچک را در مقام ایشان بنیاشانند
آن یکدیگر جدا گردند و اگر خواهند که بنای خانه را بکنند همین شکل بطالع
چند خانه که در آن در دو جهت طالع باشد و همچنین ظاهر و معطاد و منفرس
بر خشت تمام که گاه در وی بنیاشند بر کنند و آن خشت را در مقام وی بنیاشند
و با بعل استخوان که آن آب را برود و در آن بنیاشد برین در خواب شود و اگر
خنین در او نادر ناسع باشد درین عمل بهتر باشد و غایت است

برینو چنانکه پیشتر بود

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

۱۰۵

در ۱۰ این شکل با ملوک قدیم بر خود مبارک داشته اند و از خواست یکی آنکه
چون شهری بیامده و درجه سرطان رسد و قمر بدو شش قبل بعد از میانها باشد
یا تئیس شایب شکل یا بر یک یا سه باره نکشند چون کبریا نه داده باشند باب
بنویسند و آن آب را بدو در خانه بخورند و هر بدوی کار نکند و چون بر
کشد و کاری معتم بشاید دوست یکر نه غدا حاصل کرد و اگر بدو
فرستند و بر آن بدوی بنویسند و در ظرف میغدا بدو امر از جمعه

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار
در خانه ۱۳ بجای اضافه کنند و هرگاه دو بار در آنهم و هرگاه یکبار

در این جدول ۲۱ درجه میزان رسد و هر یوب ستاره بعد از این
 شکل با یکا غنوی کنند و چون قریب آید یا جفا داده درجه خود باشد و در چند
 میانندی داشته باشند هر جا در آن صعبه و در پیش آید سهل گردد و همیشه معلوم
 دل و چشم خضم انگند و اگر مایل فرزند و این شکل و بیان آثار فرزند
 کند و هر چه یاد نمود و حفظ نماید و اگر کسی خواهد که بیاد رود و مانده نشود
 این شکل را بر ساق بندد و بیاد در فتنه یاد شود و اگر خواهد که کارهای
 کند

۱۳	۲۵	۳۷	۴۹	۶۱	۷۳	۸۵	۹۷	۱۰۹	۱۲۱	۱
۳۸	۵۰	۶۲	۷۴	۸۶	۹۸	۱۱۰	۱۲۲	۱۳۴	۱۴۶	۲۴
۶۳	۷۵	۸۷	۹۹	۱۱۱	۱۲۳	۱۳۵	۱۴۷	۱۵۹	۱۷۱	۳۱
۸۸	۱۰۰	۱۱۲	۱۲۴	۱۳۶	۱۴۸	۱۶۰	۱۷۲	۱۸۴	۱۹۶	۳۸
۱۰۳	۱۱۵	۱۲۷	۱۳۹	۱۵۱	۱۶۳	۱۷۵	۱۸۷	۱۹۹	۲۱۱	۴۵
۱۲۸	۱۴۰	۱۵۲	۱۶۴	۱۷۶	۱۸۸	۲۰۰	۲۱۲	۲۲۴	۲۳۶	۵۲
۱۵۳	۱۶۵	۱۷۷	۱۸۹	۲۰۱	۲۱۳	۲۲۵	۲۳۷	۲۴۹	۲۶۱	۵۹
۱۷۸	۱۹۰	۲۰۲	۲۱۴	۲۲۶	۲۳۸	۲۵۰	۲۶۲	۲۷۴	۲۸۶	۶۶
۲۰۳	۲۱۵	۲۲۷	۲۳۹	۲۵۱	۲۶۳	۲۷۵	۲۸۷	۲۹۹	۳۱۱	۷۳
۲۲۸	۲۴۰	۲۵۲	۲۶۴	۲۷۶	۲۸۸	۳۰۰	۳۱۲	۳۲۴	۳۳۶	۸۰
۲۵۳	۲۶۵	۲۷۷	۲۸۹	۳۰۱	۳۱۳	۳۲۵	۳۳۷	۳۴۹	۳۶۱	۸۷
۲۷۸	۲۹۰	۳۰۲	۳۱۴	۳۲۶	۳۳۸	۳۵۰	۳۶۲	۳۷۴	۳۸۶	۹۴
۳۰۳	۳۱۵	۳۲۷	۳۳۹	۳۵۱	۳۶۳	۳۷۵	۳۸۷	۳۹۹	۴۱۱	۱۰۱
۳۲۸	۳۴۰	۳۵۲	۳۶۴	۳۷۶	۳۸۸	۴۰۰	۴۱۲	۴۲۴	۴۳۶	۱۰۸

در ۷ چون عطا رده ۱۹ درجه سینه باشد و هر در سرطان این
 شکل برپا و اگر باس نو نویسد یا برپا نه گنان بشک و در عنوان و کلاب و پیش
 قریب چه شرفا بداند که باس بنویسد و ان اب بمسود و عند تا با از خود بحر
 باطل شود و اگر کسی را که باس را بخورد خاطرش نیز گردد و اگر در طعام جو
 در کباب سینه بداند و اگر همین شکل بر حریف کشد یا بیک غنوی که از این
 کرده باشند با خورشید و آد علم را با فی شعر بر وی ایسان شود و هر حاجتی
 که با حق نم دارد و داشت و اگر برپا بخورد و آد صنف بر او ایسان شود

۲۲	۱۲	۳۰	۳۸	۴۶	۵۴	۶۲	۷۰	۷۸	۸۶	۹۴
۲۳	۲۳	۳۱	۳۹	۴۷	۵۵	۶۳	۷۱	۷۹	۸۷	۹۵
۱۶	۲۱	۲۹	۳۷	۴۵	۵۳	۶۱	۶۹	۷۷	۸۵	۹۳
۴	۱۷	۲۵	۳۳	۴۱	۴۹	۵۷	۶۵	۷۳	۸۱	۸۹
۲۵	۷	۱۵	۲۳	۳۱	۳۹	۴۷	۵۵	۶۳	۷۱	۷۹
۲۵	۲۴	۱	۱۹	۲۷	۳۵	۴۳	۵۱	۵۹	۶۷	۷۵
۱۱	۲۹	۳۷	۴۵	۵۳	۶۱	۶۹	۷۷	۸۵	۹۳	۱۰۱

۳۴۹

01	4	44	44	1	44	01	1	VI
4	44	44	00	44	14	44	44	44
10	44	44	1	44	44	14	1	44
01	4	4	0	0	44	44	4	44
41	44	44	04	41	44	04	44	41
14	44	44	14	44	44	14	44	4
44	4	40	04	4	44	44	4	44
04	44	4	44	40	44	04	4	44
11	44	44	11		44	11	44	4

۳۶ ۸۱ ۹۹
نوعی ۳۴۹ دنگر

V1	4F	49	A	1	4	8F	44	B1
44	4F	V1	F	8	V	4A	8	81
4V	V1	48	F	4	F	44	84	4V
F4	14	F4	FF	FV	FF	4F	88	4
F1	F1	88	F4	F1	FF	8V	84	71
F1	FV	F	M	48	FA	8A	4F	84
F8	4A	F1	A	V1	V1	1V	1	78
F	F1	F1	V8	VV	V4	1F	1F	14
F1	44	44	V4		V1	1F	1A	11

۵
 و بعد از آنکه در میان الله و
 خلق در اور جاوت است
 در عین ایستادن و حرکت
 و سید و دین و علم و حکمت
 و در هر یک از اینها
 و در هر یک از اینها
 و در هر یک از اینها

۱۲ د ۱۳ جردن مشرب ۱۴ درجه حمل رسد و قمر و سرکان بر دین شکل بر

کافز کنند و در محنت بوفتی که زهره مدینه شرف باشد و چون بگاری

شیر و دنا هان و زندگان و مرد و دوت کردان کار و یاد و اگر کسی نرساند که

تواند خود و حیوانش را با ما خود دارد و رفیق خود را قادر شود و اگر این

شکر بر نخستین ما نقدی نشر کند و ما خود دارد بشو بادشاهای محترم و باند

اشد و در اندیشه است هر کاری که کند اندیشه کار حریفی در میان تو

1P9	1P8	A	0	1P1	1P4	1	7	1P2	1P6	1P	1
4	5	1E	1P5	4	7	1P7	1P0	11	7	1P4	1P7
1P9	1P0	1V	4	1P4	1P9	10	77	1P7	1P1	1P	7P
1A	19	1P0	1P8	14	21	1P2	1E	1P	7P	1P1	1P7
110	11P	7P	29	11P	11P	7P	7V	119	11P	79	70
71	7	114	11P	7P	7A	11A	111	70	74	1P	1P4
1P7	1P7	7P1	7P	1P	03	79	74	7A	1P	7V	7A
7P	7P	1P1	1P4	7P	70	79	1P4	7A	70	7V	1P8
41	4	04	0P	4P	AA	01	01	40	44	4P	79
00	0P	4P	19	0V	0P	4P	AV	09	0P	44	10
VA	V9	40	4A	V4	11	4P	V	V4	1P	4P	V7
44	4V	V4	1P	4P	49	V0	V7	4P	V1	V7	1P

درد و کار نداشتیم هرگاه که مسکن دندان درد جدید از این مسکنها که کشیدند بدید
 مسکن دندان درد جدید اگر درد در فم خود روی درد دندان بدید بیماری دندان
بیماری دندان دندان درد

۲۵	۱۳۴	۱۳۷	۲۸	۲۷	۱۳۲	۱۳۵	۲	۱۹	۱۵۰	۱۵۲	۱۴
۱۳۹	۲۹	۲۳	۱۳۵	۱۳۳	۲۱	۲۹	۱۳۲	۱۵۱	۱۳	۱۸	۱۵۱
۲	۱۳۹	۱۳۲	۲۳	۲۲	۱۳۷	۱۳	۲۵	۱۳۴	۱۵۵	۱۳۸	۱۷
۱۳۳	۲۲	۲۱	۱۳۸	۱۳۱	۲۴	۲۳	۱۳۹	۱۳۹	۱۹	۱۵	۱۵۲
۵۹	۱۱۰	۱۱۳	۵۲	۵۱	۱۱۸	۱۲۱	۲۴	۲۳	۱۲۹	۱۲۹	۳۹
۱۱۲	۵۳	۵۸	۱۱۱	۱۲۰	۴۵	۵۰	۱۱۹	۱۲۸	۳۷	۴۲	۱۲۷
۵۴	۱۱۵	۱۰۸	۵۷	۴۹	۱۲۳	۱۱۹	۴۹	۳۸	۱۳۱	۱۲۴	۳۱
۱۰۹	۵۹	۵۵	۱۱۴	۱۱۷	۴۸	۴۷	۱۲۲	۱۲۵	۲	۳۹	۱۳
۸۳	۸۹	۸۹	۷۹	۷۵	۹۴	۹۷	۹۸	۹۷	۱۰۲	۱۰۵	۹۰
۸۸	۷۷	۸۲	۸۷	۹۹	۹۹	۷۴	۹۵	۱۰۴	۹۱	۹۹	۱۰۳
۷۸	۹۱	۸۴	۸۱	۷۰	۹۹	۹۲	۷۳	۹۲	۱۰۷	۱۰۰	۹۵
۸۵	۸۰	۷۹	۹۳	۹۰	۹۳	۷۲	۷۱	۹۸	۱۰۱	۹۳	۱۰۹

در ۱۳ چوت نیمه بدیم شرف رسد و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند

این شکل بر نموده از نغمه کنند و بنویسند و بنویسند و بنویسند و بنویسند
برین و در آن مملوین بخود دارد اگر چه ظاهر باشد صاحب قبول کرد و در آن بخانه
پیش بندگی یا پادشاهی رود این شکل را در دست گیرد و بر آب بوی داد و آن کار
باید و اگر بر کاغذ کشند هم روا بود و شکل و دان صفحه نموده میشود

۱۵	۲۹	۴۲	۵۷	۷۱	۸۵	۹۹	۱۱۳	۱۲۷	۱۴۱	۱۵۵	۱۶۹	۱
۴۴	۵۸	۷۲	۸۹	۱۰۳	۱۱۷	۱۳۱	۱۴۵	۱۵۹	۱۷۳	۱۸۷	۲۰۱	۲
۷۳	۸۷	۱۰۱	۱۱۵	۱۲۹	۱۴۳	۱۵۷	۱۷۱	۱۸۵	۱۹۹	۲۱۳	۲۲۷	۳
۱۰۲	۱۱۶	۱۳۰	۱۴۴	۱۵۸	۱۷۲	۱۸۶	۲۰۰	۲۱۴	۲۲۸	۲۴۲	۲۵۶	۴
۱۱۸	۱۳۲	۱۴۶	۱۶۰	۱۷۴	۱۸۸	۲۰۲	۲۱۶	۲۳۰	۲۴۴	۲۵۸	۲۷۲	۵
۱۳۶	۱۵۰	۱۶۴	۱۷۸	۱۹۲	۲۰۶	۲۲۰	۲۳۴	۲۴۸	۲۶۲	۲۷۶	۲۹۰	۶
۱۵۴	۱۶۸	۱۸۲	۱۹۶	۲۱۰	۲۲۴	۲۳۸	۲۵۲	۲۶۶	۲۸۰	۲۹۴	۳۰۸	۷
۱۷۲	۱۸۶	۲۰۰	۲۱۴	۲۲۸	۲۴۲	۲۵۶	۲۷۰	۲۸۴	۲۹۸	۳۱۲	۳۲۶	۸
۱۹۰	۲۰۴	۲۱۸	۲۳۲	۲۴۶	۲۶۰	۲۷۴	۲۸۸	۳۰۲	۳۱۶	۳۳۰	۳۴۴	۹
۲۰۸	۲۲۲	۲۳۶	۲۵۰	۲۶۴	۲۷۸	۲۹۲	۳۰۶	۳۲۰	۳۳۴	۳۴۸	۳۶۲	۱۰
۲۲۶	۲۴۰	۲۵۴	۲۶۸	۲۸۲	۲۹۶	۳۱۰	۳۲۴	۳۳۸	۳۵۲	۳۶۶	۳۸۰	۱۱
۲۴۴	۲۵۸	۲۷۲	۲۸۶	۳۰۰	۳۱۴	۳۲۸	۳۴۲	۳۵۶	۳۷۰	۳۸۴	۳۹۸	۱۲
۲۶۲	۲۷۶	۲۹۰	۳۰۴	۳۱۸	۳۳۲	۳۴۶	۳۶۰	۳۷۴	۳۸۸	۴۰۲	۴۱۶	۱۳
۲۸۰	۲۹۴	۳۰۸	۳۲۲	۳۳۶	۳۵۰	۳۶۴	۳۷۸	۳۹۲	۴۰۶	۴۲۰	۴۳۴	۱۴
۲۹۸	۳۱۲	۳۲۶	۳۴۰	۳۵۴	۳۶۸	۳۸۲	۳۹۶	۴۱۰	۴۲۴	۴۳۸	۴۵۲	۱۵
۳۱۶	۳۳۰	۳۴۴	۳۵۸	۳۷۲	۳۸۶	۴۰۰	۴۱۴	۴۲۸	۴۴۲	۴۵۶	۴۷۰	۱۶
۳۳۴	۳۴۸	۳۶۲	۳۷۶	۳۹۰	۴۰۴	۴۱۸	۴۳۲	۴۴۶	۴۶۰	۴۷۴	۴۸۸	۱۷
۳۵۲	۳۶۶	۳۸۰	۳۹۴	۴۰۸	۴۲۲	۴۳۶	۴۵۰	۴۶۴	۴۷۸	۴۹۲	۵۰۶	۱۸
۳۷۰	۳۸۴	۳۹۸	۴۱۲	۴۲۶	۴۴۰	۴۵۴	۴۶۸	۴۸۲	۴۹۶	۵۱۰	۵۲۴	۱۹
۳۸۸	۴۰۲	۴۱۶	۴۳۰	۴۴۴	۴۵۸	۴۷۲	۴۸۶	۵۰۰	۵۱۴	۵۲۸	۵۴۲	۲۰
۴۰۶	۴۲۰	۴۳۴	۴۴۸	۴۶۲	۴۷۶	۴۹۰	۵۰۴	۵۱۸	۵۳۲	۵۴۶	۵۶۰	۲۱
۴۲۴	۴۳۸	۴۵۲	۴۶۶	۴۸۰	۴۹۴	۵۰۸	۵۲۲	۵۳۶	۵۵۰	۵۶۴	۵۷۸	۲۲
۴۴۲	۴۵۶	۴۷۰	۴۸۴	۴۹۸	۵۱۲	۵۲۶	۵۴۰	۵۵۴	۵۶۸	۵۸۲	۵۹۶	۲۳
۴۶۰	۴۷۴	۴۸۸	۵۰۲	۵۱۶	۵۳۰	۵۴۴	۵۵۸	۵۷۲	۵۸۶	۶۰۰	۶۱۴	۲۴
۴۷۸	۴۹۲	۵۰۶	۵۲۰	۵۳۴	۵۴۸	۵۶۲	۵۷۶	۵۹۰	۶۰۴	۶۱۸	۶۳۲	۲۵
۴۹۶	۵۱۰	۵۲۴	۵۳۸	۵۵۲	۵۶۶	۵۸۰	۵۹۴	۶۰۸	۶۲۲	۶۳۶	۶۵۰	۲۶
۵۱۴	۵۲۸	۵۴۲	۵۵۶	۵۷۰	۵۸۴	۵۹۸	۶۱۲	۶۲۶	۶۴۰	۶۵۴	۶۶۸	۲۷
۵۳۲	۵۴۶	۵۶۰	۵۷۴	۵۸۸	۶۰۲	۶۱۶	۶۳۰	۶۴۴	۶۵۸	۶۷۲	۶۸۶	۲۸
۵۵۰	۵۶۴	۵۷۸	۵۹۲	۶۰۶	۶۲۰	۶۳۴	۶۴۸	۶۶۲	۶۷۶	۶۹۰	۷۰۴	۲۹
۵۶۸	۵۸۲	۵۹۶	۶۱۰	۶۲۴	۶۳۸	۶۵۲	۶۶۶	۶۸۰	۶۹۴	۷۰۸	۷۲۲	۳۰
۵۸۶	۶۰۰	۶۱۴	۶۲۸	۶۴۲	۶۵۶	۶۷۰	۶۸۴	۶۹۸	۷۱۲	۷۲۶	۷۴۰	۳۱
۶۰۴	۶۱۸	۶۳۲	۶۴۶	۶۶۰	۶۷۴	۶۸۸	۷۰۲	۷۱۶	۷۳۰	۷۴۴	۷۵۸	۳۲
۶۲۲	۶۳۶	۶۵۰	۶۶۴	۶۷۸	۶۹۲	۷۰۶	۷۲۰	۷۳۴	۷۴۸	۷۶۲	۷۷۶	۳۳
۶۴۰	۶۵۴	۶۶۸	۶۸۲	۶۹۶	۷۱۰	۷۲۴	۷۳۸	۷۵۲	۷۶۶	۷۸۰	۷۹۴	۳۴
۶۵۸	۶۷۲	۶۸۶	۷۰۰	۷۱۴	۷۲۸	۷۴۲	۷۵۶	۷۷۰	۷۸۴	۷۹۸	۸۱۲	۳۵
۶۷۶	۶۹۰	۷۰۴	۷۱۸	۷۳۲	۷۴۶	۷۶۰	۷۷۴	۷۸۸	۸۰۲	۸۱۶	۸۳۰	۳۶
۶۹۴	۷۰۸	۷۲۲	۷۳۶	۷۵۰	۷۶۴	۷۷۸	۷۹۲	۸۰۶	۸۲۰	۸۳۴	۸۴۸	۳۷
۷۱۲	۷۲۶	۷۴۰	۷۵۴	۷۶۸	۷۸۲	۷۹۶	۸۱۰	۸۲۴	۸۳۸	۸۵۲	۸۶۶	۳۸
۷۳۰	۷۴۴	۷۵۸	۷۷۲	۷۸۶	۸۰۰	۸۱۴	۸۲۸	۸۴۲	۸۵۶	۸۷۰	۸۸۴	۳۹
۷۴۸	۷۶۲	۷۷۶	۷۹۰	۸۰۴	۸۱۸	۸۳۲	۸۴۶	۸۶۰	۸۷۴	۸۸۸	۹۰۲	۴۰
۷۶۶	۷۸۰	۷۹۴	۸۰۸	۸۲۲	۸۳۶	۸۵۰	۸۶۴	۸۷۸	۸۹۲	۹۰۶	۹۲۰	۴۱
۷۸۴	۷۹۸	۸۱۲	۸۲۶	۸۴۰	۸۵۴	۸۶۸	۸۸۲	۸۹۶	۹۱۰	۹۲۴	۹۳۸	۴۲
۸۰۲	۸۱۶	۸۳۰	۸۴۴	۸۵۸	۸۷۲	۸۸۶	۹۰۰	۹۱۴	۹۲۸	۹۴۲	۹۵۶	۴۳
۸۲۰	۸۳۴	۸۴۸	۸۶۲	۸۷۶	۸۹۰	۹۰۴	۹۱۸	۹۳۲	۹۴۶	۹۶۰	۹۷۴	۴۴
۸۳۸	۸۵۲	۸۶۶	۸۸۰	۸۹۴	۹۰۸	۹۲۲	۹۳۶	۹۵۰	۹۶۴	۹۷۸	۹۹۲	۴۵
۸۵۶	۸۷۰	۸۸۴	۸۹۸	۹۱۲	۹۲۶	۹۴۰	۹۵۴	۹۶۸	۹۸۲	۹۹۶	۱۰۱۰	۴۶
۸۷۴	۸۸۸	۹۰۲	۹۱۶	۹۳۰	۹۴۴	۹۵۸	۹۷۲	۹۸۶	۱۰۰۰	۱۰۱۴	۱۰۲۸	۴۷
۸۹۲	۹۰۶	۹۲۰	۹۳۴	۹۴۸	۹۶۲	۹۷۶	۹۹۰	۱۰۰۴	۱۰۱۸	۱۰۳۲	۱۰۴۶	۴۸
۹۱۰	۹۲۴	۹۳۸	۹۵۲	۹۶۶	۹۸۰	۹۹۴	۱۰۰۸	۱۰۲۲	۱۰۳۶	۱۰۵۰	۱۰۶۴	۴۹
۹۲۸	۹۴۲	۹۵۶	۹۷۰	۹۸۴	۹۹۸	۱۰۱۲	۱۰۲۶	۱۰۴۰	۱۰۵۴	۱۰۶۸	۱۰۸۲	۵۰
۹۴۶	۹۶۰	۹۷۴	۹۸۸	۱۰۰۲	۱۰۱۶	۱۰۳۰	۱۰۴۴	۱۰۵۸	۱۰۷۲	۱۰۸۶	۱۱۰۰	۵۱
۹۶۴	۹۷۸	۹۹۲	۱۰۰۶	۱۰۲۰	۱۰۳۴	۱۰۴۸	۱۰۶۲	۱۰۷۶	۱۰۹۰	۱۱۰۴	۱۱۱۸	۵۲
۹۸۲	۹۹۶	۱۰۱۰	۱۰۲۴	۱۰۳۸	۱۰۵۲	۱۰۶۶	۱۰۸۰	۱۰۹۴	۱۱۰۸	۱۱۲۲	۱۱۳۶	۵۳
۱۰۰۰	۱۰۱۴	۱۰۲۸	۱۰۴۲	۱۰۵۶	۱۰۷۰	۱۰۸۴	۱۰۹۸	۱۱۱۲	۱۱۲۶	۱۱۴۰	۱۱۵۴	۵۴
۱۰۱۸	۱۰۳۲	۱۰۴۶	۱۰۶۰	۱۰۷۴	۱۰۸۸	۱۱۰۲	۱۱۱۶	۱۱۳۰	۱۱۴۴	۱۱۵۸	۱۱۷۲	۵۵
۱۰۳۶	۱۰۵۰	۱۰۶۴	۱۰۷۸	۱۰۹۲	۱۱۰۶	۱۱۲۰	۱۱۳۴	۱۱۴۸	۱۱۶۲	۱۱۷۶	۱۱۹۰	۵۶
۱۰۵۴	۱۰۶۸	۱۰۸۲	۱۰۹۶	۱۱۱۰	۱۱۲۴	۱۱۳۸	۱۱۵۲	۱۱۶۶	۱۱۸۰	۱۱۹۴	۱۲۰۸	۵۷
۱۰۷۲	۱۰۸۶	۱۱۰۰	۱۱۱۴	۱۱۲۸	۱۱۴۲	۱۱۵۶	۱۱۷۰	۱۱۸۴	۱۱۹۸	۱۲۱۲	۱۲۲۶	۵۸
۱۰۹۰	۱۱۰۴	۱۱۱۸	۱۱۳۲	۱۱۴۶	۱۱۶۰	۱۱۷۴	۱۱۸۸	۱۲۰۲	۱۲۱۶	۱۲۳۰	۱۲۴۴	۵۹
۱۱۰۸	۱۱۲۲	۱۱۳۶	۱۱۵۰	۱۱۶۴	۱۱۷۸	۱۱۹۲	۱۲۰۶	۱۲۲۰	۱۲۳۴	۱۲۴۸	۱۲۶۲	۶۰
۱۱۲۶	۱۱۴۰	۱۱۵۴	۱۱۶۸	۱۱۸۲	۱۱۹۶	۱۲۱۰	۱۲۲۴	۱۲۳۸	۱۲۵۲	۱۲۶۶	۱۲۸۰	۶۱
۱۱۴۴	۱۱۵۸	۱۱۷۲	۱۱۸۶	۱۲۰۰	۱۲۱۴	۱۲۲۸	۱۲۴۲	۱۲۵۶	۱۲۷۰	۱۲۸۴	۱۲۹۸	۶۲
۱۱۶۲	۱۱۷۶	۱۱۹۰	۱۲۰۴	۱۲۱۸	۱۲۳۲	۱۲۴۶	۱۲۶۰	۱۲۷۴	۱۲۸۸	۱۳۰۲	۱۳۱۶	۶۳
۱۱۸۰	۱۱۹۴	۱۲۰۸	۱۲۲۲	۱۲۳۶	۱۲۵۰	۱۲۶۴	۱۲۷۸	۱۲۹۲	۱۳۰۶	۱۳۲۰	۱۳۳۴	۶۴
۱۱۹۸	۱۲۱۲	۱۲۲۶	۱۲۴۰	۱۲۵۴	۱۲۶۸	۱۲۸۲	۱۲۹۶	۱۳۱۰	۱۳۲۴	۱۳۳۸	۱۳۵۲	۶۵
۱۲۱۶	۱۲۳۰	۱۲۴۴	۱۲۵۸	۱۲۷۲	۱۲۸۶	۱۳۰۰	۱۳۱۴	۱۳۲۸	۱۳۴۲	۱۳۵۶	۱۳۷۰	۶۶
۱۲۳۴	۱۲۴۸	۱۲۶۲	۱۲۷۶	۱۲۹۰	۱۳۰۴	۱۳۱۸	۱۳۳۲	۱۳۴۶	۱۳۶۰	۱۳۷۴	۱۳۸۸	۶۷
۱۲۵۲	۱۲۶۶	۱۲۸۰	۱۲۹۴	۱۳۰۸	۱۳۲۲	۱۳۳۶	۱۳۵۰	۱۳۶۴	۱۳۷۸	۱۳۹۲	۱۴۰۶	۶۸
۱۲۷۰	۱۲۸۴	۱۲۹۸	۱۳۱۲	۱۳۲۶	۱۳۴۰	۱۳۵۴	۱۳۶۸	۱۳۸۲	۱۳۹۶			

۳۴	۳۳	۴۴	۴۵	۴۸	۴۷	۱۳	۱۲۹	۱۴۲	۱۴۱	۱۴۲	۱۴۲	۲	۱
۳۴	۳۵	۱۴۲	۹۸	۹۷	۱۰۰	۴۹	۱۳۲	۱۳۱	۱۴۲	۱۴۹	۱۴۵	۳	۳
۱۰۳	۱۰۱	۱۳۲	۱۳۲	۱۳۹	۱۳۵	۱۷۰	۱۴۹	۴	۵	۳۸	۳۷	۷	۴۹
۱۰۳	۱۰۳	۱۳۴	۱۳۵	۱۴۸	۱۴۷	۱۷۲	۱۷۱	۸	۷	۳۰	۳۹	۷۲	۷۱
۱۳۲	۱۳۱	۱۷۳	۱۷۲	۱۰	۴	۳۲	۳۱	۷۴	۷۳	۱۰۹	۱۰۵	۱۳۸	۱۳۷
۱۴۲	۱۴۳	۱۷۴	۱۷۵	۱۲	۱۱	۴۴	۴۳	۷۴	۷۵	۱۰۸	۱۰۷	۱۳۰	۱۳۹
۱۴	۱۳	۴۲	۴۵	۷۸	۷۷	۱۱۰	۱۰۹	۱۱۴	۱۱۳	۱۴۹	۱۴۵	۱۷۸	۱۷۷
۱۴	۱۵	۴۸	۴۷	۸۰	۷۹	۱۱۲	۱۱۱	۱۱۶	۱۱۵	۱۴۸	۱۴۷	۱۸۰	۱۷۹
۸۲	۸۱	۸۰	۸۴	۸۵	۱۱۸	۱۱۷	۱۵۰	۱۴۹	۱۸۲	۱۸۱	۱۷	۵۰	۴۹
۸۲	۸۳	۸۸	۸۷	۱۲۰	۱۱۹	۱۵۲	۱۵۱	۱۸۲	۱۸۳	۲۰	۱۹	۵۲	۵۱
۱۲۲	۱۲۱	۱۵۴	۱۵۳	۱۸۴	۱۸۵	۲۲	۲۱	۵۴	۵۳	۵۸	۵۷	۴۰	۴۹
۱۲۴	۱۲۳	۱۵۶	۱۵۵	۱۸۸	۱۸۷	۲۴	۲۳	۵۶	۵۵	۶۰	۵۹	۴۲	۴۱
۱۴۰	۱۸۹	۲۴	۲۵	۳۰	۲۹	۴۲	۴۱	۴۴	۴۳	۱۲۹	۱۲۵	۱۵۸	۱۵۷
۱۴۲	۴۱	۴۸	۴۷	۴۳	۴۲	۴۱	۴۳	۴۲	۴۱	۴۴	۴۵	۱۲۷	۱۲۶

در ۱۵ چون شش قبل درجه حمل رسد این شکل باید کاغذ کنند و بنا

دارند و ششمان طغریا بند و همین شکل با چوب افتاب بنزد درجه حمل

رسد به لوح زین کنند و با خویشتن دارند یاد و نشانها را معاینه

دارند و اگر همین شکل با چوب شمس ۲۵ یا ۲۷ درجه جزا رسد بخوا

کنند و با خرد دارند پیش و زنا را هر نیم مقبول باشد و شکل اینست

۱۳۱	۱۳۹	۱۳۴	۱۳۱	۱۳۲	۱۴	۲۴	۱	۴	۱۸	۱۴۱	۱۴۴	۱۷۴	۱۸۱	۹۲
۱۳۹	۱۳۴	۱۳۰	۱۳۰	۱۳۵	۱۳	۱۴	۵	۱۵	۱۲	۱۸۹	۱۴۲	۱۸۰	۱۴۰	۱۸۷
۱۳۸	۱۳۲	۱۳۸	۱۳۲	۱۳۸	۲۲	۴	۳۲	۱۲	۳	۱۴۸	۱۸۲	۱۸۸	۱۴۲	۱۷۸
۱۳۹	۱۴	۱۳۴	۱۳۹	۱۳۲	۱۳۲	۳۰	۱۱	۲۱	۲۲	۱۷۹	۱۸۹	۱۴۶	۱۸۳	۱۴۷
۱۳۲	۱۳۲	۱۵۰	۱۴۵	۱۳۵	۸	۲	۲۵	۲۰	۱۰	۱۸۳	۱۷۷	۲۰۰	۱۴۵	۱۸۵
۱۴۴	۱۷۴	۱۵۱	۱۵۹	۱۴۸	۱۱۶	۱۲۴	۱۰۴	۱۱۸	۹۴	۷۴	۵۱	۵۴	۴۸	
۱۴۲	۱۴۹	۱۵۵	۴۳	۱۶۵	۱۴۲	۱۱۳	۱۱۴	۱۰۵	۱۱۵	۱۱۲	۹۹	۵۵	۹۵	۴۲
۱۷۳	۱۵۹	۱۴۴	۱۶۶	۱۵۲	۱۲۳	۱۰۹	۱۱۲	۱۱۶	۱۰۳	۷۳	۵۹	۴۳	۴۷	۵۳
۱۵۲	۱۴۱	۱۵۱	۱۵۷	۱۷۲	۱۰۳	۱۱۱	۱۲۱	۱۰۶	۱۲۲	۵۴	۴۱	۷۱	۵۷	۷۲
۱۵۸	۱۵۲	۱۵۵	۱۷۰	۱۴۰	۱۰۸	۱۰۳	۱۳۵	۱۳۰	۱۱۰	۵۸	۵۲	۷۵	۷۰	۴۰
۴۱	۴۹	۲۴	۳۱	۴۳	۲۱۴	۲۲۴	۲۰۱	۲۰۴	۲۱۸	۴۱	۴۹	۷۴	۸۱	۴۲
۳۹	۴۳	۳۰	۳۰	۳۶	۷۱۴	۷۱۴	۲۰۵	۲۱۵	۲۱۲	۸۹	۴۳	۸۰	۴۰	۸۷
۴۸	۳۳	۳۸	۴۲	۴۸	۲۳۳	۲۰۹	۷۱۳	۲۱۷	۲۱۳	۹۸	۸۴	۸۸	۹۲	۷۸
۲۹	۳۴	۴۴	۳۲	۴۶	۲۰۴	۲۱۱	۲۲	۲۰۷	۲۲۲	۶۹	۸۴	۹۹	۸۲	۴۷
۳۳	۲۶	۵۰	۴۵	۳۵	۲۰۸	۲۰۲	۲۲۵	۲۲۰	۲۱۰	۸۲	۷۶	۱۰۰	۴۵	۸۵

در ۱۴ و ۱۵ چون پنج ۲۸ درجه جزا رسد و قمر و سرطان باشد بخت و

بطالع جزا این شکل بر خیز کنند و در میان بار خنک از دزد این باشد

ببرکت این شکل بندگان و اگر شکل بزرگ و بزرگواران بزرگ کنند و با خ

دارند در دل چشم خلایق بخرین کنند و اگر جماعتی باشند که همگی با

دست خاد و دست بعد چ و دست بدقت نزد بلندتر گردد و همچون چون
شتری به ۲ یا ۳ درجه میل رسد و قوسها و درجه شود این شکل را
بلوغ قوس گویند و چنان باشد چنان بر سینه مالادند

ساکن گردد

۱۳۰	۱۴۸	۲۱۹	۸	۱۲۳	۱۷۱	۲۱۹	۱۱	۱۲۹	۱۷۳	۲۳۲	۱۴	۱۱۳	۱۹۱	۲۰۹	۱
۲۰۰	۲۰۳	۱۰۴	۱۸۴	۲۰۳	۲۵۱	۱۰۷	۱۸۴	۲۰۴	۳۰	۱۱۰	۱۹۰	۱۴۳	۱۶۵	۴۷	۱۴۶
۳۰۰	۲۲۸	۱۳۶	۸۸	۴۳	۲۵۱	۱۲۹	۹۱	۲۴۹	۲۵۴	۱۳۲	۴۴	۲۳۱	۲۴۱	۱۲۹	۸۱
۱۵۲	۷۲	۵۹	۲۳۲	۱۵۵	۷۵	۵۹	۲۳۵	۱۵۸	۷۸	۴۲	۲۳۸	۱۴۵	۴۵	۲۴	۲۲۵
۱۲۵	۱۷۳	۲۳۱	۱۳	۱۱۴	۱۹۲	۲۱۰	۳	۱۱۹	۱۹۶	۲۱۵	۷	۱۲۳	۱۷۳	۲۳۰	۱۲
۲۰۵	۲۹	۱۰۹	۱۸۹	۱۹۲	۱۸	۹۸	۱۷۸	۱۹۹	۲۳	۱۱۳	۱۸۳	۲۰۴	۲۸	۱۰۸	۱۸۸
۳۵	۲۵۳	۱۳۱	۹۳	۲۳۴	۱۳۰	۸۴	۲۹	۲۴۶	۱۲۵	۸۷	۴۳	۲۵۲	۱۳۰	۹۲	۳۵
۱۵۲	۷۷	۹۱	۲۳۲	۱۴۴	۷۹	۵۰	۲۳۴	۱۵۱	۷۱	۵۵	۲۳	۱۵۴	۷۴	۹۰	۲۳۹
۱۱۵	۱۴۳	۱۹۴	۲۱۱	۳	۱۲۸	۱۷۹	۲۳۴	۱۴	۱۲۱	۱۹۹	۲۱۷	۴	۱۱۸	۲۱۴	۴
۱۹۵	۱۴	۹۹	۱۷۹	۱۷۹	۲۰۸	۲۳	۱۱۴	۱۹۲	۲۵	۱۰۵	۱۸۵	۱۹۸	۲۲	۱۰۲	۱۸۲
۳۵	۲۳۲	۱۳۱	۹۳	۲۳۴	۱۳۰	۸۴	۲۹	۲۴۶	۱۲۵	۸۷	۴۳	۲۵۲	۱۳۰	۹۲	۳۵
۱۴۲	۷۱	۵۱	۲۳۲	۱۴۰	۸۰	۴۳	۲۳	۱۵۲	۷۳	۵۷	۲۳۲	۱۵۰	۷۰	۵۴	۱۴۲
۱۲۳	۱۷۰	۲۱۸	۱۰	۱۱۲	۱۹۵	۲۱۳	۵	۱۱۴	۱۹۴	۲۱۴	۳	۱۲۰	۱۷۵	۲۲۲	۱۵
۱۲۴	۲۹	۱۰۹	۱۸۹	۱۹۲	۱۸	۹۸	۱۷۸	۱۹۹	۲۳	۱۱۳	۱۸۳	۲۰۴	۲۸	۱۰۸	۱۸۸
۳۲	۲۵۰	۱۳۸	۹۰	۲۳۲	۱۳۲	۸۵	۲۴	۲۴۴	۱۲۲	۸۴	۴۴	۲۵۵	۱۳۲	۹۵	۳۲
۱۵۲	۷۴	۹۵	۲۳۲	۱۴۴	۷۹	۵۲	۲۳۴	۱۵۸	۷۸	۴۲	۲۳۸	۱۴۵	۴۵	۲۴	۲۲۵

۱۸ و ۱۸ چون برج به ۲۸ درجه جیب رسد و قوسها بلند باشد و اگر
بعید درجه بود بعید باشد و هر بود این شکل شک و نقصان برپاره کشان
نویسند چون کسی باشد این شکل را با بکشند و اگر بخورد و کشد و اگر
در جهت افتاب است و درجه و درجه با جیب باشد و درجه بخورد و درجه
بود این شکل را بر کاغذ کشند و با خود دارند هم کارها و بسته بندی کنند

۲۳۱	۲۱۶	۲۳۲	۲۳۶	۲۳۸	۲۱۲	۲۰۸	۲۱۵	۱۱۴	۱۰۹	۱۱۴	۹۰	۵۵	۴۲	۴	۱	۸
۲۴۲	۲۵	۲۱۸	۲۹۸	۲۹۴	۲۱۳	۲۱۲	۲۱۰	۱۱۵	۱۱۳	۱۱۱	۹۱	۵۹	۵۷	۷	۵	۳
۲۱۶	۲۳۴	۲۱۹	۲۳۲	۲۳۶	۲۱۲	۲۰۹	۲۱۴	۱۱۰	۱۱۲	۱۱۲	۵۹	۴۲	۵۵	۲	۹	۳
۲۲۲	۲۱۶	۲۳۳	۱۹۸	۱۹۲	۲۱۴	۱۹	۲۹	۲۱۲	۲۰۲	۲۱۴	۱۵۰	۱۲۵	۱۵۲	۱۰۵	۱۰۰	۱۰۷
۲۱۸	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۹	۱۹۶	۲۲۵	۲۲	۲۱	۲۱۳	۲۱۱	۲۰۹	۱۵۱	۱۴۹	۱۴۲	۱۰۴	۱۰۲	۱۰۲
۲۱۱	۲۲۵	۲۲۰	۱۹۴	۱۹۹	۲۱۰	۲۱۲	۲۰۸	۲۱۵	۲۱۰	۱۴۹	۱۵۲	۱۴۸	۱۰۱	۱۰۸	۱۰۳	۱۰۳
۵۱	۴۶	۵۲	۸۷	۸۲	۸۹	۱۲۳	۱۱۸	۱۲۵	۱۸۶	۱۸۱	۱۸۸	۲۴۹	۲۳۳	۲۵۱	۲۸۵	۲۸۷
۵۲	۲۳۸	۵۰	۴۸	۸۸	۸۹	۸۲	۱۲۳	۱۲۲	۱۲۰	۱۸۳	۱۸۵	۲۵۴	۲۴۹	۲۸۴	۲۸۴	۲۸۲
۴۲	۵۲	۴۹	۸۲	۹۰	۸۵	۱۱۹	۱۲۶	۱۲۱	۱۲۱	۱۸۴	۱۸۲	۲۴۵	۲۵۲	۲۴۴	۲۸۱	۲۸۲
۱۷۷	۱۷۲	۲۳	۱۷۹	۱۵	۱۰	۱۷	۱۵۲	۲۴	۹۹	۹۱	۹۸	۲۴۲	۲۴۱	۲۷۸	۱۵۹	۱۵۴
۱۷۸	۲۳	۱۷۶	۱۷۴	۱۴	۱۳	۱۲	۱۵۹	۲۵۱	۲۵۵	۹۷	۹۵	۹۳	۲۴۵	۲۴۲	۱۹۰	۱۵۸
۱۸۳	۱۵۰	۳۴	۱۶۵	۱۱	۱۸	۱۳	۲۵۲	۲۶۱	۹۹	۱۵۹	۹۲	۲۷۲	۲۷۹	۲۷۸	۱۵۵	۱۶۲
۱۵۲	۱۴۳	۱۴۳	۱۹۸	۲۰۵	۹۹	۹۳	۷۱	۲۴	۲۴۵	۲۴۴	۳۳	۲۳۱	۱۴۵	۲۴	۱۹۰	۱۴۲
۲۳	۱۳۱	۲۳۳	۲۳۳	۲۰	۹۸	۹۴	۲۴۱	۲۴۹	۲۴۲	۲۳	۳۱	۲۴	۱۹۹	۱۴۴	۱۴۲	۱۴۲
۱۲۵	۲۸	۱۵۵	۱۳۰	۲۴۹	۲۴۴	۲۰۱	۷۲	۲۴۲	۲۴۳	۲۳۸	۲۸	۲۵	۳۰	۱۹۱	۱۹۸	۱۹۲
۲۸	۲۳	۸۰	۱۴۱	۲۴۳	۲۴۴	۲۴۹	۲۴۹	۲۳	۲۸	۲۵	۲۴	۱۹۹	۲۰۶	۲۳۱	۲۳۳	۲۳۲
۲۹	۲۷	۷۵	۱۳۱	۱۳۲	۱۳۱	۱۳۸	۲۴۳	۲۴۱	۲۳	۲۳	۲۰	۲۰۵	۲۰۳	۲۴۱	۲۳۳	۲۳۸
۲۴	۸۱	۲۴	۱۴۴	۱۴۴	۱۴۹	۲۴۰	۲۴۲	۲۴	۲۴	۲۰	۲۰	۲۰۴	۲۰۳	۲۴۲	۲۴۳	۲۴۹

۱۹ و ۱۹ باید که با خود داد و هم کثالت و در تنگی آرد و بی سویی چون قبل
 ۲۷ درجه جزیی رسد این شکل بر لوح از مریب نقش کند در خانه و در کند
 مار و گزوم و حشرات در آن خانه نباید و اگر آیند نکزند ۲۰ و ۲۰ چون این
 بخت باشد و زهره بر این رسد این شکل بر پاره حریف کشند یا بر کاغذ
 اینست آینه چون زهره ۲۸ درجه حوت رسد و در سجد چون بر سر
 بنزد شنا باید و اگر خانه که جادوی کرده باشند این شکل بر کف دست
 سفید بنهند بعد از آن خود را در آن خانه رها کنند بیرون تا آنجا که بحر
 گرده باشند بایستد ۲۱ و ۲۱ چون پنج به ۱۴ درجه قریب رسد و زهره
 و شری را روی ساق این شکل بر پشت کشند بطالع آن درجه که گفته شد
 چون شخصی خواهد که با خود در دنیا راه در نیاید و رسد و در
 برین باز آید و کف از آن در دوازده که آن شخص بدو خواهد رفت و رفت کند و
 نوال ۲۲ و ۲۲ چون قمر ۱۳ درجه شود رسد این شکل بر کافیه کشند

و هم بدین وقت در سجد و در گردن اسب بنزد چندا که آن اسب بنزد و مانده
 نشود و خطا نکند اما در آن وقت که این شکل بر روی کشید باید که تمام نظر بر رخ
 و در بود و شرف بد و قاعده ۲۲ و ۲۳ چون این ۳۰ درجه جزا رسد این
 شکل بر کاغذ کشند چنانکه جفت در دنیا باشد چون عطا و در ۱۵ درجه بنزد
 رسد در سجد و با خود داد و زخم مار بر روی کار نکند و اگر کسی را مار کند یا با
 با بنویسد و اگر بنویسد شنا باید ۲۴ و ۲۴ جز عطا و در ۱۵ درجه
 سینه باشد و قمر و بر چنان صورت بودم باشد و عطا و در بنظر و در
 متعل بود و زهره و سلیم باشد و شری این شکل بر پاره اظفر بند کشند
 و اگر اظفر باشد بر کاغذ و زهره را دیده نکند فریستد و با خود آرد و در عطا
 که شروع کنندان معلوم بر روی اسان شود و اگر ایشان بر کسی غالب شود این
 شکل با خود داد و هرگز چیزی فراسوش نکند و اگر در آن وقت که این شکل
 کشد در آن قمر و زهره باشد یا قمران عطا و در زهره و در معلوم و در شری

و عن برفه
که در شکر کز شکر
ناشاید طعم
آزاد یا شاد
شاده روز کز کز
نزد

ز شایخ خاوری تمام داد ۲۵ در ۲۵ چون آتش بپزند و آس بر شد
و فرسود باشد بمثل طبع این شکل شک و دندان بر کاغذ کشند
چون کجی نادر و بر باشد بر بریند و حالی و در سراسر آن کرد و چون در
به ۲۷ درجه چون باشد و تمام از طریق و محوره و در بود بطالع چنان بود
این شکل بر پوست آهن کشند و در زیر گردی بخند که خستند بکن بر خوی
۲۴ در ۲۴ اگر میانی بود که با ی ستون باشد چون شتر و به ۱۵ درجه
رشد و فرسود بود این شکل بطالع ۲۷ درجه سینه بر پوست آهن کشند
بشرط آنکه بر سر با زنب نباشد و در گردن آویزند و در میان کله است
کنند و کله از دوا ایمن باشد اگر با دوی شتر باشد باید که قرص بکت الخشب
پیوسته بود این شکل بر پوست شتر کشند و اگر با دوی کوا باشد چون در
به ۱۴ درجه و در شد و نمید و مستقل باشد بطبعی که زهره و در به
طالع باشد و در محل برج و در دلو باشد این شکل بر پوست گاو کشند

و اگر

۱۱۱

و اگر کوسند با دوی باشد چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل و رسد و فرسود باشد
بر پوست کوسند کشند بطبعی که نمید و در به طالع باشد و اگر با دوی خود است
باشد چون زحل به ۲۵ درجه قوس برسد یا به ۲۱ درجه میزان یا به ۱۶ درجه جوزا
یا به ۱۲ درجه دلو و در فرسود باشد این شکل بر پوست خد و استرگش و همان عمل
۲۷ در ۲۷ چون آفتاب به ۱۹ درجه حمل و رسد و به ۵ درجه اسد یا به ۲۴
درجه جدی و تقیه به ۱۵ یا به ۲۹ درجه حمل یا به ۴ درجه یا به ۱۵ یا به ۲۳ درجه قوس
بود این شکل بر پوست گاو کشند و چون زهره به ۲۷ درجه حوت و رسد و بخند
و در سوم حوت یکی در دوا به اطلو و در دوازده حوت با خود دار و در
بجاست کنند صغیر ندارد و در میان این شکل را میزادند و خاصیتها
با هم کن کردند که عجیب باشد که اگر بخند خود را و در خور بکن و آخند و نتواند
کرد ۲۸ در ۲۸ بن باد کت و خواجه عرابین شکل را کتی القاسم خوانده
و چند خاصیت دارد چون شتر به ۱۵ درجه سرطان و رسد و فرسود باشد

و از خوش ساقط این شکل بر کاغذ کش چوبی با خود دارد و بشرف خانه
 و از آن قدر و منقوشای بخیزاید و مردم را بنمود و عبادت و صلاح و آرد
 و بیان مردم الفت انگذد و چون بوقت جماعت بخورد دارد اگر فرزند بی شود
 ریش و مصلح و پاک و آسان باشد و بر باد و بید و باران بود و هرگز ریش
 منقطع نگردد و چون آفتاب به ۱۴ درجه حمل رسد و قمر به ۱۱ درجه حمل
 یاب ۲۴ درجه شود یا به ۱۲ درجه سرطان یا به ۱۲ درجه سنبله یا به ۷ درجه
 بطالع حمل آفتاب در درجه طالع یا سفید این شکل بر کاغذ کشند چنانکه ۷۱۹
دو باشد ۱ جفت ۸ طاق و چون زهره به ۱۱ جفت و زحل در حوت
 رسد در جمیع هر که این شکل بخورد دارد پادشاهان سحر او شوند و پیش
 اصحاب مصلح محترم باشد و اگر داده این شکل به بیگانه بین پادشاه
 و در مبعول القول باشد و چون از بعد رسالت کشد باید که عطا دزد
 یا خود یا بر او بود و تحت الشعام نباشد و محترق شود و در آن روز

شود و چون زهره به ۲۷ درجه حوت باشد یا به ۲۳ درجه جوزا همین شکل
 بر چوب کشند چنانکه ۲۴ ۲۵ ۲۶ باشد بطریق ۷ در ۷ در ۲ در ۲
 بر ترقی یک ربع یا نیم هر دو تری یا یکی و چهار در وی باشد و بشرف فرزند
 دادند این شکل بر دل و چشم خواند عام شریف و عزیز باشد و
 هر که او را به پیشد و ست گیرد ملی الحفوض زنان و با هر زن که بکشد
 سخن بگذازند نکسید و کرد نکشان جمله مطیع او شوند و چون
 قمر به ۲۴ درجه قد باشد و زایدا المود و از اجتماع و استقبالی بود و تا
 زهره بود بعهده را بر مختار بود این شکل بر کاغذ کشند هر پانصد
 که این با خود دادند از آن روز و در آن این باشد و هر که روز
 نفع یابد و بیگانه بر بدن رسد و اگر درندگان با خود دارند چنانکه
 برده و مانده نگردد و نشسته نشود ۲۹ در ۲۹ چون زحل بر ۲۱ درجه
 میزان رسد یا به ۲۵ درجه قوس و قمر تحت الشعام باشد و بر آن

طالع ساقط و اگر جمله در دندانها باشد جگر باشد این شکل بر تخت قرار
 گشت چون کتبی یا سالی یا چیزی خواهد رفت گشت آن دینش را با این شکل بهم
 بخشد سالها ماند و کوی کج نام هرگز بران راه یابد و اگر کوی از خیم خواهد
 که پنهان شود این شکل بر کافذ گشت و با خود دارد هر جا که رود پنهان
 دارندش چنانکه هیچکس نداند بدست نتواند آورد **در ۳** پاریان این شکل
 را بر خود بدارد داشته اند چون بر عدد دفعه های ماهستان بماند که
 افتاب از تحت بجل تعویل کند این شکل بر کافذ گشت و هم دندان دفع
 از لود و لغی بوی رسد و در تفرقه کار وی بدیداید و چون بچنان
 نقشه یازاید که این شکل کشیده اند خاجتیش باطل شود الا است که از کوی
 و از خواص و یکی است که دارند این شکل از کوی شجاعت این باشد
در ۳۱ و **در ۳۲** چون زحل بگذرد از سر رسد و زهره در حمل باشد **در ۳۷**
 درجه یا در عقرب این شکل بر تخت سین کشند و بر سر کوی بلند که از آن

بلند تر که در آن و از چنان شد سالی زخت چنه بکت یکم و بالا و چنان باید که شکل
 سالی که قدم باشد که هر چند بلند تر کند باریک تر باشد و چون افتاب به **در ۴** و **در ۵**
 شود باشد طالعی اختیار کند چنانکه افتاب در وجه طالع باشد این تخت برپا شود
 بقدر بر سر این سالی چنان کند چنانکه این سالی بدیداید باشد و از آنجا که طالع
 نباید و اگر بگذرد گشت هیچ نیان نکند تا در آن وقت که تخت دفن میکنند اگر زهره
 در تحت کلا و زنا باشد بهتر بود و نباید که بوقت نقش کردن زهره جنبه بود **در ۳**
 چون قوس **در ۱۲** درجه حوت رسد باید **در ۷۷** درجه جوزا باید **در ۲** درجه یا به **در ۱۹**
 درجه حمل و از آنجائی که در برید و از استقبال و از تحلیان ساقط و بعد از
 تا از این شکل با بر ایند چنه نقش کند و چون سالی بود که با آن نشامده باشد
 بر سر کوی و ند که بر وجه این باشد و بنده چنه بخند و در باینه با بر اسان کند
 و بر سر باید بنهد بعد از آن چندان با آن نباید که هم آن باشد که خوان شود
 و چون اینه را از سر باید بر کوی با آن با آن باشد و اگر همین شکل بچیند

نیز به جریحه ۸۱۴ در ۸ باشد و اگر کمی یا بولاسان کند طریقه بکشد که ۴۳
 ۴۴ در ۱۱ باشد و ناری هنر بکشد با خود داد شیر شربا و کورد ۳۳ در ۳۳
 چون نحوه ۱۴ درجه یا به ۲۱ درجه میان رسد و زهره در حوت یا در جوزا
 و عطارد در سنبله یا در میزان باشد و زهره و عطارد اگر در درجه شربا
 بهر بود و باید که هر سه انا حراق و در بلشتابن شکل بر اطللس بکشد
 دارند این شکل در هر کار که شروع کند زود بر آید و در چشم پادشاه و دست
 مزین باشد و اگر غمی در حق بدست خود بکار و یا بنشاند بیک بعد و اگر بیک
 با سر خست بدست خود در بنای افکند و بر سالها بماند و از ناله این بود
 ۳۴ در ۳۴ این شکل سعادت و پادشاهان این را پسندیده اند و بدین
 خوانده اند میان حضان صلح افکند از جمله طبقات مردم اگر از جهت سلا
 و اثران باید در دهند خواهند کشید شرف افتاب باید و اگر از جهت
 اصحاب صلاح بود و حیکایان در هر کار که شرف و ترخ و اگر از جهت حکایت

و بختان بود بشر و عطارد و اگر از جهت دوزخ و قضات و علما بود بشر و شرب
 و اگر از جهت سولان و مادی و زنی باشد بشر و شرب و اگر از جهت شایخ و دین
 و اهل فلاح بود بشر و جلد و اگر از جهت زنان و مطران و عاشقان بود بشر و شرب
 از جهت هر که بکشد که باشد باید که ان کوکب بد رجه طالع بود یا در ماستر و شرب
 باید که سعور باشد این شکل بر حدیث یا بکشد که انا بر شرب کرده باشند
 و صورت این هند و تخت را که با هم خستند آرد تا نوم بکشد که انشربا
 فرسیده باشد و صورتها و میان حیدر و جرد بنویسند و نام انکس و نام
 ختم بیرون در هر چهاراه و فرکت تا غایت سه روز میان ایشان صلح افتد
 ۲۵ در ۲۵ چون مربع به ۱۴ درجه یا به ۲۶ درجه جذبی رسد یا به ۱۶ درجه
 اسد رسد یا باقی درجه یا به ۱۱ درجه حمل این شکل بر بدست بشر کشند چون با
 خود دارد جمله دو و دهم مستور شوند و هیچ ضرر با او ندارند و نمایند جدا
 ناموس و سالوس را این سخن باور است و چون افتاب به درجه نوباید

نیز آینه و بگوید بستم خواب فلان بخت فلان بد و سستی فلان بن فلان که
 در شب خواب باشد **۳۹** در **۳۹** چون زحل **۱۲** درجه میزان رسد
 و عطارد بعد از طلوع تریح و افتاب از زحل و در این شکل **۳۹** تخت از فوق
 یا اهر نقش کند و در حرکت و از این تخت و این شکل یاد فرستد از آن
 نلک این باشد **۴۰** در **۴۰** این شکل را رویان مجرب داشته اند
 و مزین گرفته اند و این شکل را عین انوار خوانند و با دشاهان بدیم
 این شکل با تخت ندین نقش کرده اند و چون شرب **۱۲** درجه سرطان
 رسد و از احتراق و در باشد و اگر با زهره یا اسیر بد جبر باشد **۴۱**
 بد و جمیع فتن باشد این شکل را بر جری و زو یا طلوع و حرکت و بزرگ
 که از این برینم کرده باشند و بزرگ زهره در چرخ چون با خود دارند و در
 و هم و خانه و دریا و کیم است و فراست و دانش و حیرت و بیخوابی و در
 کوبها در حد اکثر و در هم و عمل که شرح کند بستر شود و همچون این و به شعی

نشان کردن و دشمن او مطیع شود و الا هلاک گردد و چون شرب **۲۵**
 درجه قوس رسد و زهره یا **۳** یا **۱۵** یا **۱۹** درجه یا **۲۴** یا **۲۵** درجه میزان
 باشد و یا **۱۲** یا **۲۳** درجه جوزا بود و از این پس ساقط باشد این شکل هم بران
 کنند که گفتند و با خود و از دمال و غایت باید و ماله های پوشیده جوت
 و غیران بری رسد و اگر دمال وی خیاقت کنند و موشوند و زبان بد
 کوبان بر روی بسته کرده و تن درستی و خرمی آورد و آورنده این اندر
 جگر و سپری را عین باشد **۴۲** در **۴۲** بوقت طلوع شوری سود چنانکه ترنج
 حال باشد این شکل بر کاغذ کشند بطالع بنگ باشد و از آن و چرخ
 مرم کوبند و هفت تا روی اند ببال صاویان بناه که هرگز نژاده باشد
 و اگر مزین باشد بجز بود بکنند و بر هم بنایند و بدان شکل در رسم
 را از سقف خانه و او بپوشیده در آن خانه بنایند و زبورد را نماند
 نشان کردن و اگر در زبینه فرستد بوقی که زحور و تخت لا و فر باشد

باشد مردمان خان که بینه و چون با خود او انداز رخ و بنور و چشم
 و مردمان که بینه باشد ۲۴ در ۲۳ چون زحل بقدره راس باشد چنانکه
 در مردمان و اسد و قوس باشد و عطارد در این شکل بر نخته از سرب
 نشسته در شعری که این نخته را در فن کنند از لاله ایمن باشد و در وقت
 دفن کردن باید که در شمال و صاعد این شکل بر کاغذ کنند با خود
 دارند و از نده اینان شتر و لاله و بام افتاده و زبیر و او مانده
 این باشد ۳۴ در ۳۳ چون زهره با قمر یا به ۴ یا ۲۰ درجه حمل
 رسیده ۱۴ یا ۱۹ درجه سنبله یا به ۱۳ یا به ۲۳ درجه عقرب و زحل پنج
 زهره باشد یا در مقابله و اگر احتراق زهره بود که این باشد این
 شکل با بر کاغذ کنند و هنر که با خود دارند هرگز ابقن نشود و اگر
 ابقن در و نظر کند در حال بچه میمند و اگر در فیض او بته باشد بون
 با خود دارند که داده شود ۳۴ در ۳۳ این شکل مکرر شکل پیشین است

توان زهره و شتر باشد در مردمان یا در قوس یا در حوت و جعفر است که
 در مردمان بود و احتراق و دید بود و سج از ایشان ساقط بود و همچنین عطارد
 و سج شتر و زحل باشد و نه از آن که عطارد و شتر و زحل و ثلث ایشان باشد
 و قدره خانه شتر باشد بطالع بنوان این شکل بر عیور سفید یا زرد کنند
 با سج و شتر و زحل و بچه که در زنی باشد که نوزاد میارند یا در شکش میماند
 چون این شکل با خود دارند و زهره شتر باشد و در شتر شود ۳۵ در ۳۵ چون
 افتاب به ۱۲ یا به ۲ درجه قوس رسد و سج در حمل یا در اسد یا در جد و
 یا در دلو و سنج شاید این شکل بر کاغذ کنند و آن نمک را شاید از مردمان
 تا ختن و کوب زدن و بنوان ختن بنفاس است و در میان زیت اناس بنفند
۴۶ در ۴۶ این شکل نمک را شاید و کشاید که شکار کنند چون افتاب به ۱۴ درجه
اسد یا سج در قوس و زحل با قمر یا ۵ یا به ۱۴ یا ۲۱ درجه حمل یا ۱۶
 یا ۲۴ درجه قوس یا به ۱۰ درجه یا ۱۱ یا ۱۲ درجه جد و اگر تحت الاض باشد

اینست که در باشد بطریق **۲۵** و **۱۰** باشد و شرف نسج در چینه آرد
 این شکل از نواح و نحوه و جنام و سبک و خاکی است این باشد و اگر هر دو
 کرده باشد چون دانند این شکل است بدان طام بدان طام میورن آید
 و عقوبت باشد آرد و بداید و اگر که انطام داد چون نرد دارند این
 شکل شد نرد بر اندام و بی افتد و خواجه ابوالمظفر این شکل را حالت لغز
 خوانده است و خواجه چنین گفت که کفر که اشم بنایت بگو و همگی اعتماد در
 بد از خفا که در بیدافت و پاره زهر هلاک بوی داد که چون
 طام ترقیب سازی در طام کند و بخواجه که کفر که چنان که در چون طام بنورین
 اند و بدستهای وی افتاد چنانچه طام از دست وی بیفتاد و خوردنی
 برینند و در زمین میورن اند چنانچه کفر که در نواح و خوات و احوال جمله بگفت
 من و از آن زمان خود را در کرم و دیگر اعتماد هیچکس نکردم **۵۱** و **۵۱**
 گرفتن شرفها و طعمها و خواب کردن و بقیعها با باید که چون در حل

۲۱ درجه حل برسد بآب **۲۳** درجه سرطان یا جلیلاسد و ترجیح باز حل برسد
 باشد و در سرطان این باشد و قران نجات برگشته بود و بعد از
 بن دندان و بعد از شرف باشد و شرف از این بود و بگو که خشت از این
 این شکل بر مسنن این با سید نقش کنند و در کار این شهر را مکنند
 بر اینان ننگ شود و ننگی را که کرده و اگر طعم باشد بمحیط و اینجا اندازد
 و اگر نواح زمینان شهر خشتی کنند و این شکل بدان خشت کنند
 و آن خشت را در هر بنایی که بخواهد عمارت بنویزد **۵۲** و **۵۲** این شکل
 مکن پیش است چون در حل **۲۱** درجه میزان رسد و شرف و سرطان
 باشد باید رجس شرف و نمودن برج خاکی باشد و در آن احترام و عقوبت
 نور خاکی با عد این شکل بر چهار پاوه خسته کنند از سرب و چون بنا خد
 نهاد این چهار خسته سرب را با خشتا و ننگ در چهار گوشه نشان خانه بخت
 سلاهای بسیار و نمودن و از ناله ایمن باشد **۵۳** و **۵۳** این شکل

در این شکل
 در این شکل

از برای بحر نشان یکست چون انتابیه ۱۶ درجه حمل مدد قمر ۱۳ درجه
 قد باد و سلطان باشد و زحل و مریخ ضعیف الی باشد و شمس قوی یکدیگر
 ناظر این شکل بر کاغذ کشند که انا بر شمس کرده باشند اگر بحر بود باشد
 معتد باشد و چون بحر بود آن شکل نظر کند خلاص باد و اگر و ام و از
 باخورد آید و انش کد آرد شود ۵۲ و ۵۳ این شکل ساقان در یا
 شاید و در وقت که سبیل باشد آن دید اخبار و یکجه که نیرین سعور
 باشد و قمر در برج ابل باشد قمر قریب از حسانه و در باشد خاصه و حل
 این شکل با بر کاغذ کشند که انا بر شمس کرده باشند در هر کشی که دادند این
 شکل باشد ان کنان نرین این باشد و اگر این شکل بر باد بان کشی بعد از بقو
 بود و درین آب بنار که بر ۵۵ در ۵۵ چون انتابیه و شمس خرابی باشد آن
 حمل ۱۱ درجه و انا سبیل کاسه و از قمر ۷ درجه و مریخ و زحل و ساق
 این شکل بر دستا هر کشند آید این دما از برای در وقت که هر مایع

باشد

باشد ۵ در ۵ چون انتابیه ۱۶ درجه حمل مدد قمر ۱۳ درجه قمر ۱۳ درجه
 یاد و سلطان و انا اجتماع و اشتغال و در باشد این شکل با بحر و یا کاغذ
 کشند شرف زهره در چرخ و باخورد آید و هر کار که دردی خود بی تیغ بر آید
 و هر کس که کار بردی دشوار نکود و در هر جای که شمس الی القول باشد ۵۶ در ۵۶
 و ۵۷ چون قمران طریق باشد و زهره در حوت یاد و حوت بود و قمر
 قد باد و سلطان و انا اجتماع و اشتغال و در این شکل بر کاغذ کشند و
 قمر در چرخ اگر کسی بختی باشد و از روی بمان و در خطر این با باخورد
 هر کس که زبان بد و قمر دست نیابد ۵۸ در ۵۸ چون شریف
 ۱۵ درجه سلطان و انا حراق و دود بود و زهره در خانه خود بود
 یا ۲۶ درجه حوت قمر ۲۶ درجه قمر سلطان بود و سبیل مسجدین
 بعین دوا باشد این شکل بر کاغذ کشند و بقدر شرف زهره در چرخ
 هر کس که با باخورد آید هر کس بخت نیفتد و اگر در پیش باشد فغان

در وقت که

در وقت که

در وقت که

شده و اگر تمام دارد کفاده کرد و اگر کینه بود انا و کرده استاد القفا
 این شکل از مذوق و حروف خوانده است **۵۹** در **۵۹** چون خط به
۱۵ درجه سینه و سینه از احتراق و دید و زهره به **۱۵** درجه یا
 درجه حدوت باشد و قمر صعود بود این شکل با برکا فذیه کشید و بفران
 عطارد و زهره در چند دانه این شکل با ذهل و کوا و نطو سیزاید
 و در بلانت و مشاطره و جدالی گیر یا او بر نیاید و غریب مصر شود
۶۰ در **۶۰** با رسیان در خواص این شکل عالی باشد و این شکل را
 بعد از خواندن چون مرغ به **۲۵** درجه جدی رسد و از احتراق و در
 باشد و اگر آفتاب با اول نقطه حمل یا **۱۹** درجه حمل باشد بابت کائنات
 این شکل در جری را برکا فذیه انا میباشم کرده باشد بر کشند و در حال
 در چند چون با خود دارد و در ثمنان فاقه کرده و بعد از یک وری
 از ثمنان کارسان بر آید و اگر این شکل بدست بشیر و کورک کشند

از اظم

از نظر لایه

چون در خط
نقطه

از شکل کار
و فایده
بر دست

ان پوست بره هل بنده چون اول از ان دهن بر آید دل پرده لان و بجا
 سبک کردن و با ان دیده شوند و بجا بخت و آرد اگر تا صد رسد برده
 خاست مکتوب شود اما آنچه خوب و منور و تربی و بیا و دیم اکنون
 استیم تا صد رسد **۱۰** در با این شکل جمله حکا و علی و مقلان
 که در فشرکا بیان بوده است که از بدین داشت و جمله حرفها اندر کرده
 بود نقد بمیانیم بیکر نه و این عمل افلاطون کرده بود در وقتی که شریک
 مرطاب بود به **۵** درجه و جماعتی بر آید که آفتاب در اول حمل بود که آفتاب
 کردند تا به **۹** درجه رسید این عمل تمام کرده اند و اندک از بدین من
 بهت پادشاهان افتاده بود و هر پادشاهی از جواهر تعقی بر آن اضاف
 میکرد و تا رسید بهست مرغ طایفان گفت تا از یکدیگر جدا کردند هیچ
 نعمت و نمیتوانست کرد بهست المال فرستاد اکنون صد در صد هزار
 خانه است بطول و مرض چند آفتاب به **۹** درجه حمل رسد بنیاد کنند

مان

در این کتاب است این باشد چون بر روی دود هرگز راه و افراط نکند و اگر
پاده راه دود هرگز مانند شود و در این شکل مدح و عمارت کتاب که کلام
خدا بفرمانی نماید بود چون نمری و باجیل و زبور و زفران و جمله این
تجلی است و اگر بر این کتاب اعلان مینویسد داشته اند و این مانند و
کردن دارد که در ناهارستان را بجا می آید و در این شکل در
هر علم و هنر که شرح کند بدان علم و هنر برسد و هر کار و معنی که
شرح کند باستانی بپاید و با هر کسی که این شکل باشد یاد و آن مجلی که داد
این شکل باشد هر کار کند بداند و این شکل سخن کار نکند و دان
این شکل فرستاده بود که با هر کسی سخن گوید یا با هر که بخشد و البته بی الحاد
مجلد شود و دیگران از نیکبند و در طبقین میگویم گفته است که مجید آرام
از آن شخص که این شکل آرد بدین شرایط است کرده باشد که او پی
گشتی از دریا نتواند گذشت و یاد همه عمارت را در دیر بار بخی رسد

در این و جهان بی و نام نغز داری قدس شرح فرموده که در این شکل دوازده
هزار خاست است و از آن در این کتاب لاخا نشان و اگر بدان شغول شیم
بطول بخامد و اما آن نگری که بنا بر این تمام بود است پنج ایست که از او ابلان
ایست که حقیقت و آنرا و اخوان محقق استخراج میشود و این باب است
برای آن اختصار کرده اند که در حال قرائت و کتابت این حرف و دوازده
کلمات و حاصل میشود و نکند از این ابیات میدان وضع خانم او را آنت
مشت که بعد از حروف هراتی از ابیات آید بخوانند که خواهند که
قراءت تمام باشد و اگر چنانچه بعد از حروف هراتی بخوانند ناقص باشند
سطرا قول ۵۲ حرف است ۱۵ اضافت کنند و بخوانند سر حد
اما بطریق اول که نامه است بدین موجب خواهد بود که بیان که میشود
سطرا اول سطر دوم سطر سوم سطر چهارم

۵۱۳۴ ۳۲۸۸ ۴۷۱۰ ۲۹۳۶

سورة پنجم جمعہ۔ باللہ و نعم اہل این فن انت کہ حرف

۲۱۳۱۷ نه کانه که ان عبارت از امارتات

عدد است یعنی **ابجد ده و نوح ط** هفتاد و ن یکا نقلی سیصد

سبابه داده و در حرف دیگر متعلق بخود هاست یعنی راس و ذنب

پنجانچہ الف بافتاب آید اند و یا را بناء و جیم را می بیند و الف بعدا

وہاں بشرب وداو بزهر وذا با برخل وحا با براس وحا با ریز

فنايده اين غذاست که هر کي بکشد زکواکبش کوره استيلا و قوتش زياد

حرف مذکور داده رفت و سوز کواکب ز روزهای هجری

طریق باشد که مذکور میشود **یوم** **الاحد** **الف** **یوم** **الاثین** **یا** **یوم**

ثلاثاء يوم الأربعاء **واليوم الخميس** **ها** يوم الجمعة **والسبت**

دور یکنه براس دادند و میت شایعاً و بانجاب و شیشه بد

دادند جهت ثابوت او بخرید **فصل** مصنف میگوید که نوی

توبین روزها و شبی تردد اعمال مداومت در فتنه است بهت

انکه خلق طریقه آرد و زحل و نجومست تا بشر عظیم و آرد و فایده این

سخنهای آتیه که چنان خواهد یافتی را در روزی از روزها وضع کن

باید که ابتدا از حرفان و ذرات پس بعد از آن بنویسید ایجاد

اچھا ممکن ہو تو تمام کہنی دینے لایا کہ چھین کر لینی رعایت روز صاحب دے

وہا مانت مانت مضامین شاعری طالع فاروق مار باقی جہانچہ تابع

و سابع رعايت بکريماي ادي و درخت مراعات نمود کين و

مداومت و فعالیت مخصوص داشته باشی و باید که مراعات صلاح حال

کتاب در پنج و انقشای ایشان با یکدیگر و صلاح حال فرمودند

محافظت کینی و جاعتی نا صحاب این فن برآمد که در ابتدا اعمال

ملاحظات جزئی و ماحیطات وقت اولی باشد از آنکه ابتدا بحرف

روزی که در آنجا تاکید در ساعت عمل بیشتر است که در روزهای این معنی باشد

اگر در شامت میوه اندوز بکشد می کند باید که ابتدا
از حدیث عطار کند که دالت و باقی چنانچه ممکن بود بگویند تمام کنند
و جانی بدانند که بر بی نیستند خطی آن بر بی این ایه آن
چهار طرف ثبت کنند و در تحت آن سحابی سلاویه بنویسند و شال
و برین شلک غوده میشود و حکمت درین است که در قریب آن
افکار چهارگانه ای یکی فیلیم باشد **فصل** و باید که
زمانی که اعداد می بخشد
در هر عددی از اعداد
استعداد نشان را ببرد
آن عدد کنند با عمل
تا اثرش قوی نباشد
چنانچه از یکی استخوان

احدیت ذات خورشیدی کنند و از دوم شام بخورند و از سه خورشیدی کنند
و از چهار غار و از بعد از پنج حضرت حسن عقیق مطلقه و حضرت یحیی
و حضرت واحدیت و حضرت شام و حضرت نفع آل و از شش اول عدد تمام
یعنی اجزای عدد شش که در تحت و در میان و بالا بنویسند و هم نشویند و آن
هفتاد و یک عدد کامل و آن صاحب را در جمع قرار است که آن سراسر است و اول
مربع و درج که چهار است و از هفت صفات نماید و آن وجود حیات علی
و از آت و قدرت و جمع و بعد و کلام حضرت باریاست و از نه اشیا
اعداد چنانکه اشکال تمام اعداد آنه بیرون بیست
و جانی بدانند که در زمانی که عمل محبت در حق کند بر عکس طریق اول
بنویسند یعنی ابتدا از حریفی کنند که تعلق کوکب غرض داشته باشد و ده
عدد و حالت باید که اول حرفها در وسط مربع ثبت کنند و از جای
اگر مرکبات و مرکب در هر عددی باید که بنویسند و باید که تعلق

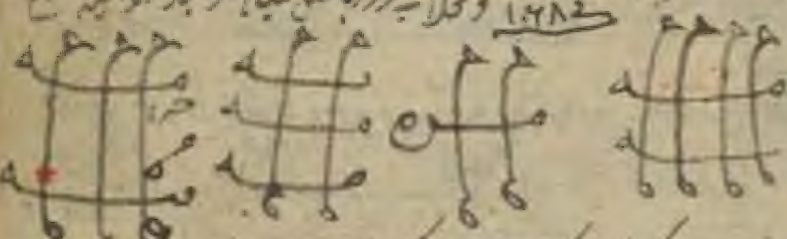

تمام بر کافه نشاند و پیرامون آن این حرفه بخوبی سحاب
سحاب هملو مسلو و یا سلم یا طوطی یا طوطی
یا او مطس توکلوا و اسرعوا واجیب اطمین
 و این عمل باید که در شب یکشنبه باشد و در ساعتیک خفتن
 نمیدانند و بر پیشی رخ بینان آید و در برابر چشم برینجا زنجیر
 که بر بند و پنج دیوان شلخته در زمین زنجیر و در هاکند که خشتا
 کند آن شکل بکشد که تحت پدا شود والله اعلم واحكم و هو
الموفق المعین و در وقت بدو طالع بدو کله
 سر زده نمیدانند و در خانه که پنهان کنند چنان و بر آن شود که
 هیچ غایت و اگر هم بر کله سر زده نمیدانند و در بر کسی که شب دهم
 باشد بخوابد و آتیه بود و اگر در وقت غصه بر پوست خربوزه
 مدفن کنند و آتیه وضع که خواهند آتیه حضرت افتد و اگر بر

بخت

پوست خربوزه در وقتیکه فرد و حیض یا زنا یا صغیر و بطن
 حوت برده و ناظر برده و در آن بخش چوب و دره بن پای بند برون
 نادر شود و دیگر بگو با سر حیض نمیدانند که و زنجیر و خرد
 در بعضی ها خربوزه و زنجیر و آن زنجار که از نا محرم و جاهل
 و کجاست سخن این علم شریف نباشد و از نا اهلان و نا پاکان

سخنان محفوظ باید داشت
 که مطیع چه کوه ای ابع کلمه آرا بخوبی
 و الله اعلم بالصواب
 و در بارش میباید او بکشد و آتیه مطیع
 ۱۲۸۸

 اگر خوابی که محبت خیره کوه میخی بقدریکه بجز از جوب
 بصافه و در اطراف اطراف که بگو و یک نخ آبریش که بگو و یک از سورا
 از زنجیر و در آن زنجیر و در آن زنجیر و در آن زنجیر و در آن زنجیر
 بگوید و هر روز که بگوید و بعد از آن هر وقت مرسته سورا در سورا
 احمد که بخواند و بر او برسد و آتیه ریشم که از پشت بر چرخ

تفريق الكفر والفسق بالثبوت بينه وبين الكفر
 ونمازته كغيره آية لا يبرأ به كقصة بنو نينوى
 ودرهم كيزر ودرخشان ككلمة انما
 در حرمين اين جديان افندي و
 آية اينست ومارس ميت اين مرست
 ولا كين الله سرهي وليست
 المؤمنون

بسم الله الرحمن الرحيم
 بسم الله الرحمن الرحيم

باب في شرح الاسماء المتعارفات وما الطاعات والمناجيات
 علي ما افاد انشاء الله تعالى قال الشيخ الفاضل بسم الله الشبلي نفع الله به
 من الشيخ ابو سعيد الله الرازي عن الشيخ ابو اسحاق جلاله قال وجدت في
 نسخة شرح هذه الاسماء وهي مكتوبة بالذهب وكانت متخذه في خزانة
 الملوك وهي اسماء الطاعات وكانت في لوح من المعادن السبعة في صندوق
 نظام الاسماء في تركة ابي القاسم القوميني ذكر انه نقلها من طبعه من
 تلاميذ الحكم الفيلسوفي هندوستان وكان يعمل بها العجايب لا تبا

الغريب من العلوم في علوم هذا الفن ظاهرنا واطنا وذكرنا الحقا
 وباضته وخلوه وترتينا ونصرفنا في تبديل جميع الحركات وانما اسخه
 من انفسنا الله كان يجوز بها الماء الشافع في سائر الامور فان
 في المعانيات وكان يخفى بها في المنافع من بعد الرياضة والمعرفة و
 الامال الروحانية بغوخلوة ورياضة بل كان يعتقد اننا علمنا العبد
 في علمه وبعده التامات المحسنة عمل انشأناهم ذلك وهذه الاشياء
 في فضل الاسماء وكيفيةها قال الشيخ رحمه الله ونفع به ابناء
 وفي الحديث فلو ما لم يبد بها حتى يخطا بنا بدري معانيها
 يا عبد الله لا ينبغي به بد لا العلم خير من الدنيا وما فيها
 ما يغار على تلويها كنهه ابدية التلاوة في مري الناجية
 قاله جنون الا واحدنا حدثا نليق الله وبنا الحلق قاريها
 والله والله اعلمنا من كذا لا يلحق الخوف بر ما نطق بالها

والسفل من الجن وغيرهم وإذا نزل الإنسان لفظاً بأعداء الأعداء وبما
 وعدى بها عزيمته ونحوه اختفى من جميع أعدائه ولا كان إشارته
 تذكرها في خلقها ان شاء الله تعالى وإذا قيل لها انما ادعت بها المنكر
 والمركبة يدخلها على الملوك والستة ملوك يترجم بها الميوسر والبيان
 والظلمة ولها سر عظيم في احراق الحق والشياطين في المرة وفي غيرها
 مراراً بعد رباضتها والتعريف بها يوم الايام اخرا بغيرها في الشوق
 والفرح في الجوار من اراد معانيتها الروحانية والنظر اليهم للجنبي
 في وضع ظاهره يصلي ما شاء ثم يقول الاسماء عني كل سلوة سبعين
 مرة ويؤتي على ذلك سبع ايام ثم بعد ذلك يكتب الاسماء على قلبه فيسكن
 بحرة حتى يصير نخاعاً ثم يجعله كحلاوي يتخلل به عبود ودهشة فينقلد
 اليهم بياناً فانها يطلبهم منهم واداد فقلوه سرعان جبره بكل شئ
 اداده من اشياء المغيبة عن العالم فاعلم ذلك ومنه اذا دخلت الى

موضع فيه مائة وكان ذلك المكان شغول وكان معك جماعة باعمل
 الاربعة الاسماء الا ان يثبته في اربعة اركان البيت واعمل القاسم من ^{اضع}
 من منافع المال والثناوس في يدك اليمنى والتابع في يدك اليسرى ^{الثامن}
 من فوق رأسك فاذا وجدت اسماءك قد تغيرت فيستقم عليك
 خفتهم فاقول الذي في يمينك الى يسارك والذي في يسارك الى يمينك
 فانك تجتني منهم ما فهم ما قلت لك واكتبه في الماء الذي في
 الايام تكتب الاسماء الاربعة في شقفة او ما اردت كلام واحد في اربع
 شقق او استعملت يجعل كل اسم منها في ركن من اركان البيت وتكتب
 الثلاثة الاسماء الاخرى وتلتها في وسط البيت فانه يغور ولكن
 ذلك في اليوم المذكور وروي ايضا ان الاسماء السبعة يكتب في
 اليوم المذكور وتربى الشقفة في الماء المغيرة فانه يغور باذن الله
 تعالى في الماء المصنوع تكتب الاسماء السبعة وتضعها عليه فانه يجب

يا ذا القدر العظيم فاقم ذلك **فصل** في كيفية جود هذه الأسماء
 لتطابق جميع المراتع والحركات المركبة مع الملائكة المرسلة في
 حركاتها المختلفة ووضعها على نون المعاني فلا ذهاب من قول الله
 ثم تدخل في الخلق وتصل إليها سبع نكبات لا قبلها فاعلم الكتاب وإياه
 الكريم حينئذ وفي الركعة الثانية فاعلم الكتاب وإياه الكريم أيضاً
 حينئذ في الثالثة أيضاً كذلك وفي الرابعة فاعلم الكتاب وإياه الكريم
 سبع وعشرين مرة وقدر الأسماء بعد كل كسيتين سبعين مرة ويكون طهر
 طيباً وجوداً طاهراً فيستعمل بذلك في غير ما تنفيذه وأقول لك سبعة
 أيام فإذا تم ذلك فكتبها الأسماء في جميع الساعات من خلوتك لتكون الكتاب
 في اليوم المذكور أن لا وإن لم يكن ذلك اليوم موافق لما ذكرت فلا
 تكتبها إلا بصرف محبة أو طلب أو هيباً ودخول على الملوك في
 الملاطين أو ١٠٠ ٢٠ ٣٠ فاعلم فاقصد في ذلك كل اليوم استعداً

بفتح التاء وتكون السابعة سبعة فاذكركم في كتابي هذا
 المذكور له فعل فاعل الودع والوجه من وجه الحق والامر
 والخفية والتكليف المبرور القيد وغير ذلك مما لا يحصى ولا يمكن
 كنهها عن جميع المطلق وهو من تحريك الحركات وكثرت الغوامض والمعاد
 العجائب والمزدج من المتألف والوجد والولادة والقيمة والمكان والبن
 والمملكة والمكان ما نحن واعلم ان كل من وصل الى هذه مقام من هذه
 الخوازم الطاعة جميع العلوية والسفلية وجميع الجان وانفتح به جميع الكثر
 وانفتح به على جميع المعالين واعلم ان الاسم السابع هو قراها واسرها
 اجابة اعظم الخوازم وبه يطلع على الخوازم التي تارة جميعها طهره الله والى
 الله وضاد المطلق اسم السبعة تحت هذا الطاقم السابع فالعرف ساسا
 اليك ومنه تعد به واعلم ان هذه الاسماء مستخرجة من مخرجها المخرج
 والركبة على العناصر اربعة التي جميع الارواح مستخرجة تحتها واعلم

ان فيها الاسماء والادع لا يعلم قدرها الا الله تعالى وهو ان كل اسم كان
 من المرفوع الذي في الدعاء اوله في اخيه في اوله فهو اسم الله اعلم
 فاما سمعت في الاسماء والاعيان والادعاء المتألف وسمعت له ا
 قل اللهم بحق اسم الذي اوله لام واخوه لام فهو الاسم الاول
 الاسم السابع واسم الاسم الذي اوله لام الى واخوه الهم هو الاسم
 الثامن اما الاسم الثامن الشق من ايل لاسماء الذي اوله مثل
 اخيه فله فعل يعلم وهو يد كل شيء ومنع من الدافع التي طلبت
 وتقدم ذكرها فانهم ذلك وهو يكتب في السابعة السبعة واعلم
 ان كل اسم من هذه الاسماء يخرج من خامسة **بال** اسما
 اسما والله ن تجميعه واسماه ورجوع واعلم ان هذه الاسماء لها اثر
 جليله ونحن نقول على ما يريد استماع به انشاء الله تعالى
 اين ان اراد المولى فبسته على قراها فان بقوا كل اسم منها فله ^{المعلوم}

بالماء اذا اراد ان يتبع كل اسم مرة وحده وانما اذا قرأها جملة
فكان يتدأها كل ليلة قبل طلوع الشمس سبع وسبعين مرة
واستأجلى لهاذة ويكون عندك بخود وتجنت الحوانات ما روت
ستغلا بها في القواة انما يعطى بك ذلك واما ان تدعو بها
لما لا يليق من الاسماء المحللة فان ليس لك من الله ذلك ومنها
ايضا اذا قري عليك عند تغفل الاسماء بعد كل صلاة سبع مرات
ثم تعاد سورة الفيل سبع مرات ثم تصور صورة الرجل فيبتلك
تقول اهلك فلان بن فلان بفتاب الله القوي الشديد بن
الاسم الذي ان له لام واخره لام قد سمع ونصرو واقطع طرقة
عليه واهلكه هلاكاً محراب الفيل ولا قطع لفرقة كما قطعت دابة
الغنايين يا مالك يوم الدين اياك نعبد واياك نستعين
فلما ذك احد من هؤلاء وقيل حق بطلان عدوه ونهاه الله اذا كان

قيل

طيل للموت بين اهل بيته بلده وليل لها شفق ولا بالذات احد
تليق الاحياء في الوقت المذكور بينه وذلك الامر ثم يتدأ قوله تعالى عز الله
ان باق بالفتح ان امر من سبع فيفحق على اسما في السبعين ثم
بسم الاسم السبعين مرة ويسأل الله تعالى فيغيره من اسما الى اسما
والاخرة واقسم انهم اللاتين من كذا في مرضه ومنها الله اذا احسا
هم من اسما للذي من سلطان او غير من العلة بغيره الى ما ذكرناه
من السطانة والتطاهرة وقد لا اسم السبع في طرقة ٧٧٧ مرة ثم
تعد الاسماء السبع سبعين مرة سبع مرات ثم تصور صورة الشخص
غيبته ثم يتدأ امنت عليك يا صاحب هذا الاسم بخواله طالها بالاسماء
اقتايل الاسماء اقدم فلان بن فلان بن ما امنت عليكم ثم يقرؤه
تعالى يا قين ما احبنا داعي الله واسواه بغيركم من ذنوبكم ويحكم
من عتاب اليم ومن لا يجزي عني الله فليس بمجزي الا وهو ليس له من

الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين
 الحمد لله رب العالمين

و قد اوتينا اولئك في سلال بين ان من سلما انما نسم الله
 الرحمن الرحيم الا تاملوا على ان الله قد استخفى عليكم يا خدام هذه الاسماء
 الاسماء اجعلوا في قلوبكم ان تطلعوا الحروف من غير ان يكونوا حليلا كما كانت الاسماء
 سبحا ليلهم بن داود واخترنا على اسمه وفخره على يمينه واخذوا في
 وانكروا الامانة وهذا ان كان في كل قوة شدة باسم الله الله
 الشديدين ثم بقوا كذلك اخذوا في انهم اخذوا في وهي الحاشية
 ان اخذوا فيهم شديدين وليكن ذلك في يوم التثنية اول ساعة من
 ليلة السبت اول ساعة منها ايضا ان لو قرأها فاحسن على من
 انما ياذر الله تعالى منها ايضا ان لو قرأها على من له مشقة
 او عجز به ذهب الله ما كان به لوقته ساعة ياذر الله تعالى في كل فرا
 معها العزيمة ايضا منها ان يكتب الاسم السابع يوم الجمعة او في
 والقرآن في زيادة وهو يوم من الثمانيات تكتبه على ما اردت من

معلوم

معلوم ان ترتيب وتعليم او تنبيه الطالب وتكتب الاسماء الله في
 الوقت وتطعمها او ينبت لها للطلوب ان يجمع في محبة الطالب ولا
 عند ساعة واحدة ولا يطق ان يفارق منها ان الاسماء السابعة
 يكتب في ورقه ويقطع الورقين للحبوس ونامر ان يعطيك الورقة
 التي فيها الاسم السابع تحمله معه ويحمل الورقة الثانية معه فانه
 يجلس ياذر الله تعالى منها ان يعمرها فيما اراده في اي وقت را
 فانها احسن من السبت ولكن بعد الترتيب وتقبل من الشيخ ان قال
 ما اكثر احد من قرات هذه الاسماء الا رزق الهبة في طلب العالمين
 العلويين السعي اذن الله تعالى وان كان بقا هذه الاسماء على كل
 صلوحة سبع مرات ويقرأ العزيمة مرة واحدة فاذا فرغ من ذلك انقش
 على نشفة ثلاث مرات وهذه العزيمة المذكورة ويقول ان شيلع
 يا به قريب هولاه مطيع الي صبي كمي بهما لمطيعين له فيه

التاس

٢	٥	١	٤	٣	٦
٣	٦	٢	٥	١	٤
٤	١	٣	٦	٤	١
٥	٣	٤	١	٢	٥
٦	٤	١	٢	٥	٣
١	٢	٥	٣	٦	٤

جملات

[illegible][illegible]

البیان الله یقول الحق و یحیی السبل و لا حول و لا قوة الا بالله
 العلی العظیم تمت خواص الامام یعقوب الله العزیز الخیار علی سبیل الامانة
 و لا خیار عن تاجی الاختصار تمت یعقوب الملک الخلیل

فصل در عمل محبت

بنویس این اسم هفتم در روز زهره در ساعت اول روز یا در حلال
 و برقی یا شندان بخوس بچرخه خواجانه خوردنی یا آشپزی و بخودای
 به طالب و انما شش بخودای بطلب که از محبت بقرار کرد و دیگرین
 این اسم هفتم در کاغذی و شش اسم دیگر در کاغذی و هر دو بدست
 بنویس ده و بگو که ان کاغذ که اسم هفتم در است بانکه هلاک خوا
 حلاص شود و از نکه دارد و انکه که کاغذ شش اسم نکه میدارد از نکه
 حلاص میشود **باب** در صلح بیان دو کس اسم هفتم بر طعام یا آب
 بخورد و طالب دهد و اسم شش کانه بخورد و طالب که صلح نمایند **باب**

یا نامزدن غایب بنویس اسم سابع در روز زهره و به طالب با خود او
 و هم در آن روز شاعته مرغ شش اسم دیگر با اسم غایب دیگر بچرخد
 و الطیران فلان به فلان و از باد بنابر بد که غایب باید **باب**
 در عقد آشنای بنویس اسم سابع در کاغذ و در روز زحل و شاعته
 زحل در روزم کرد و در روز زحل بخورد که زبان او بسته شود **الثانی**
و البغض بنویس اسم سابع در کاغذ و شش اسم دیگر کن خدام اسم
 با بفرقه و عداوت و در شیشه کن و در شیشه و احکم کن بوقت وین
 کند و حرارت تمام اگر بجهت زانفته و تمام زمان بجهت بر میان
 تمام بر آن که مقصود حاصلست بنویس اسم سابع و در روز زحل
 بنویس و بنویس با خود او بخورد و روز زحل و می باید که شش اسم
 باشد و در آن کن در بر خور که بخار شود بخاورد بنویس اسم هفتم را
 و هفتم را در لوح قلی بنویس و این در روز زحل تا جراتی که بخار شود

خوب بود **فصل الحال** ایشان را برینم هفت نیک و ده شتاب و ده دزد
 شینه و ده شتاب اول و باید که شینه آخر ماه باشد و نه و ده و ده و ده
 باشد هفت که کن و بر هر که می آید هفت نیکه بخوان و ده و ده
 که می گوید که به بند نلان بن نلان را بر نلان بن نلان و بعد از آن
 در کوزه نیکه و هر که نرفت و دین کن در هر هفت نیکه یا نیکه کن نیکه
 نیکه و بعد از آنکه در یکادین میگویند گفت کفادین شکی باشد و آن کم شود
 هفت را در هر نیکه کند و معبود و ده که کفاده کرده **نیکه الحال**
 بنیسان هفت اسم را و در هر نیکه انداز یا به نیکه کن و نیکه کن
 انداز و کرده نیکه که از حرف خلاص شود و نه چشم بدان چهار پایات
 و بنیسان نیکه که هفت نیکه باشد و اگر از حیوان با او میگردان
 بعد از آنکه هفت نیکه بعد از آن و بنیسان را به نیکه یا نیکه یا نیکه باشد
 چشم نیکه و اگر تا نیکه شود چشم بدست می باید که بیست و نیکه است

تا بحال خود آید بعد از آن بگردان و آید که خلاص است اگر نیکه را نیکه
 نماید یا به نیکه را بداد و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 یا آید **هفت شتاب است** اسم هفتم را بر کرده سم است و بنیسان از آن
 نیکه خلاص شود **هفت دره شک** اسم هفتم را بر کرده سم است و بنیسان
 یا به نیکه و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 و بنیسان و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 بنیسان و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
دره چشم و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 بنیسان اسم هفتم را و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 بنیسان را بیکه که انگشت برین وضع و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده
 حله اول نه و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده و ده

و لا تجزئ بکرم و مجتهدین بجز بجه و انما سبعم را سخوان ناز نمانی که
 ساکن شود شما را در ای بکوب و بکناد که دره ساکن شود چوشت اند
 نه بنیاد اسم هتم را بنزیر حل کن و بدید تا بایان خود و بعضی از حکما
 این نوشته اند و برابر زک داشته اند وضع محل شده زیادت شدت
 کلام هتم را برستان کا فویند که شیران کا فزاید شود در محبت
 اسما و اسم انشخص را اسم مادرش را باید که تمرد و بیج هوای باشد و بنا
 از نخوست او بادینا و بد که بجزیت البغض و الفرقة و الخراب بنویس
 اسما را در هیچ قراویط بد که متصل به بنویس باشد که بیج و بقا بده و بجز
 کند بجلت و بکری و بمر فون کند در خانه خضم که چنان شود که خواج
 و بدانکه این اسما را طاعت جمیع و حیوانات میکند و باین اسما حکم بر
 جمیع جن میکند و فضل عظیم دارد و از جمیع مریضها ایمن باشد و
 خود را از بیانی بزم آرد و در نظر که بنا اهل بلویری و نجات

داری ما را در یاد داشته که ذکر کرده شد **هذه الاسماء الطابت**
للطه طیل مظهر طیل قلیطیل قلیطیل
مظهر طیل مظهر طیل مظهر طیل مظهر طیل
 خوانند این اسما هر وقت بکناد این عزت بخوان **بسم الله الرحمن الرحیم**
اعظم الله علی القیوم العلی العظیم الکریم الکریم الکریم الکریم الکریم
القادر القوی المبدی السميع البصیر المبین بسم الله الرحمن الرحیم
لقد لله رب العالمین ناخذ اعصمت یسویکی عقول و نفوس العباد
و الفلک و یسویکی عقول و نفوس السبله الطبیعه من کل البقا
و الادیان و اعصمت یسویکی هذا المکان و یسویکی الملائکه المند
الموت بقضای خواج الانیان و یسویکی العقارب و النیاس
و الحیات و بالسلیکة ایام السجدة و یسویکی و یسویکی الاوقات و لا
دنان و یا خدایم اسما الطابت المبارکات المذکرة علیکم

تأله تاله الوهم الوهم جتم جتم طبع طبع كبح كبح
الرجا الرجاء العجل العجل العجل العجل العجل العجل العجل العجل
يكنون لا يكم الله جميعا ان الله على كل شيء قدير وقنت الوجوه
لحي النجوم به نوبت بكويد وعبدانان بهار نوبت بكويد
نبي حقه السموات والارض وكان الله يعلمنا حكيمنا فان
تولوا فقل جبي الله لا اله الا هو عليه نزلت وهو رب العرش
العليكم اياك بقيد وانا انشعيت طالع الله رب العالمين
فصل در خواص اسماء الطائيات و عمل و آن در
خاتم آن بنویس این اسماء هفتگانه را در دوز چهار شبه آخرها
بر هر چه که باشد و بیندازد و روی صوفی که طلسم باشد و حرکت آن
موانع که باشد مثل بنایا خن و کبی شمیرند و در دها و
با دها مثلها و آن ها و از دها و زلزله و زلزله و باطلند

جمع حرکاتها از طبع و قوه و سیل باشد از جن و غیره هرگاه که بخواند
این اسماء سده اسم ریخته اند و از زمین و بیابان خود بیندازد و بخن
شود از جنم اعتدال و اگر بخواند اسماء و باد بر لشکر و سد هر غایت در لشکر
افتد و اگر بخواند و نزد پادشاهان و پادشاهان شوند و در جنگ
درین اسماء است از برای شایان و چون مدفع ترایان و عمل در چنان
آخرها و قوه و جفا بیاورد که اگر کسی خواهد که روحانیان را بیند
در خلق و باید جای پاک و غار بگذارد و در وقت هرمان هفتاد
بار بخواند هفت هفت روز معاف از آن از احوال خود و بفرم
و معاف داد و اگر در سکانی دانی که در و کبی و طبعی باشد چنان
اسماء را بنویس و بجهاد طرفها و بنه در هر کبی یک اسم و بر سر آن
بلاسم بنه نام ششم و در ششم اسم هفتم و در ششم اسم
هفتم بر سر خود و اسما و بر و آن که طلسمها حرکت میکند و اگر

وَالْبَيْتَ وَيَقْلِبُ الْكَفَّانَ الْأَبْرَادَ السَّجِيَّ الْخَلِيمَ مَقْتَبَحِ الْجَعْمِ نَارِ الْمَلِكِ
 سَبَّحْ الْأَبِي وَبِزْدِهِ وَحُضْرَتِكَ بِنَفْسِكَ الْعَصِيَّةِ وَجَلَّتْ خُودُ
 طَلَبِ غَايَةِ نَاجَا حَتَّى دَدَا شُود دَبَا يَكْ دَعْوَةَ هَرِ كُوبِ سِ وَهَبْ نَاد
 بَخْدَانِ دَا كُوبِ دَعْوَةَ اجَابَتُ شُود دِي كُوبَارَه دَعْوَةَ كُنْدِ مَلُوعِ
 خَالِدِ نَكْدِ دَكِ الْحَاحِ دَر دَعْوَةَ مَبِيدِ بَاشِدِ انْشَاءَ اللَّهِ تَعَالَى وَتَبْدِ
 تَسْبِيحُ اللَّهِ تَعَالَى

م م م
 م م م

عمل از پنج صبح مثل **قرطی** آنچه خواهر قطع و یک کبیر از
 کر باس نیرید و زو آن مقلوب را در میان لوبکد اروسه
 روز صایم باش و هر روز ۳۸۵ نوبت این دعا بخوان
 و در وقت خواندن بخور کن از سقر شغف مشک

بهر

عبر خام در کبیر اول علاقه نظر شود در حنث فرما بلند
 نرسد دریم شتر بسیار بلند نرسد بعد از آن مرد پیر بسیار
 سلام کند و برانزد و جواب گوید انگاه کبیر را باز کن تمام آن
 اثرش باشد اما باید که روز شنبه است که عین الصبح غسل کند
 و است که نمراد یابد و دعا که باید خواند تا این طریق است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 نَوْشِ نَاقُوشِ يَنْوُشِ زَرْمُوشِ اَبَرِ نَوْشِ مَشْعَلِ
 بَيْنَا كَشَطَطِ نَوْشِ يَاشْنُو اَيْلِ يَازْمَنَ اَيْلِ يَا
 زَا اَيْلِ يَا طَلَسَ اَيْلِ قَطِيرِ ثَلَجِ ثَلَجِ ثَلَجِ
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا أَحْمِلُ كَلَّ أَنْتَ قَطْرًا تَقْبِضُ الْأَرْضَ حَامًا وَمَا
 تَرَدَّدَ كُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ مِقْدَارُ عَالَمِ الْغَيْبِ وَ

الشهادة الكبرى المتعالي كتب ابراهيم خاين نزهة الجواهر الاول

۱۱۹۹

م

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خير خلقه محمد وآله اجمعين
انا بعد بدانکه این مختصر است و خواص حروف الفکره فی حدیث و در بعضی است
که از رسول صلی الله علیه و آله و سلم سوال کردند که بر هر پند و کتابی که
شده بر آدم علیه السلام کدام کتاب منزل شده حضرت رسالت صلی الله علیه و آله
فرمود که بخت و حرف سبیل و سبیل که با رسول الله حرف
الذکر که ازین است و هفت حرف است چنانچه در حدیث رسول صلی الله علیه و آله
آله و سلم سرخ گشت و فرمود که هر که ایمان بخدا آرد که بخت و حرف آدم علیه

التکم

للتکم آدم و آله ازشت کلام الصوفی را حدیث و خواص را آیه هم
و نور عین اسم حرفت و بسم الله عمل نماید بفرموده ابن فخر جفر حاجی حسن
قلینا الدین حسین بن محمد ابراهیم المحمدي طاب روحه الشهدای درین
حرفات نامن الافناد و محبت و بخت و خواص چند که در آیه شده
سلفی است در حدیث و کلام که از آن نایب و بخت و خواص جویا و کشت
اگر چه سنت و ایلالات که اسرار مخفی دارند و از نا اهلان نگاه دارند
چون الفا سر حجاب بدین غیر از نوع اسرار است و صفت است که بخت
خدا و ملائکه و انبیاء و اولیا بدانکنند که بجهت عمل کنند و بجا آید
اندر فاما چون خواص این مختصر را بدین مختصر شرح بعمل میسر است
تلاسم که امیدوارم که بدانند و بخوانند و با خدا تعالی باشند و تا
کار یکی نیفتد شروع درین عمل نمایند این بود و صفت این فقره
ایست اسرار حرف سلفی و الله اعلم و احکما لیسب هو

بجز اصل بن حرف ط کای و نه مان دارند بقدرت الله تعالى و اگر
 ده در ده در هر پنج عدد بجز براد که بعد حاصل شود خاصه قدر را
 بتقرین یک شریع و نظیر بد عکس نماید و در هر حروفات بدین طریق عمل
 نماید

با تعلق منسوب دارد از قوس و اشارت بر وجود موجودات از خوا
 حصول مال و مراد باشد از هر کس و اتصال تخصیص و از عدد یا
 داده پس هر کس بدین دستور عمل نماید البته عباد
 رسد و اگر باز ده یا یکصد چون ۱۰ در ۱۰ و عدد میان ده در ده
 بعد خدا صلا بلا مرآت حد و اگر کمی خوارت دانسته باشد در
 انظار و بخود و تسکین خوارت باید و اگر با خود دارد منع یابد

الکاف از قوس تعلق بمنسوب دارد و حرف کفا بقت و ان
 خواص جهت دفع دشمن و دفع نفوذ و درونی غم باشد و از ده
 صد و یک در خواندن همه نعمات بر آورد بقدرت الله تعالی و اگر قصد
 در صد و یک ضرب کند و پنج عدد و با خود دارد دشمن بگیرد و اگر

خازنه در صد و یک ضرب کند و پنج عدد و با خود دارد دشمن بگیرد و اگر
 با خود دارد دشمن بگیرد و اگر

اللام تعلق میفرماید از طرفان و حرف غنة و ملائت و از
 جهت تریسند دشمن و زحمت رسانیدن بر ایشان و از همه **۷۱** دارد
 و اگر بنشیند بر پشت حماد و در خانه دشمن باشد از خانه برافتد و اگر
 بخواند و بر دشمن رسد ریخته شود و اگر مدتی در روبرو باشد به نیت
 دشمن آتیه هلاک شود و اگر بنویسد یا سید بنکوتراشد و اگر بنویسد یا سید بنکوتراشد

المیم از جبهه تعلق میفرماید دارد از حرف میم و سبب است
 است و از خواص آنم که دانیدن و آسانی و صوابی از همه دارد
 و در بیع الجاب است و عمل مهربان و ستر باشد و هر که بیاید
 خواند بر توبه بگذرد و اگر رسد و در آخر هر یک بخواند از بخت خیر اتم

نهاد که در همه حرفی بدان دستور عمل نماید ان شاء الله تعالی

النون تعلق میفرماید از حرف نون و حرف نون که جمله قائم
 قائم است و خواص جهت ترویج دشمن و فصلی و از همه مسدود
 دارند و همان دستور که تمام حروفات گفته شد تراجم نماید و اگر
 بیاید خواند اسرار جمله مکونات کمالی بداند

الستین انما است غلق بقره آرد و حرف با یک است و
 بهشت و از خواص جهت خط امثال و حضور و شنا یا امران
 و سنگین القلب و در شنا و در امور و از عدد ۱۲ هر که خواهد
 مرضی اندر می از خود یاد بکشد سنگین کند حرف سین را بسیار خواند
 که مراد حاصل شود و در وضاحت و بلاغت بیفزاید و اگر غلبه
 ضرب کند در سبج مفید و همین خواندن همه غنای فایده یابد که در
 هر مدینه با یکدیگر سنگین است **الستین** ^{بلان} **الستین** **الستین**

العین انما است غلق بقره آرد و حرف عا ^{خواب} است و از

بهشت ظهور غیب و مالی و در سبب و هر که بخواهد که مال
 بروی قراران شود و علم پوشیده بروی ظاهر گردد و اگر کسی بخواهد
 رسیده باشد **۱۳** در ۱۳ ضرب کند و در سبج مفید و صد و بیست
 و یکو گردد و اگر بخواهد و در جامه کمی بند و خواب را بکشد که
 و اگر بخواهد و فنی که نوره و اسد ناظر شش بود و سوزناورد چشم
 هر که بروی افتد نوری در وی ظاهر نماید و مقبول اللزاق شود

الف انما است غلق بقره آرد و از خواص پوشیدن اسرار
 و انجاء و بخت از خوف باشند و از عدد ۱۱ دارد هر که خواهد

سرکشی پوشیده داده بخواند بسیار را ببرد و انکساره ان خیال بود اگر پدر
خانه نویسد بکانه طاه بدان محل ببرد و اگر بنام دشمنی بخواند دشمن کوه
کرده و از خوف و این گردد و اگر عدد مضروب بنام و در کس البته
از همدگر فارغ شوند و بگوید فرقت با لفظ فلان بن فلان بن فلان
بن فلان و اگر عدد در سبیل نام مضربه برده بگوید باشد

المسکانه از سبیل تعلق بمسکانه دارد و از خواص و نفع دشمن
و غیره و بستان زبان بدگویان و از عدد ۹۵ دارد بر هر کس بسیار
خواند هیچکس هم باب دست برده نیاید و از عدد مضروب و بیست و پنج
بسته و سبیل ازین در آخر بگوید صدت فلان بن فلان بن فلان

فلان و اگر در رب نویسد بنام کسی و در دین شک کردن بخند و بماند
انکساره کرده و البته و اگر عدد در سبیل نام مضربه برده بگوید
آخر و بی خواهد نمود و در تمام حروف بیست و پنج عدد را بداند

العقبات از اسب تعلق بمسکانه دارد و از خواص و نفع بسیار
علو است و از خواص و نفع دشمن انداختن سوزانات و بستان زبان
و فرود آید و از زبان از سبیل و از عدد ۱۸۱ دارد و هر کس بسیار
خواند هیچکس و نصرت با بد و حرارت بسیار دارد و اگر با دشمن
شخص داشته باشد بخواند البته ان خشم ساکن شود و اگر خواهد که کسی
بیاید نزد بخواند یا بنویسد و در دین شک کردن کند و بنام کسی

دفع شود و ضار و هین عمل کند و اگر عدد و بهم عمل کند بجز باشد
 و اگر یک کلاف عدد بخیزد و صد تا فدر میان آن بنویسد و ده
 قطار و عدد یکی ۹۹ و ده ۹۸ و صد ۹۷ بدان تا فدر عدد
 بخیزد و بنویسد تا تمام شود و بنویسد این عمل بجز باشد
مَلِكُهُ اللهُ الْمَوْكَلُونَ بِرِئَاسَاتِ الْمَكْتُوبِ الرَّجْمُ مَعْقُودٌ
إِجَابَتُكَ مِنَ الْبَرِّ الْمَخْلُوفِ أَحَقُّ وَأَتَمُّ ۸۲۸ مبنی ۸۲۸
 و تان را بعد مذکور بخواند البته مطلوب بخواند مطالب شود
 و این فریب در جمله حروف کاد دارد که مؤخر است و اگر جمله
 هر یک بدین نوع عمل نماید بغایت مجرب و مؤخر است و بچشم
 اکابر معلوم خلاص بنظر خوان نماید و در کلمات را رعایت نوی
 بیار باشد انشاء الله تعالی و مقدس سینه الملک انوار

هذا الرج المقاد

این کتاب مستند است بر اصول و معانی و کلمات و عبارات
 و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات
 و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات و کلمات

السلام از صوت تعلق بر تیغ دارد و از حروف کساد و تزیینت
 و از خاموشی و شرح و نامده مهم در عمل کاد و ارمده ۲۰۱ دارد و در
 و رکعت سنیات حاصل شود و همین خواهی که معین دارد خواهد بود
 و اگر عدد و بهم عمل نماید مؤخر و اید و خوب عدد و هر یک شرح نماید
 و در خواندن خواست نماید و در اخر و تزیینت و یکبار بگوید اللهم
 ان قریبتنا و حقیقت سیرت و اگر مؤخر و غیرتیک یاسن لای العین
 برادر رسد و اگر قیامت اندر خواهد و خواب عاینه شود که چه خوا
 بود و کتاب باید در هر محقات و اگر دایم الاوقات در سازد

علم کیمیا در باب مخفی و در کتب وارواح سوزانست و اگر بنویس
حرف فاضل نماید بعد چنانکه مثال نموده شد با علامت است
باشد و اگر فرد روح نالند مریخ بود بقول دانایان ^{است} الله

الشَّيْخَانِ أَتَوْهُمَا فَقَالَ لَهُمَا دَاوُدُ وَأَزْجَرَتْهُمَا نَجْعُ الْوَاغِ بِأَنْتَ
 وَأَنْتَ خَاصِمٌ بِمَا لَمْ تَحْزَنْهُ شَمَانٌ وَدَعْنِي فِي الْإِثْنَانِ وَفِي الْمَكْرُوفِ
 مَيْتًا بِأَيَّانَ وَأَنْتَ عِلْمٌ ٤١ حَادٍ وَكَوْنُكَ فِي الْمَجْرَمِ وَأَقْلَمُ
 دَجِيمٌ عَلَى مَضْرُوبِ الْبَرْقِ وَدَرْجٌ نَجْدٌ نَادٍ بِكَوْنِ الْوَلَدِ
 بِعَيْنٍ وَدَجِيمٌ أَنْتَ وَأَنْتَ أَيْتُكَ وَكَوْنُكَ فِي الْمَجْرَمِ وَكَوْنُكَ
 حَادٍ كَوْنُكَ خَاصِمٌ وَدَجِيمٌ نَجْدٌ نَجْدٌ نَجْدٌ نَجْدٌ

پیشانی

بناگذرد و با غنایم را کز هره و قودود نور بخوبید اندر خوب است
مرتبه بود اگر خواهد که عیب تنی ظاهر شود و وقت طلوع شمسی که
افتاب در نور باشد و در سینه باشد بخوبید و در بدنی با و بود
بیرون دهن که نامش نوشته باشد البته ظاهر شود بوقت

الشاه از مغرب خلق بپنج دانه و از خروفي خبرگوار است
 و از خراسان و شاه دولت و از عدد چهار صد و يك دانه
 هر كس خواهد كه بفرود سوزي بجایي مي رود او را قبول كند و
 ابد اياه دهد بخورد اين خروفي را بخواند بلبان عدد ^{بل} شاه

ان خبرك بعد جوت جسم ان خبرك بدو افتد بگوید بگوید
 بشكائيك و محبتا ليك يا اواب الله و نطق ان خبرك با
 نمايد و حاجت او را در بطوع و رغبت و اگر مغرور بودش و
 سبب محبت با خود نگاه دارد همان خوانند انان زیادت باشد
 و اگر در مغرور بود تا آخر بویج محبت باشد بعد از آن

المسألة ان من له تعلق بمصطفاة و ان حروف لغت و شایسته
 و ان خواص يك نایب حاصل آید و ان بود با معنی يك و در پنج کاه
 که فرد مسئله باشد و همان عدد سیزده و مغرور بودش و
 مرتب بود تا شش یکی بر آید و قدم او بر خانه که برسد بد کند

مقام بنام شود و مرده خود بخود بخیر الی او رفتند و بگوید الی گویند
 و او را جزو ان بنام شده اگر بسیار و همان بود بجز سده بیدگان و ما
 عزیزه از او اگر بصفت قاف میباید و ریاست مدد نماید و در تنوع میباید

الحکمة از حریف خلق انجل داد و ان حروف صعوبت
 است و ان خواص را که در متن و خواص مقام و تلافی دانست
 و از مدد ۴۰۱ دارد پس هر کس خواهد که در متن براندازد و خواص
 سوابقت نماید و نفس بدو بفرماید ان شکر و شکر شوند و اگر
 سوابق مراتب کنند عدد سیزده و شصت باشد و در ان مقام کنند

البه خواب کرده و اگر شود در جریه ظاهر بود به بدی بخت بود
 و اگر بخوابد میان همه نفرین در ایشان افتد و شرط حروف است
 که اسم الله و بنی اسم الله بخوابد و اگر بر سر خود را بیدار نکند
 و با خود دارد دفع سحر و دیو و صبح بکشد و اگر به بیدار سر که بیدار
 خند بکشد و بیدار است از خانه دشمن بخورد کس که در آن خانه بود
 شتر و مویم شود و از غنای عالمی بفرسد و این عمل نکند و گوید
 خربت در فلان بن فلان باجاء و اگر این عربت بخوابد بر سر اجابة
 کرده

الثالث از دولت و تقوی بطلب دارد و از حد و غیر دست دارد

خوابی

۷۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
۷	۲۲	۵	۸	۲۳	۱
۴	۱۲	۱۱	۱۴	۲	۱۴
۲۵	۱۷	۱۳	۹	۱	۲۲
۲۴	۱۰	۱۵	۱۲	۲	۱۰
۳	۴	۲۱	۱۸	۱۹	۱۸
۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵	۴۵
۲۳	۲	۱۲	۹	۱	۱۸
۴	۳	۱۷	۱۴	۱۲	۱۲
۱۴	۱۱	۸	۵	۲۲	۳
۲	۲۴	۱۴	۱۳	۱۰	۲۲
۱۵	۷	۴	۲۱	۱۸	۱۰

خواب ۴۵ در ۴۵ چون زحل ۲۴ در ۴۵ میوان بود این شکل بر شش پنجم
 کند بچون زحل با نوا و خوابد و در بیداری باشد این تخت با درختا

که خوانند بنهند شاهان را و اگر در کمالی تعبیه کنند
 ابکا در چند آنکه خواهند بیند و ما در کمال و دان بقدر کنند
 نشانند که و اگر بر پست نباشد و بود با خود آورد و با شرف و قوت
 بیند آید و اگر بر پست است و کشتن بشک و در فغان و با خود آورد و با
 دو سزا و در دل گیرند و اگر بر نیکن فردا در کشتن و کشتن فعل کند و باید که

سعدان ناظر باشند									
محل					محل				
۱	۵	۱۳	۲۴	۳۰	۳۹	۱	۳۳	۲۲	۳
۱۲	۱۷	۲۵	۳	۱۹	۲۵	۳۵	۱۱	۲۴	۲
۲۲	۲۹	۳۱	۱۴	۲	۴	۲۳	۱۲	۲۳	۳۹
۱۸	۳۱	۱۱	۲۹	۲	۲۰	۱۳	۱۹	۱۴	۸
۲۲	۵	۲۷	۸	۲۴	۱۵	۲۴	۱۳	۱۵	۲۸
۲۴	۲۳	۲	۲۳	۱۴	۴	۲۷	۷	۵	۳۳
محل					محل				
۱	۴	۲۵	۸	۲۸	۲۳	۱	۳۳	۱۸	۲۴
۲۱	۲۶	۱۴	۱۴	۲۹	۱۴	۲۷	۱۴	۱۴	۱۴
۲۳	۳	۲۳	۱۷	۱۲	۲۲	۲۰	۲۳	۱۷	۱۲
۳	۷	۱۳	۱۵	۲۵	۲۳	۱۳	۱۷	۲۳	۷
۱۰	۲۶	۲	۲۹	۴	۲۱	۳۴	۲	۲۹	۴
۵	۱۱	۲۴	۱۸	۲۸	۱۱	۴	۳۵	۸	۲۸

الف از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 است و از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 ۱۱: از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 و مسلمانان در آید و از حروف سلسله در آید
 با خود دارد و از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 سلسله در آید و از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید

الف از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 و از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید
 ایشان و هر که بیا خواند و از حروف سلسله در آید و از حروف سلسله در آید

وہذا لوزة الریح
ساترہ من الضر
مروۃ وظلہ یخصی
۳۵۰ عود ادم
تکم عزم بالیہ

[illegible]

الرمز الايمان والعهد والاخصاء بعد ان مر على اهل بيت نبوة اديكي
اوليا الله ربيد مثل خاتم الولاية المعهدة المحمدية شيخ محيي الدين اعزالي و
قلب الاقطاب والا فاد شيخ سعد الدين حموي و شيخ ابو العباس بوني
و شيخ ابو الحسن ثنائي و ديكر شايع مغاير و اكرجه مياي راطر بقي
خاصت اما احمد در اسرار احكام فعل و حروف سخنان فرموده اند و
مستاهل نرا انوال افضل مخطوط كه اينده و دين قرن كه بعضا اليقاني
رساله قريست فناء جامع حضور سيادة بناء مظهر الغراب سيدي حسن
اخلاطي قدس سره مدلكه اصل و فرع ان علم نبوده و خوف محلي الي اني شاي
والطيف محالي انست و نيت اديكر محالي منزلة ان محلا اشد و ديكر مختصر
نموداري اكر ان خواهد بود انشاء الله تعالى **فصل** اصحاب فن كه كند
مخارج بيت و مشتكاه حروف بخدا نازل بيت و مشتكاه قرأت و
مخدا كه طوله و در ميث از نازل و سلاخره ازا انقده كامله الهى در عالم
كون و فساد ميشود مخمين حقيقة حروف كه در وطن روح كه محقق
و جمعيه است و لا ايش كنو بتر است در مخارج بصير حروف
مكنه برجايند و ديكر كي ازان خاصيتي مناسب ان مرتب ميگردد و
مخدا كه نازل و در چهارده منزل فوق الارض است و نظام مران حروف

[illegible]

و در این کتاب که در علم الفقه است
در بیان اصول و فروع و در بیان
اصول فقهیه و در بیان اصول
و فروع فقهیه و در بیان
اصول فقهیه و در بیان
اصول فقهیه و در بیان

جواهره منقولست و بمنزله ظاهر و جواهره غیر منقولست و بمنزله
جواهره حرف در نام تعریف مذکور و مخفی شود و آن است که
ذکرش شش صفت است از آن جواهره غیر مذکور و آن است
در کتاب اصطکاکات از اصطلاحات پس برین وجه نقل نمایند که اول گوئی
که میری این درج فلک مرد و کردار اصطکاک ایشان الف سوله شد
محقق حدوث میری با سلف و سوط ساحه بخروی معین از فلک جا
در آن کتاب مشروحست و بما اذعان علوم در سیمی و اصطلاحات و می
که بحسب سان مطهره مضایقات اصطلاحات نیست این سخن منجازه
چندین حرف که اصطلاح ایشان کیفیت مخصوص عارض است
بسیار است و در محتاج از هر چه اجرام کوکب در جهات فلکی بحالت جفت
صوت معلول موج است که بسبب فرغ یا قلع عقیق حاصل شود
این سبب در فلک مقربا متعین است و این که در فلک ساطع
مقدم ایشان خصوصاً در سید و نوا میسر بهر چه غایت خارج ساطع
ایمانی بمعنی جفت و غرض ایشان آنست که در این حقایق آن در کتاب
تواریخ اندیشه ما بحران محتاج باشد چه صاحب نظران دیده بان که سبل
تقلید با صره بصیرة ایشان نویسنده خود را شال این جواب با مع نظر

تاریخ

نظر ایشان میشود و چون بقول علوم ایشان از مشکوة بنویسده و در
اقتدایانیا علیهم السلام نموده اند که حقایق معانی را در بلا سحر
جلوه داده اند تا بعد از توسع ملاحظه جانی الکشف و الگرم کرده اند
خارجند مقتضی جلال و جمال زیست **بیت** به حال بلیه با نوره شد
نیز تجلی ز نقاب این ترائی میکند کشت یار مدد السعد خال ابرو از
ایمانش روز و شبش معانی میکند تا بعد بحسب قضا و قضاوت اشارتی
اجمالی بان میاید آنست که حقایق حروف و ذوات خود صریح علی مقتضای
در مفتوح رساله ایمانی مخفی جلی بر ذکی بان واقع شد و باغبان تعلق
اراده بوجود و القان بخاطری تقدیر با تحقق انعم تمایز میکرد و قوله ندا که
عبارة انمکشف و تحقیق که در نه خاصه خاتم النبیین اند علی الله علیه
وسلم ای معنی شایسته است که قوله کلام انفقار معنی معنویت که میان
صفت علم و قدرة واقع میشود و شکی نیست که سراج قدرة را در خلق
باشند از ترانده خیر اهد بود چه تا بر قدرة بر فوق از دست و ایندگاه
بجای قدرة ذکر اراده میکند و بحقیقت مرید را در خلقت و سیرانده
که علم و قدرة بر جسمین متقاربن متقاربن میگردانند اراده بر تله مقارن
جداره را بطست بینما همچنانکه مقارنه را بطست بین الجسمین در بطی که

ایمانش

تتضمن حدوث صوت است و کمال دقت الهی بکم الحقیق ابراهام و الحقیق ابراهام
 چنان نمود که این صوت علی از سما حین دایق و بکلی است صوتی و کبابی و
 لایق تر بود بر سمع و بر قلب فاسی ظاهر کرد و با وجود این که
 و ظهور در بلا پس حدوث همچنان حقیقت شعارش در ذات خود انکار
 و بر جس و کلامی متبر و محفوظ باشد بخارج انقوائی تا نحن ترانا الذکر
 و اما الحاقطون مستغادیش و حقیقتا یعنی در نظر تشبیه دو بین
 تنبیه است که تمام کل حقیقین و اولیا را چنین است و از اجزاست که در
 کتب عقاید اسلامی که عموم آمده مکلفند آن مستطورات القرآن کلام
 غیر مخلوق و موقول بالالهیة و کتب المصاحف محفوظ فی الصدور
 ان كانت القراءة والتکاتیر و الحفظ حادثة چون این مقدمه میاید یافت
 چون حقیقت هر حرفی و صوتی حلیست و صوتی علی عبارت از اسماء الهی
 اسمی از اسماء الهی را نظریست از اجزای فلیکی و غصیری که اختصاص تمام
 آن دارد پس توانید که هر حرفی از طریق معلق باشد کوی می بین و حد
 معین از بی می بین چنانچه هر کاه که آن کو کسب آن مدیه رسد اگر کلامی را
 متعلق به آن حرف برابطه متعلق شود اما مطلوبه از آن بطور آید و کلامی
 تعبیر بحدوث آن حرف را اصطکاکات آن حرف فلیکی کرده اند فلا کنیم

و اما

میخ باول مدیه حمل می کرد و از اصطکاکات ایشان الف حاصل شد یعنی
 مدیه و ظهور از آن حرف ایگو کست و این مدیه پس هر کاه که میخ بایل مدیه
 حمل رسد اعمال متعلقه الف مناسب باشد و علی هذا القیاس الباقی
 ثقیل و در این امر نظر یک اشارت کنیم کلامی می کنیم و چون قدما
 حکما اسلوب را میایستخنی می خوانده اند هر کس را کتبت هم آن است
 از جمله اکثر متأخران انکار مدیه بخان ایشان اشتغال نموده اند و
 حمل آن کلام کرده و تقلید از قول نموده و این واسطه بی تحقیقات
 ایشان بطور سلیقه بر قیاس است که فیما بین کلام که من اسلوب
 از اصوات اصطکاکات فلیکی اند کرده ام و گفته که آن اصوات نعمات
 اند که هیچ نموده اند که آن غیر مدیه متاخر از نظام مدیه حمل کرده اند
 از آن هر دو فرقه منشعب شده بعضی گفته اند که سبب حدوث صوت مختص
 در تجمیع هوا نیست بلکه می تواند بود که با سبب دیگر حادث شود یعنی
 دیگر بر دایق سخن شغول شده اند و در مراتب خاطر فانیان میاید که
 هر دو فرقه از مقصود وی افتاده اند و می تواند بود که مقصود او آن باشد که
 موسیقی را که عباره از تجایه سبب میاید میان اصوات از سبب حرکت
 وادوار ایشان گرفته ام چه مدیه فلیکی که میان آن حرکت است شرف

تلف بدخشم یا جمعه وقت طلوع شمس و بعد از آن شستن و شاید
 نیز امراض سوداينه و خوف و دهم باشد و تقوية اعصاب و دفاع
 کد و حروف مائي و درقي نين بر نيقاس دفع امراض مضاده طبعه
 باشد و در اعمال حفظ صحه و دفع مرض و غضب و تسليط امراض و غضب
 و اذله و هم و تسليط آن و تسكين رعب و تسليط آن مهي قان و نكاح
 بايد داشت و ترصد و ضاع ملايمه بايد کرد مثل طلوع غروب يا حرام
 تسليط حراره و امور بنسبه آن و بجموع اري و کو که ران طبعه
 باشد و در ضد هم من لغوم دقيق طابعه و اسل این فن مثل شيخ ابو
 برفي جنون نموده اند که اعمال با نطر حروف منوط بر اوضاع و لکي نيت
 و انيمعنی اگر باشد بعضی اعمال توان نمود و شکی نیست که و ایه او ضاع و
 بدخلی قیامت و لهذا تجربه اختلاف اما آن اختلاف و ضاع معلوم است
مصلح در خواص حروف مفرد و جابجاء و کتب اهل فن یافت شده و
 الف گفته اند برای تالیف و دل کرمی و وقت طلوع اول درجه حمل بر
 از اسرب مفت الف نویسد و بعد بخیر کند و در شب آتش زد و کند
 و این هم گفته اند که اگر مراد الف در همان وقت یا در وقت طلوع عطا
 مسعود بنویسند و آن کردی یا نیز بدخشم یا مادی میباشد صاحب

و کا حفظ تمام حاصل شود حرف برای ضد اعمال با بقت و وقت طلوع
 شام و هم دقیقه از دهم درجه دلوی بویست و نویسد و بخیر کند و
 ج عقد الحسن و وقت طلوع سوم درجه سبله رکاعه و این کند و عقد
 ج بر محیط آن نویسد و یکی بر کند یکی بخیر کند و از دهم و هم کوفه
 در نیکو کند حرف دهم ضد اعمال الفست و وقت طلوع چهارم درجه
 نه در یکجای سفید نویسد و بوقت دانه طالع و شکر در چوبه و دهم
 کبره و در آستانه مطلوب بغیر بخیر کند و او هم بخت راست و طلوع
 درجه اسد و رانده و بر تخت سی نویسد و در آتش دفن کند و دقیقه
 کند از عقد الحسن و راست و جابجاء آن طالع و وقت طلوع هفتم درجه جد
 چهارده را بر کبریا نویسد و در یکجای با یکدک کا نویسد و یک کبره و در
 دفن کند و پوست نارنج بخیر کند الحاق عقد لنو مر راست و طلوع ششم
 درجه جوزا شایسته ح بر خشت خام نویسد و شب را برای آتش بند و
 با دام بخیر کند الطاحنه اعمال الف راست و وقت طلوع نهم درجه عقرب و در
 طبر بک اسفند نویسد و در آجگاه اندازد و حجاب البان بخیر کند الیا
 محبه را وقت طلوع دهم قوس بیت و یکدیگر بخیر نویسد و دقیقه کرد
 بر عقرب نیت بفرموند و مسند و نویسد و بخیر کند الحاق عقد الحسن و راست

طلوع جبهه است و درجه جلوه بر کاه نوبید و به جبهه درین زمان
 کوه یا دندنه زمین دفن کند و بسط بخیز کند ^{۱۲} لام محله را وقت طلوع
 درجه قوس مثل بر مغال آب ناریسد نوید و در شیب آشگاه
 نهد و بصدل بخیز کند ^{۱۳} المیم محله را وقت طلوع چهارم درجه جوزا نهد
 در بر کوه نوید و بصدل بخیز کند و شیخ ابوالعاس ^{۱۴} قوس سره نهد
 که اگر جلوه در نظر بر شکل نیم مکتوب اینصورت کند معده و برهاتی بات
 قل اللهم مالک المملکات اربعین حساب بخیز اندا انواع جمیع و قوس ^{۱۵} جاب
 شود ^{۱۶} المیزم محله را وقت طلوع اول درجه اسد به چاه دقیقه
 ن بر کاه نوید و با روغن زیت و فلفل و عسل و شیش کند و در شیب
 آتش دفن کند و بشکر بخیز کند ^{۱۷} السین عقد السائر وقت طلوع اول درجه
 جوی نانه بر تخم مرغ نوید و در خاک دفن کند و لیان بخیز کند ^{۱۸} العین
 محله را وقت طلوع اسد یکدرجه و ده دقیقه چهارم درجه نهار ^{۱۹} شمس
 و در آفتاب دفن کرد بصدل بخیز کند ^{۲۰} الف عقد الرجال را شاید وقت طلوع
 یکدرجه و بیست دقیقه نهف بر شانه کوه سفید نوید و در کوه کند و دفن
 کند و بیل بخیز کند ^{۲۱} الصاد عقد او را شاید وقت طلوع عرب یکدرجه و سی دقیقه
 بر پوست خر نوید و در آب اندازد و بر پوست خر بخیز کند ^{۲۲} الف عقد اول در

شاید وقت طلوع دلویه یکدرجه و جبهه دقیقه بیست و یک بر کاه اند
 کوه نوید و در تمام بادیا و یزد و بصری بخیز کند ^{۲۳} الراء عقد او را است وقت
 طلوع عقرب سه درجه و بیست دقیقه ^{۲۴} و بر شانه کوه نوید و در
 آب اندازد و به بخیز کند ^{۲۵} السین هم عقد او را وقت طلوع عقرب پنج
 درجه و ده دقیقه نهف بر کاه نوید و در آب اندازد و به بخیز کند
 کند ^{۲۶} الیافان بند را شاید وقت طلوع جوزا بیستدرجه و چاه دقیقه
 بر مغال آب ناریسد ^{۲۷} سبیح نوید و در زیر خال شد دفن کند و در نهران
 بخیز کند ^{۲۸} الصاد اعمال الف وقت طلوع عقرب بیست و درجه نهف و در
 کاه نوید و در سوم کوه و در چاه آب اندازد و بکافو بخیز کند ^{۲۹} الحاق
 عدا و ترا وقت طلوع دلویه شد و در جبهه دقیقه و در جبهه نوید و در
 بادیا و یزد و به بخیز کند ^{۳۰} الیاء عقد او را شاید وقت طلوع عقرب بیست
 درجه نهف بر مغال نوید و در آب اندازد و بکافو بخیز کند ^{۳۱} الطاعنا
 عقد او را شاید وقت طلوع دلویه و ده درجه و جبهه دقیقه ^{۳۲} بیست
 ظهر بر کاه نوید و در تمام بادیا و یزد و بیست سیر و بیل بخیز کند ^{۳۳} الطاعنا
 هم عدا و ترا شاید وقت طلوع سینه و درجه و سی دقیقه نوید و در شیش
 نوید و در تمام بادیا و یزد و بکافو بخیز کند ^{۳۴} السین هم ترا وقت طلوع دلویه

درجه بیت با یک کاه نوید و آب بشوید و با شنبلیله کدو انکارا بخورید
فصل در وجوب جدا نمودن حروف و تقسیم آن حروف باعتبار اقسام
نقطه و عدم اقرار آن دو قسم است و مقرون نقطه را حروف اطمینان
و وجه میان نقطه و نطق با اشتراك در ماده و الیف سم و معاقان آن
در ذی انما اظهر و شیخ ابوالعباس بن قدس ره می دهد که حروف غیر منقطه
بعد از حروف منقطه محسوب می شود و هر چه سه نقطه دارد متضمن است در نحو
و آنچه در او سه نقطه و آنچه یکی دارد سه و او غالب بر بخش و حروف
باطنه بحسب اعتبار اجد هت بت ث ج خ ذ ز ش ض ط ظ
ف ق ک ی و در خواص آن گفته اند که حروف و و ی یکشنبه و وقت طلوع
شمس مشک و زعفران بخورند و و ی مزاج نمند و گویند یا مکمل کلم آن
نام با نچه در ضیاء و است ناطق شود بی انکار خواب بدید شود و حروف
غیر منقطه را صافه گویند و آن اینست اخ در شیخ الکلام و ه لا و
چهار اسم از ترکیب آن اعتبار نموده اند بدین نحو احد در معن طع کل مهر
و در خواص گفته اند که چون رو بیت و نهم ماه یا وقت کسوف آفتاب
یا خسوف قمر بروجی از رصاص سیاه نویند و در شیب بکن نمند و آن
بدگواران بر او بسته شود بمرتب که میخکوی ذکر و نقص بند در حضور و در

بیشتر

بیشتر تر از ذکر **فصل** غایت حروف الحقه و و ی یکشنبه که مظهر نام
است منسوب ظاهر و ساعده طلوع شمس آن روز با انطالق روز یکی صاحب آن
نوا شمس تا عین این دو طیب که مرد و منسوب به شمس است
را بعد از آن مطلق است که مظهر است هم ظاهر و همچنین مناسبت خود
مراست و وقت اجتماع و خسوف و کسوف که وقت اختفاء احد النیرین
با اسکات و کما مطلق لیبیعونی تیهات است تمام بی نجات قدس
تواند و از آن پس هدایه از نبی غایب عزیزی میاید و بحقیقت بقضاء امر الهی
بر سر الراج بشر این بدی رحمة نیم الطاف از ممل عطف لا شری ولا
در جن کوان در آن روز است قار و یسیرا بدید خاشتم فطره اصغر را از آن
فاصله تنویرات قلبی و تعلیقات قلبی که گردانده نور منور و اقامه است تمام
نور غنیمت **فصل** نکوی دوست می بینیم یا در نور و نوری این در مدح حوی
جماع دل با نچه در **فصل** در شایسته علمی یا استخراج حروف و وقایع از حروف
استخراج آن حروف و مرکبات را می بینیم که ای از آیات قرآنی است
از اعلا و شریف استخانی از خان اکابر و ولایا حکما یا شلی از شال ساریه یا
آن بطریق نقیضه از قصرات عذری بملاحظه زبر که می بینیم آیت است
که فضل اسم بر مسامت یا مجموع ایشان در بطریق اولی یا ثانیه بهفت جمله

استخراج نماید مشرب و قیاحه معنی غیر عادی که بطریق این
تعدد ترتیب و تصحیف اغیار آن کلامی شعر و دوش حاد است استخراج
چنانکه از بعضی شاخ مغرب نقولت که حکم کرده بودند که در سال
از حجة نذر عظیم پیدا شود حکم از اولت الارض نذر الحاد و هفت فتح
و آنکه از امام جعفر صادق علیه السلام نقولت که انظر حجاب حال
استخراج فرموده اند و از شیخ سعد الدین حموی تأثیرات که موقوفی باشد
بعضی اصحاب بیاضی میفرستند و از بعضی عی مشایخ مریدان آمد
فی الحال ان تصوب راجعة غوجه آن ضیافه و قد و بعد از آن معلوم شد که
جمعی در آن ضیافه بودند بعد از آنکه هلاک شده اند و از بعضی فاضل
متاخرین نقولت که از اسم شاه رخ استیفاء غنوه بودند که در میان
از حجة سلطه متعلق بمسبی این اسم خواهد بود و از اول و لطائف متعلقه
این بحث آنکه در شش و سبعین و ثمانیة بحری که سلطان فرخورد
بهاد و دیگران از هر قند که مستقر بر او بود بر او افتاد و از آنجا عبور کرده
ندم نموده و باید که یکی از بلاد ادرا میانت چند گاه برای مخالفی که میان
او و سلطان بود منصور و آنکه چنان و از اول ملک کان ابو الحسن
سلطان لادال را من المذی من مرة بیض معلنه و حیاض آل مال مشرب و من

دلال ماطقه بود توقف نمود این فقیر را عجمه مصاحبه بعضی از افاضه شایسته
 سابق که بسبب طول کسب و حال دولت بنیاد مردم بود و در آن زمان
 این فقیر را مستضعف می نمودند و سابق حقوق حقه مانع از آنکه از آن
 القصد بطولها عجز می نمود سلطان ابو سعید شایسته شد و بعد از آن
 رفت که در آنجا بود بخت ظاهر آمد که اسباب حجب عد سال ضعیف است و
 سوار رفت که موی را در بارگاه می نمودند و نمی شدند و در آنجا
 ساقی تا بهت می نمود و ظاهر آمد که البته سلطان ابو سعید در آن
 وفات خواست که در آنجا بود که اسباب حجب عد سال ضعیف است و
 قدس الله روحه از آنکه از شاهین و ایلانست فیلی که از آن سلطان شایسته
 بود می کند از آنکه این فقیر را بعضی از اصحاب خود در عین وفای الحاله
 فقیر آن فیلی از اقا و بی اختیار بدینا می جاری شد که آن ترکمن قتل آنک
 الی و من و کون سابق خود را بر این معنی با اسباب ظاهر می نمودند
 تقاضای سبب صوری نموده آنکس که بچندان نفر می کردند و بعد از آن
 که این فقیر را از آنجا می بردند و کشته شدند و او رسید و از آنجا وفات
 بعد از وصول خبر وفات او ظاهر شد که قتل سلطان ابو سعید از آن حال
 بوده و این از آنکه از آنجا می بردند و کشته شدند و او رسید و از آنجا وفات

طریق مشرق

نظرون

بسم الله الرحمن الرحيم

9/5/92

از هر یک

297

حق کند

باب پنجم

سجود

1672

اوت مظلوم گشته **نقد** سلطان ابو سعید که در خراسان چشم سپهر چلانی
 جلاوندید قانع نشد ملک خراسان و تخت نمود آغلی بی ملک عراق و یمن
 ناخدا بود کرد و کرد و مردم که آگاه روزنامه عرش بر رسید میکن در آن
 ایدش و ملک دولتش تیغ قهر بخت طربید الموحی که گشتی که گشتی
 تاریخ قتل سلطان ابو سعید غافل شو که نفسی زده میرد اینها را
 کین صوفی جدید شاید که سال وضع شود وضع دهر غریب از فیض خضر صفا
 ما برید و طرق استیلا بسیار است و عدان فیض در مقام تعدد و احسان
 اجمالی آن توان نموده است که مرجی را حیات و منتهای ملاحق الف اسم آن
 لغوی است که در اول واقعت و فضل اسم بر رسمی ایضات میگوید و نفسی
 بر چرخ اندیشی نگاه که اسم احمد بسط کند چنین شود الف ح ام یام دال ز
 الی حث شفا کن اهل حق و اکثریاد و منعت و بر اعتبار کند و یلیطریقا
 طرق استیلا معانیست از اسم و طریقی یکران که عند مرجی اعتبار نماید
 محاسبه در اسم ملک و احاطه نماید و بعضی از بعد اعتبار نماید نگاه باشد که خط
 نماید و یلیطریقا حذان مضبوط و علامت است و حقیقی معانیست و این مختصر
 نیست در آن امعان می شود **نقد** از لطیف طرق استیلا که از حضرت امام
 جعفر صادق علیه السلام منقول است که ام خردا ام خردا ام خردا ام خردا ام خردا

کرده و در تمام یاندهم صورت فرایدا شد تمام یانده سال و در کوههای شام
 تنواری بود و خود را به عثمان نمود و در تمام هرون الرشید نظر کرد و صورت
 شهید دید و در شب آن هلا هلا آمد آمد داشت که او را هر خواصدا
 و با صبح آن زمان سوزن آورد و حکم فرمود که در آن تاریخ او را نه بخت
 داد و همچنان شد و این صورت را در جای دیگر بهمان طریق نقل کرده و در میان
 هلا هلا در دنیا مات نکسی این دو اسم نظرات جدا در نفس موضوعی است
 نیست بلی هلا مسکنت و اگر کسی از ذوق تحقیق اجمعی باشد عمل او در
 ها را بجهت خصوصیتی اضافی فرموده باشند و الله اعلم بحقائق سر و اولیا
نقد از عمق و آنکه از حضرت شیخ محمد الدین کبیر رحمه الله تعالی منقول است
 در وقت جنگ بخان و سلطان محمد خوارزمشاه بجهت دانستن حال ایشان
 این دو اسم را نکسی و تعبیر فرموده و آن را یلیطریقا آمد و راب یلیطریقا
 ام دوش و در میان این بجهت حال خود نام خردا با آن نام نکسی که در بجهت
 حرف با اضافه کرد و ش اوت شریخ برین آمد بعد از آن فرموده و الله اعلم
 الی الله جعفری سر بیان سوال کردند که چه حالتی فرمود که در اعمال جعفری
 خردا و جهان آمد و نهاده شیخ بعد از آن بیست سال جنگ بخان آمد و جهان
 شد و شیخ شهید و خردا ریش که اسم آن را نکسی یعنی می آید **نقد**

این اعمال نمودار است طالب بصیرت اگر شمع هدایت بصیری نماید و خاطر مصفیانه
 کدورات نفسانی و هواجن جمائی و کسیری کدورت را بطریق و تصفیه بجای
 آورده و حاصل فطرت یا اینکه شخص را طایفه نفسانی و طایفه اصلی باشد و این
 عیب در مراتب خاطر و جلوه نماید و چون حقایق حقیقی و خواص محالی آن عجیب
 بکوان جانی از مطایبی قدیمات سابقه معلوم شد بهین مقلد انحصار نموده
 شروع در بحث کند متضمن بیان و صایا اصطلاحات و شرائط اعمال که در تعیین و
 میرود و التوفیق من الله تعالی **فصل** اکابر این فن گفته اند که میدان و کوسین و
 و خضره امام امام جعفر علیه السلام در اول جفر خایه میفرماید یا بعد و ماکر بعد
 خرائق فاما در علم خرائق و لا تعبیر احد بآنکه در علم خرائق و لا فاست خرائق و علمه
 شرائط این فن طهارت ظاهر و باطن است اما طهارت ظاهر تجلی شمع نبوی و نورانی
 الهی است اما طهارت باطن تجلی از اخلاق و صفات خصال است و بعد از این مطلق
 و از جمله شرائط که مبالغه در آن باو بسیار است آنکه عالمی که موجب ضرر شخصی
 اشخاص شود اصلا نکند مگر آنکه ضرر در شریعه آن داعی باشد مثل آنکه عالمی
 باشد که بجهت دیگر دفع او توان کرد یا کافری باشد که توسل به جن مجرور و محالی
 آن که آنکه لغت و ترجمه و حدیثی بدست روح القدس آید و اولی و سوره
 و از ایشان بکار عمدا و وسیعه و اضداد کسی که مستحق نباشد مستلزم انکسار است

نفسانی

نفسانی من جنس این لایض و مع فی و بر تقدیر که حالا انکسار آن ظاهر شود البته
 با مال مستلزم و عاقبت عاقبت هم در دنیا و هم در آخرت و قصص مستغنیان
 فن که در این موضع لا تقاسم الهمه اند و شوم آن بایشان بازگشت بسیار است
 و در یک حال این فن سطوح و دگر در شرائط این فن تسلط و هم و تمت بر مطلق
 چه مگر که نفسانی است با مادی عالمی دست کرد و این را و اتصال
 معنی با ایشان حاصل شود و از صفات ایشان متاثر شود و علم محیط و قدوة
 تصرف در ماضی و ذرات عالم کون و فساد بطبع ایشان کرد و جمیع کارهای
 باقی که شد تصفیه صفات نفسی میشود و آثار نفسی و نظمی و پس بعد از این
 که بقای طبع مجذوب شود و جذب آهنگ و کیمی نماید و بعضی انکسار گفته اند که نفس
 انسانی چون در جهتی است چه مجرد است ذاتا و بدست فعاله از وجه مجرد است
 با مادی عالمی و در این وجه موقوف است در ماضی و گذشته و از بعد و تعلق
 مناسب با احسام و از این رو ماضیات آن با فراق او پس در واقع تعالی و
 متعلقه هر دو باشد و حق تعالی تعلق به هر دو است و حق تعالی متعلقه بحقیقت
 ۱. تسلط بر واقع و تفریق هر دو باشد و برین اندواج که او را انکسار می دهد
 ۲. جمیع درباری که در نظام جمیع افراد عالم باقی و قوت است و این وجه و کیمی او
 ۳. و این وجه انوری در جمیع مراتب عالم و کما و جهات ساریست پس مگر که کیمی

[illegible]

نظم
 زما قرع بر فال انداختی و لکن منکناکم فی الاکراض وجعلنا
 زکار افرین کارنا ساختی لکم فیهما معایش قلیلا
 مبارک بود فال فرخ زدن ما تشکر و ن
 نه یرخ زدن بلکه شرح زد که جهت اداء قرض بعد از آنکه قدر اللهتم
 بکوه یار حسن دنیا و الاخره و رحیمهما تعطی
 من تشاء وتمنع من تشاء صلی الله علی محمد و آله
 واقض عن الدین واعفی من العیلة
 پس اگر باند قرض تو برابر روزی پنج خداوندان شاد الله
 تعالی ادا نمایند

مقوله نیا باز مرده ششم صرع افروش در شرا الحافه
طلا کند و دهن دهد تا که شود

کتاب الحقیبات که یکی از ثوابت و اندکی کفیات الکویست که از وقت
شمال و جنوب دو کوکب فرج الملو الموضع نصف النهار در صد کوکب ذات
در شمال و جنوب نصف النهار در صد و نواکب مشهوره یک کوکب در جنوب
آن که الحقیبات است چون قمر و عطارد مقارن کتاب الحقیبات شود در عاتی
که در آن وقت کند مستجاب شود و بجهت تو انگری و شجاعه باینکه مقارن
او باشد و جهت طفره شمس طالع مقارن او باشد و جهت طلوع مقارن او
باشد و له و ج مقارن او باشد و اگر اجتماع همین دود جهت تو مقیم کتاب الحقیبات
واقع شود در آن وقت دعا مستجاب شود و صاحب تحقیق بود الله مراد گفته
که چون کوکب کتاب الحقیبات بدو نصف النهار در صد فوق الارض دعا مستجاب
شود از هر کسی که دعا می کند مخالف شرع باشد و در اول سال این و
و تمامای نیز در جریه تاریخ خافانی کوکب کتاب الحقیبات در صد و جهت
اند و جهت و بهم حمل بود و در بدنه مره آن تاریخ مذکور از ابتدا و در
آفتاب بیست و همدی و در جدول و در اول و در بدنه سرطان رسد
این کوکب نصف النهار و فوق الارض بوده و در آن نصف و یک در صد
استخرج کردم و تاریخ مذکور که در آن وقت و در آن کوکب نصف النهار
کرد و به ساعات و دقائق گذشته از اول روز و اول شب چون ثوابت هر

در جبهه ای که
زیر پلها و بنجر
مرکز ده
رجه هرگز
عمود بر اینجا
نکند از
بجهت شرع

والقی نین اینی نهم الماع داوقه والرباع صاعا

و کاین من قرینه
هی استد قوه من قرینک القی
انتر جینک اهلکناهم
ولا ناصو لهم ابی
و کاین من قرینه
هی استد قوه من قرینک القی
انتر جینک اهلکناهم
ولا ناصو لهم ابی

لی یوم القری امت لیل الامم و ان الالاج سبب الحقیقات
و کاین من قرینه
هی استد قوه من قرینک القی
انتر جینک اهلکناهم
ولا ناصو لهم ابی

فصل در بیان افق و عاریب و معرفت کوکب المصنوب که دعا
مستی بشود از سیزدهم سرطان تا هفت و نهم سرطان و در
ساعت ثب بوسط السماء میرسد و از سیم سرطان تا سیزدهم
در هفت ساعت ثب بوسط السماء میرسد و از چهاردهم اسد
تا چهارم سنبله در هفت ساعت ثب بوسط السماء میرسد و از پنج
سنبله تا هفت و نهم سنبله در شش ساعت ثب بوسط
میرسد و از هفت و نهم سنبله تا پانزدهم میزان
بج ساعت ثب بوسط السماء میرسد و از شانزدهم میزان
عقرب در چهار ساعت ثب بوسط السماء میرسد و از نهم عقرب
تا هفت و نهم عقرب در سه ساعت ثب بوسط السماء میرسد
و از اول محرم تا پانزدهم قوس در دو ساعت ثب

السماء میرسد و از شانزدهم محرم تا هفدهم مجد در یک ساعت
بوسط السماء میرسد و از سیزدهم مجد تا هفت و نهم مجد در
ساعت روز بوسط السماء میرسد فوق الارض است و از سیزدهم
جدک تا سیزدهم دلو در هشت ساعت بوسط السماء میرسد
و از چهاردهم دلو تا هفتم حوت در هفت ساعت بوسط
السماء میرسد و از نهم حوت تا هفت و چهارم حوت در شش
ساعت روز بوسط السماء میرسد و از هفت و نهم حوت تا پانزدهم
حمل در پنج ساعت روز بوسط السماء میرسد و از شانزدهم حمل
تا هفتم ثور در چهار ساعت روز بوسط السماء میرسد و از نهم ثور تا
هفت و نهم ثور در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از هفتم ثور
تا چهاردهم جوزا در سه ساعت روز بوسط السماء میرسد و از

الثالث من معان الكواكب **بعضها البعض** بر انکه
 آفتاب مندرجست و مندرجست و مندرجست و مندرجست
 مندرجست و مندرجست و مندرجست و مندرجست
 مندرجست است اما دوستی کواکب با یکدیگر آفتاب و مندرجست
 دوست است و مندرجست و مندرجست و مندرجست
 دوست است و مندرجست و مندرجست و مندرجست
 و طبیعت آن کواکب که در مندرجست کواکب بحسب حرارت
 و طبیعت و آفتاب با شفت با سماء و مندرجست و اگر
 شرح کواکب و افعال بازنویس و فایده بازنویس **الفصل الرابع**
في الحركات الكواكب بخور کواکب هم چنانکه در آن
 رساله یاد کردیم **الفصل في حروف الجودیت** و مندرجست
 بر چهار قسم که بهر قسمی از وی جان نام بنام و مندرجست و مندرجست
 قسمی دارد و قسمی باین پس دو حرف از حروف حال است
 اول بر حروف می رود و مندرجست و مندرجست و مندرجست
 یا پس بستند به اول بر حروف می رود و مندرجست و مندرجست
 دیگر از قسم رطب بستند به اول بر حروف می رود و مندرجست و مندرجست
 حاصل آنکه حروف مندرجست **الحروف** و آن شری و مندرجست

حروف کواکب بواقی معنی که مندرجست **الحروف** و آن
الحروف و مندرجست و مندرجست و مندرجست
الفصل السادس في خواص حروف میگویم که
 هر چه در عالم عنصری متکون می شود هنگام تکون آن
 اسمی بنام واجب باشد آن اسم از طبایع اربعه خالی نباشد
 و مندرجست که از طبایع دو فاعلند و دو متعلو و در هر یکی
 که حرارت باشد سوت لازم آید پس حرارت با سوت باشد
 در فعل و در وقت با رطوبت بر ما چون حروف دو بخش
 و کوکی که بر شخص مطلوب منسوب باشد معین و معرب کنیم
 و هر جا که در اول اسم جزم افتد بخش معین کتد و الحروف
 معین و معرب را است آید و این معین و معرب است اما افتد
 بعضی نیستند **الفصل السابع في ترکیب حروف الاسماء**
 چون خواهیم که عمل محبت و بغض کنیم اول حریف از نام کواکب
 منسوب مطلوب بگیریم و حرفی از نام کواکب منسوب
 بمطالب پس با حرف دوم از نام خود و از نام مطلوب
 الحروف کواکب مطلوب بنامیم و هر کس که با حرف سوت

از نام خود و نام مطلوب و از حروف کوکب معسوب نسبت
 و مرکب کنیم و جمله بدین قیاس حروف اسمی ترکیب کنیم و هم
 و معرب گردانیم و این چنان باشد که هر جا حرف **الف** باشد
 باشد نصب و فتح کنیم و هر جا که حرف **ب** باشد و فتح
 ضم کنیم و هر جا که حرف **پ** بود جز و کسر کنیم و هر جا که **ا** یا **ی** یا
 جزم و وقف کنیم چون این جمله حروف اسمی را از اسمی
 معرب کردیم آن رفیع عمل مطلوب یا شد پس بخوان
 کوکب که بدان شخص مطلوب معسوبت و وقت حالت
 بر آتش اندازند تا مطلوب بجای آید بفرمان **باری تعالی**
 و هر کس که این کتاب داشت کند یا بخرام کند و هم از یاد و دست
 نامحرم بعد از آن کرد و حروفات ضامه را بعد از این **اولی**
 حروف نصب و فتح **حرف کس** یا پس دفع و ضم **هر نشانه**
 و طب جزا و کس **بخط** یا **دو جزم** و وقف حروفات کوکب
 سمر این **حرف** یا **ب** **س** **د** **و** **ز** **حرف** یا **ی** **ک** **خ**
اف **ا** **ن** **س** **ن** **ط** **ن** **م** **ف** **د** **ع** **ط** **ا** **ر** **ن** **ت** **ص** **ن** **ق** **ر** **ع** **ح**
ط **و** **خ** **ا** **ل** **ی** **ن** **م** **ک** **ح** **ر** **و** **ف** **م** **ح** **م** **و** **ف** **ا** **ط** **ه** **و** **ح** **ر** **م** **ف** **د** **ع** **ط** **ا** **ر** **ن** **ت** **ص** **ن** **ق** **ر** **ع** **ح**

که بخواند

که به شخص مطلوب معسوبت معرب و معجم کنیم حرف
 محمود نهادیم بدین شکل **م ح م** و دو حرف فاطمه
 نهادیم بدین شکل **ا ط م ه** و حروف کوکب مذکور
 نهادیم بدین شکل **م ف د ع ب** حرفی اول از اسم
 محمود و از اسم فاطمه و از اسم کوکب مطلوب بستیم
 بدین شکل **م ق م** با حرف دوم از اسم محمود و فاطمه
 و کوکب بستیم بدین شکل **ط ف** با حرف سوم از
 این اسمی بدین شکل **ط ف ا** با حرف چهارم بدین شکل
د م ع با حرف پنجم بدین صورت **د م** این جمله کزان
 ترکیب حرفت اسمی بدین می آید دفعه عمل مذکور باشد
 معجم و معرب کردیم بدین منوال شد **م ق م ط ف ا**
د م ع **د ه** **س** **ن** **ط** **ن** **م** **ف** **د** **ع** **ط** **ا** **ر** **ن** **ت** **ص** **ن** **ق** **ر** **ع** **ح**
 و قسط و عنقران و قشور و خشاش این را در هر حال
 مستأوی جمع کنند و بگویند و رفیع میخوانند و او را
 بر آتش می اندازند بگویند تا دروز ناسه روزها باشد
 و فارقتن این حاصل میکند مطلوب بجای آید و لیکن

ودر مقام خالی **خطاب اول** در بعضی مصاوت ایها السيد
 العظیم اسمک البکیر شانه الرفیع قدرته العالیة در جنة الشدة
 انت الرجل الیاس البارد والمظلم المحض الصادق في القول
 المنصب النعيب المنقرد بالغم والجرم المخرج من الفرج و
 الطرب المحتار للکار العالم الضمیر الشیخ المجرب الشیخ
 من الخیسة السعد من اسعدنا استلک ایها الاب
 الزکی بحق الایک العظام واخلقک الکرام ان تفعل لی
 مرادی ومقصودی وبجده شود باخشوع وخشوع
خطاب شری ایها الشیخ المبارک الخلیم الدین الزاهد
 الباریع البار العظیم لفته الصالح الکرم الشیخ المعین الوافی
 بالمهد استلک الاب بحق اخلاقک الجميلة وافعالک
 الحميدة ان تفعل لی مرادی **خطاب ثانی** ایها السيد العظیم
 الحار الیاس الشجاع القلب الموقر من الدم القوی الذکر الذکر
 القلب القاهر العالی الباطن البطش بالحدید من
 الشر والهمة والنفذ اب والعرب والسجی والکذب الثمينة

القلیل المبالاة بالقتال والقتلات الوحیة القریب
 حامل السلاح کثیر التکاح استلک ان تفعل لی مرادی
خطاب شری ایها السيد الحادة الیاسة اللينة العینه الحکمة
 الکرمیة الملك للکواکب واک العطر فلیها فان قدرت وعلوت
 وعلو علیها ویمک لیعدون اذا طربت ویمحون اذا طابت
 فان تحا لطمعنة فضلك والتد لست عنده الوفی شریک یا حبا
 السامی یاقوی الاقویا شریک البطن استلک ان تفعل لی
 مرادی **خطاب رابع** ایها السیده المبارکة الوطبة العسل
 الطیفة المصیفة العطرة الحسنة الخلقة الفاحشة صاحب
 والفریة والیوم والطرب والعفة صاحب الملب والملح
 القاهرة المطالة الهائلة للتوخة العادلة المحبة خیراتک
 صاحب السادة استلک ان تفعل لی مرادی **خطاب طایف**
 ایها الفاضل الصادق العاقل الناطق الناطر العالم الکام
 الحاسب الجلیل الفرج للمفسد المال والتجارة صاحب
 لعب والدهاء والساعة والصوت الطیف البیاب کثیر
 الحریف فلا یعرف لك طبع ولطقت فلم یوجد یومک و

تقوید نوشتن شجره تحت بنو استغریب تمیزک ایما
 الارواح السامعین الطبعین ایضا و محلول الراجا ایما
 الانفاح السامعین الطبعین ایضا و محلول الراجا ایما
 و ایضا تمیزک و چون که بنویسد شجره الغریب ایما عجل الوفا
 و فله بستر اریک یا قال اریک یا فیه بنو النار و الشور
 و الظل و الخور یا انا ص بنو ایسا است
 اگر خواهد که وصل بیند و نیت نیکو کند و سه سطر بر
 طریق نقطه بیند سطر دوم بر سه نقطه که تا اول و سطر
 سوم بر دو نقطه که تا از سطر دوم باشد شجره انا که
 طرح کند اگر بگوید بماند آن کار نیکو بود یا بخیر طبع حاصل
 شود و اگر بگوید بماند آن کار نیکو کند که زحمت رسد و اگر
 بماند آن کار نیکو بماند و اگر چهار بماند مله و نیکو بماند
 و اگر پنج بماند مله و نیکو بماند و اگر شش بماند تمام
 امید حاصل شود و اگر هفت بماند آن کار نیکو بماند و اگر
 هشت بماند در سنجی و رنج بماند و الله اعلم بالصواب

.....
 .....
 .....

هذه
 حین

هذه الموازین في الايام السبعة والكواكب السبعة
 الملايك والرحمانية سبعة وهي هذه يوم الأحد الملك
 منسوب وصاحبه شمس يوم الاثنين الملك طسم وصاحبه
 قمر يوم الثلاثاء الملك كلب وصاحبه من يوم الأربعاء الملك
 احر وصاحبه عطار يوم الخميس اهل اهل وصاحبه شمس
 يوم الجمعة الملك خورش وصاحبه زهره يوم السبت
 الملك طمس وصاحبه زحل

بسم الله الرحمن الرحيم

هر کس که روز چهارشنبه که اول ماه باشد ماه کراشد
 روزی بار و روز پنجشنبه و جمعه از ی آن هم روزی بار
 در آن شبها هر شب چهار رکعت نماز نیک سلام بخواند
 و هر رکعتی بعد از فاتحه صد بار قلسمه ذات الروح بخواند
 و آقا از شب چهارشنبه کند و شب جمعه تمام شب بیدار باشد
 که از سه چیز یکی پیدا شود یا اگر به یا ماری یا خره اگر به یا
 ماری پیدا شود کاری برایشان زند که همان حال بخواهد
 بماند بگوید و قتی که حاجتی باشد صد بار قلسمه بخواند
 ماری بد که به او استغاثه کند شود و اگر خره پیدا شود هر چند

هم از روی بکشد خالی شود اما شرط آنکه خمره سرخ و
کند و لا با و شود اما باید که بصره کوشد و به جای است
مشو است و زوایت که به افغانی است و خلیل الدین
بجای داشت که هر که در وقت غار بگذارد و در هر یک به بافت
با نواخته بخوابد بیری بیاید که هر چه از بی بگذرد
اما باید که در خلوت باشد و زوایت که هر که آید
قل اللهم مالك الملك تا آخر بطرفی از سرخ باشد و
زعفران بنویسد و بر آب صبح سه بار بخورد و آب شش
سبز بخورد و بعد از آن ده بار مرغ سیاه و ده بار سیاه
سرمه استغفار می خواند و بعد از آن ده بار سیاه سرمه
سیاه بخورد و باید که سائیمه در دست باشد تا کس بیفتد
و بعد از آن ده بار هر دو از دست می کشد و در دست
روان دارد و شب جمعه نیم شب بر خیزد و صلوات بر رسول
علیه السلام و السلام فرستد و عشاء و بار استغفار کند
و این دعا را بخواند قل اللهم مالك الملك تا بعد حساب قضای
بار بخواند بعد از آن غنیمت به صلوات کند پس آن سرمه
پس از آن خوب آب نورد و چشمش را شست و بخشنده هر
آنچه بخواهد بخرد قل لله الحمد و السلام و از هر دو بار این دعا را بخواند
فی السیارة و این دعا را بخواند بعد از آن که بخوابد و در خواب
روان

در وقت عشاء و کند و قتل نماید و بفرستد در قفسه نیکو ضبط
کند و باز آب بر ثقل کند و یک کشتی از آب بکشد و در یک کشتی
کند و در قفسه نیکو بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
نوبت او را در دست بل یاد در خون تمام شود و در دست او را
تمام بخورد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
در شصت کند و سه برابر ثقل از آن آب بکشد و در یک کشتی
قسم کند و چهار نوبت بخورد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
یاد است از المنسوب و در بین ایشان این و آن کند و بفرستد
در آن وقت از آن رطوبت اهل بیرون و علا و این و آن بفرستد
مقتل می شود تمام عمل همین قفسه کند و بفرستد و بفرستد
را با هم ببرد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
آن تمام بود که بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
او را بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد
بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد و بفرستد

[illegible]

1	2	3
4	5	6
7	8	9

و قد جاء في نسخة أخرى من
الخط الثاني من نسخة
الخط الثالث من نسخة
الخط الرابع من نسخة

از تصرفات کاتب یا امین که دور میزند و در عدد کم خواهند میتوان
نگاشت و از این مقدار هزار و هزار تصرف میتوان کرد و کم
هم این صاحب دوره باشند و از این حکم خوراند

[illegible]

ماكل من لسان
 كره بدنه
 بغير من لسان
 قد ابيض
 كبر من لسان
 كبر من لسان
 كبر من لسان
 كبر من لسان

11

10

卷之九

حرمنا و اگر چهار نماز **سپاس** و اگر پنج
 نماز **اسد** و اگر شش نماز **سبیل** و اگر
 هفت نماز **میزان** و اگر هشت نماز
عقرب و اگر نه نماز **قوس** و اگر ده
 نماز **جدی** و اگر یازده نماز **دلو**
 و اگر دوازده نماز **حوت** میل و کربلا
 بگیرد و اگر در ایام کربلا فقط میگذرد
 از جهت آسان نوشتن مثل ابو بصیر و انحر
 و اسمعیل و انحر و این نماز در خواب
 آورد و الله اعلم **باب در روز شنبه**

در روز

و شنبه وقت و ساعت اول ساعت بود
 شنبه **زحمت** و شنبه نیک بود **دو** و اگر
 دوستی نیک بود **سیوم** ساعت مریمت
 و شنبه شاید **چهار** ساعت اخلاص بود
 سوزن و انیل بود **پنج** ساعت زهر باشد
 و دوستی ملک بود **ششم** ساعت عصاد بود
 زبان بند نیک بود **هفتم** قرآن شد طاعت
 نیک بود **هشتم** میران نماز پیشین نعل
 بود و شنبه شاید **نهم** ساعت وقت میر
 شریف بود و دوستی شاید **دهم** نماز صیوت

باشد مرغ ناست دشتی باشد **یازدهم**
 آفتاب نوزد بل برزوی شمس است هر چه بود
 باشد نیکو بود **دوازدهم** وقت نماز شام زهره
 باشد دوستی نیک بود و الله اعلم بالصواب
باب دوازدهم اول ساعت آفتاب و قمر
 زهره سیوم **عطارد** چهارم **مرغ** پنجم
زحل ششم **شوکا** هفتم **مرغ** هشتم
آفتاب نهم **زهره** دهم **عطارد** یازدهم
قمر دوازدهم **باب** دوازدهم
 اول **قمر** دوازدهم **زحل** سیوم

چهارم **مرغ** پنجم **آفتاب** ششم **زهره**
 هفتم **عطارد** هشتم **قمر** نهم **زحل** دهم
یازدهم **مرغ** دوازدهم **آفتاب** باب
دوازدهم **زهره** سیوم **عطارد** چهارم
قمر پنجم **زحل** ششم **شوکا** هفتم
مرغ هشتم **آفتاب** نهم **زهره** دهم
عطارد یازدهم **قمر** دوازدهم
 اول **ساعت عطارد** دهم **قمر** سیوم
زحل چهارم **شوکا** پنجم **مرغ** ششم

برود و بچیل
برود و بچیل و سیمین

زاد طاهر بن احم
س ی ن خ ا ح ف ث ی ا ن ا ح

در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد
در آمد

برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل
برود و بچیل

ماده و آب **سید** نرو آتش **سید** ماده
و خاک **سید** نرو آتش **سید** ماده و آب
نور نرو آتش **سید** ماده و خاک
خاک نرو آتش **سید** ماده و آب و **سید**
نور خواهی که مانی که ماده در کدام برجست
ببین که افاضه و لاد که در کدام برجست
رو ناز ماه گذشت باشد اعتقاد که از ماه
گذشت باشد همان قدر بر آن اعتقاد کند
و برج دیگر بر آن بفرستد بعد از آن از آن
برج که افاضه راوست بچ طرحی که

نابینا

نابینا که کمتر از پنج باشد قدر آن برج با
مثلا آفتاب در برج حمل باشد که افاضه
و نجم ماهی باشد و همان قدر که از ماه
گذشت است که از پنج برج افاضه و نور
روز دیگر بر مجموع کرده است افزوده
پانزده شد قیمت که در هر برج بود پس
بجمله داده و این پنج شود و پنج دیگر بخور
دادیم معلوم شد که نمره و جز است همین
عمل پانزده **نابینا** یا **نابینا** یا **نابینا**
روز و هر شب خلق که کجی دارد روز

نفلق بر **رحله** دارد یکشنبه **الغاب** و شب
قر سه شنبه **مربع** چهارشنبه **عطاره**
 پنجشنبه **بشرها** جمعه **زهره** و اما شنبه
 نفلق دارد **عطاره** و شب و شب **مشرقی**
 و شب سه شنبه **زهره** و شب چهارشنبه **رحله**
 و شب پنجشنبه **مربع** و شب جمعه **قر** و شب
 شنبه **مربع** و الله اعلم بالصواب
 يوم الاحد اول روز **شمس** نم چاشت **دهر**
 وقت زوال **عطاره** نماز پیشین **قر** میانه
بشرها نماز دیگر **رحله** آخرین روز **مربع**

اول روز

يوم الاثنين اول روز **نجم** و وقت زوال
 نماز پیشین میانه و نماز **نجم** دیگر **دهر**
 يوم الثلاثاء اول روز **نجم** و وقت زوال
 نماز پیشین میانه و نماز **نجم** دیگر **دهر**
 يوم الاربعاء اول روز **نجم** و وقت زوال
 نماز پیشین میانه و نماز **نجم** دیگر **دهر**
 يوم الخميس اول روز **نجم** و وقت زوال
 نماز پیشین میانه و نماز **نجم** دیگر **دهر**
 يوم الجمعة اول روز **نجم** و وقت زوال
 نماز پیشین میانه و نماز **نجم** دیگر **دهر**

نسخه
کتاب
مجلس

این نسخه را
بابک کتیبی
در سال ۱۰۰۰
در شهر تبریز
نویسید

در روز نهم البت اول روز نجات وقت نجات
نماز پیشین میانه دو نماز نماز دیگر آخر روز
اما شب یکشنبه **هفده** شب و شب
شنبه **دو** شب جمعه **دو** شب
شنبه **دو** شب جمعه **دو** شب

و چهار قلعه ها را احد و بعد از چهار بار کوبیدن باغی را شلستند
افغان چون از تان قلع شد چهل بار دیگر کوبید و چون دیگر
مذکور و آرم بلجانی گذارد شود **۹۹** نیکت کرد
کسی نمی داند و بسیار ایشان الفقی بنات بنویسد بر پایه
کافه و نگاه دارد میان ایشان هر یک با خود **۹۹**
نیک است که خواهی که خواب کسی بچندی می ماند و در وقت
مقدت نوم فلان بن فلان علی حب و مودت بن فلان بن
هده الاسماء العظام که بیشک او بقرار کرد و در مقصود
برای **۱۰۰** این شکر چله علی بن حکم او فضلا متفق است که
برورقش کاغذی بوده است که آن روز در داشت و چنانچه
کرده بود و بهما رسم بر گرفته بودی که مشتی به ادمج
سرطان بود و جماعتی برانند که اقبال در اول چله بود که اینها
کردن تا به ادمج رسید و این میسر کرد و از دور کار
ان دست شاهان قنار و هر یک از آنها می جوهری چند نفی
می بست تا بدست می رسید و فرمود تا آن یکدیگر جدا کردند

و این شکل را معلوم گردانیدن هیچکس نمیتوانست کرد
 بهت الحال و شد و این صد و صد ده هزار خانه است بطول
 و عرض و چون آفتاب بر ۱۹ درجه حمل رسد باید که تمام کره باشد
 چنانکه آفتاب باره در حمل رسد می نویسد تا چون بر ۹
 درجه حمل رسد باید که تمام کرده باشد چنانکه آفتاب چون
 اول رسد می نویسد تا چون بر ۱۵ درجه رسد تمام کرده
 باشد چنانکه آفتاب باره و باید که کوکب دیگر مشهور باشند
 و بنظر دینی بکسی که ظاهر هر کس می خواهد بود و از دست
 پنهان نماند و در کتب نجومی و معانی و مقادیر و اوراق و غیره
 و استقبالات از آثار نوشته شده تا انسابها مسعودی و غیره
 و تلیک و مقادیر و مفسر فی و زهره باشد و مظهر و یا مظهر
 و زهره و این کوکب در ظاهر باره و شرف باشد یعنی بود و نشاند
 نباید که نام دارد خلوص باشد و هیچ وجهی با هیچکس نگردد
 حقیقی آن دارد و تمام شود تمام از دست نماند و باید که از حد
 معین باشد که شرف و بهر دو چهار بود و هر دو در حد

و فوج چند بکر باشند و اگر چه عدد و بخت مختلف است از هر یک که
 بنظم طبیعی هر خانه یکی بر می شود و باید که عدد در هیچ خانه
 نباشد چنان باید در روز یکشنبه و سه شنبه و پنجشنبه و هفت
 طاق بند و ادینه و شنبه و در شنبه عدد هفت و چو و در باره
 ادر هر یک باشد نویسد و چون تمام کرد و بیشک و مورد و غیره
 دیگر بر بیا خوش بجز یک عدد و در وقتی مسعودی و دیگران
 لغی در مظهر و جواهر و مرصع و غیره و بنظر و مانیان جبری باشد
 که در فتن کار این حق بوده است **نویسد** دارند این شکل را بنظر
 بارشاهان و صاحب دولتان عزیز و محترم باشد و با شرف
 باشد و دولت و عقول القول و اگر در مصاف این شکل بر سر یک
 خم شکسته شود و با هر که ظاهر کند مالک ابدان و هیچکس
 و هر که دروغ نگوید و با او دروغ نگوید و هیچ کزنده او را نکند
 قهر باشد و بنظر آفتاب بنظر دینی و آفتاب نصف النهار
 بود و هر چنانکه خواهد و باشد اگر فتنی این را بخورد و از
 لسان بناید و دارند این جناب و بر سر و فتنه و نفوذ و بر سر

وقال ورك مفاجات اين باشد وركن راه غلط نكند و از رفت
در راه نماند و آنكه كند بمان و بام افتاق اين باشد و اين
شكل ۳ مصحف كه كلام رب العالمين اند چون قديمه و الجليل و
وفقان و دارنده اين شكل بخرمت و حشمت دارد و در هر علم
كه شروع كند بزودي بد برسد و هر جا كه اين شكل حاضر باشد
نه كار نكند و دارنده اين شكل به كاري كه روي دارد با لطف
بي رنجي برسد و با هر كس كه يك رشت و سخن گفت بجز او و
ستاد روي خود از و تشكيك و طعن و گفتار كج و دامن از
انفصلي كه اين شكل اخذ دارد و بشرط او را و هر چه در روي
باشد رنجي نبرد يا مرصفي كه اين شكل بر روي برده و بركايت
و عزيز او الي بد بخا نرسد و در اين شكل بسي خاصيت است مخف
كرده باشد و بالله التوفيق

۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰	۲۱	۲۲	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۸	۲۹	۳۰	۳۱	۳۲	۳۳	۳۴	۳۵	۳۶	۳۷	۳۸	۳۹	۴۰	۴۱	۴۲	۴۳	۴۴	۴۵	۴۶	۴۷	۴۸	۴۹	۵۰	۵۱	۵۲	۵۳	۵۴	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۱	۶۲	۶۳	۶۴	۶۵	۶۶	۶۷	۶۸	۶۹	۷۰	۷۱	۷۲	۷۳	۷۴	۷۵	۷۶	۷۷	۷۸	۷۹	۸۰	۸۱	۸۲	۸۳	۸۴	۸۵	۸۶	۸۷	۸۸	۸۹	۹۰	۹۱	۹۲	۹۳	۹۴	۹۵	۹۶	۹۷	۹۸	۹۹	۱۰۰
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

و

و ملاحظه نظر است بكنند اول نسبت اند باره كاند و اما اول مذكور
معلوم كند و ۳۴ پيژايد و وضع كند و در موم كير و جو
دارد پيش سادئين و اكابر بجابت محترم شود و بگردد و
شنبه اما لحتاب كند و بركت ام ۳۴ پيژايد و در موم كير و
بار و من با من اند اند دارد و هر كا كه پيش سادئين محكام و بركا
شود روي بدان بگو بد و شك نكند چون روي او پند
بج و مشفق گردد و بگرا اما با ر حساب راست دارد و ۹۹ برك
افزايد و روزي شنبه و در ر و من با و ام اندازد و در لار و بگرا
بعد از آن هر كا كه برابر مطلوب رود با بد كه در روي مال ك
در نظر او معتدل و معزز گردد و بگرا اما با بگردد و ۱۰۰ برك
افزايد و روزي شنبه و با خود دارد و بگرا اما با بگردد و ۱۰۰ برك
افزايد و بهر بر مفيد وضع كند و در سه شنبه و با خود
كجاست و بگرا اما با بگردد و ۱۰۰ برك افزايد و در ر و بگرا
و نعمان بگردد و بگردد و در بار و راست پند بگرا
حساب كند و ۳۴ برك افزايد و وضع كند و در ر و بگرا

کواکبات و سبب شش باد و شش در زمین بکند و تا
شمارگان بروی بکند و روز دیگر بکند و هر روزی
در پیشانی در روی سال و برابر آنکس می رود و که معوضه

کرد و الله اعلم بالصواب

۱	۱۱	۱۵	۴
۱۳	۷	۶	۴
۱	۱۱	۱۰	۵
۱۳	۳	۳	۱۴

۱	۱۱	۱۴	۸
۶	۱۴	۴	۳
۱۳	۳	۷	۱۳
۱۵	۵	۴	۱۰

۱	۱۵	۱۴	۴
۸	۱۴	۱۱	۵
۱۳	۶	۷	۹
۱۳	۳	۲	

۱	۱۵	۱۱	۸
۱۲	۷	۳	۱۳
۶	۹		۳
۱۵	۴	۵	۱۰

۱	۱۴	۱۱	۸
۱۵	۱۴	۵	۱۵
۶	۹	۱۴	۳
	۷	۲	۳

۱۳

حسب سبب النساء اگر خواهی که

نصف یا کسی فریفته خود کردی یا از

نخچه راه عمل آورد باید که نایب

فات و ساعات کند تا در این

محظوظ ماند ز هر که در این

۱	۱۴	۱۵	۴
۸	۱۱	۱۰	۵
۱۳	۷	۶	۴
۱۳	۲	۳	

۱	۱۱	۱۴	۸
۶	۱۴	۴	۳
۱۵	۵	۱۰	۴
۱۲	۷		۳

میشود

میشود و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

بکشد و بعد از آن روز شنبه بکشد و در شنبه سه شنبه

۱۴۰. ناله و گنج تمام بدق کند و بجزند ان می بنویسد روزی چند
کشم ببرد دنیا که هیچ سلطان این عمل نکند دیگر امارت با
و ضم کند و در باره کراس که از کفن مرده ساخته باشند و از کفن
صورتی بسازد و صورت و دنیا بوقی بگذرد و در کورستان چیده
برده و فن کند و رب شبیه گران دشمن نیست کرد و بیاورد

۱۴۱. ناله و گنج تمام بدق کند و بجزند ان می بنویسد روزی چند
کشم ببرد دنیا که هیچ سلطان این عمل نکند دیگر امارت با
و ضم کند و در باره کراس که از کفن مرده ساخته باشند و از کفن
صورتی بسازد و صورت و دنیا بوقی بگذرد و در کورستان چیده
برده و فن کند و رب شبیه گران دشمن نیست کرد و بیاورد

هر که هر روز خرد

۱۴۱. صاحب بقیع کرد و ده که هر روز هزار بار بگوید
صاحب بقیع کرد و ده که هر روز هزار بار بگوید
بر خلاق سفق و سهرابان کرد هر که این
بسیار بخواند در چشم خدایین با عرست و هدیت باشد هر که
هر روز بوقت زوال بار بگوید در وقت باد و دلتش روشن شود
هر که بعد از نماز جمع شمع و قد و سرب الملائکه و
الروح بر نان بزنند و بخورد بصفت ملائکه گردد
هر که هر روز ۴۰ بار بگوید بیماری بخواند از بیماری شفقت
آید هر که این نام با خود دارد متاع ظاهر و باطن او در همان
عسای تم باشد هر که ۱۰ بار بعد از غسل بگوید ان شاء الله
هر که قبل از نماز بخواند نماز با تمام بگوید در روز دنیا و آخرت
بج کس محتاج نشود هر که بعد از مسجات ۱۰ بار بگوید زبده
عظایم شود و اگر در جنت حلال بیش از حد بگوید و در جنت
ترس آیدش هر که این نام در شب گوید باری تم و شسته شود

که تا قیامت از فیل اطمینان و عبادت کند و ثواب آن در
 یوان او سپرد و گفته اند این نام را مسود کند اگر کسی
 خواست که بقی از خود داده بار بگوید خدای تعالی او را از هر
 زنجیری رها کند هر که در هفتصد بار بگوید او را در قیامت
 تکفاری اگر بویقی مستقیم روزه دارد و در وقت
 روزه کثرت نام بار این نام بخواند و آب بنهد و بخورد و صد بار این
 عمل کند اسیر شود هر زمان خداوند او را بفرزندش است
 هر که بعد از نماز صبح بار بگوید یا قهار انفریدی از معنویان
 گردد هر که این نام سیصد بار بگوید محبت دنیا از دلش برود
 هر که بعد از نماز جاست سر بسجده بنهد و بار بگوید
 یا وهاب مستغنی گردد و اگر سر برهنه کند حاجتش روا باشد
 این نام صیت که فرشتها بر کشتهها صحرای صحرای است و از رکعت
 این نام و آن فرشته نایده میشود و بر هر دل نام خدایند
 شده هر که بامداد پیش از غروب در چهار کج خانه هر کجی
 دو بار این نام بخواند و آنرا از کج راست کند از طرف مغرب

کج چهار طرف مغرب و سیم راست از طرف شرق و چهارم کج
 جب از طرف شرق و روی از طرف قبل بخواند هر که در نماز
 باشد از پنج او و غیری توانا بد این نام صیت که کشته
 درهای آسمان و زمین برکت این نام است هر که بعد از نماز بامداد
 دودست بر سینه بندد و بار این نام بخواند زکات از دل او برود
 این نام صیت که طفلان برکت این نام کوپا برود و لایق
 باشد هر که در دل بسیار بگوید معرفت حق یابد این نام
 که ملک الموت با این نام قبض ارواح کند و هر که این نام را بخواند
 به جهنم نماند و امید و بخورد از عذاب جحیم این باشد
 این نام صیت که میکائیل با این نام برکت این نام میفرستد که کج
 دست بردارد و ده بار بگوید و دست بر وی مالده هر که بخواهد
 محتاج نگردد این نام صیت که موسی و ابراهیم با برکت این نام
 از دشمنان خلاص یافتند که هر نیت دفع دشمن سرور و روزه
 داند و روز چهارم آغاز کند و دست بر لبها بگوید نزد دشمن
 وی کفایت شود این نام صیت که برکت این نام با طهارت

بساند و تمام اسامی را بیستون حرکت این نام است هر که این
 را در میان شب یا در میان روز صد بار بگوید حق تعالی او را
 از بخل و ابقی برگزیند و حرکت دوشنبه و شب چهارصد بار
 تمام یا همان هفتاد بار بخواند در میان خلق یا صیت باشد و در
 هیچ کس نرسد هر که از ظالمین یا حاسدین هم داند
 بخواند بعد از آن سر سجده کند و نام آن ظالم را بخواند
 و بگوید فلان در محاکمات شود هر که در پنجشنبه
 بعد از نماز جاست ده بار بخواند پیش از تمام شدن سخن گوید
 بعد از آن هر حاجت که خواهد روا کرد و در ما مستجاب شود
 هر که اعتقاد و در دست سعاد و نصیحت و سنت خود
 را بدان نام بگوید بنظر منارت رب العزت محصور گردد
 هر که در شب این اسم چندان بخواند که خواب بشود یا عرق
 باطن او محض اسرار فرماید و منزلت بخشد هر که
 شب چهارصد مرتبه آن بگوید در هر وقت بنویسد و حضرت مرت
 جل جلاله آن سخن را کند هر که اسباب معیشت معتقد

و هیچ چیزش نباشد یا غریب بود و مومنی دارد یا دخیل
 نسبت باشد یا پیمانی دارد و بر صحت می یابد و ضوئ سازد
 دو حرکت نماز بخت بکند و اما این نام بخواند مقصودش این
 و مطلوب از در و دراید هر که بدست نفس اماره گرفتار
 باشد این نام بسیار بخواند خلاص یابد نفس او شین و سلیم گردد
 اگر کسی غالی یا کشته دارد این نام را بر کاغذ بنویسد
 مالش بشوید و آن آب میان کتفه یا انفال بپاشد و هر وقت شوق
 هر که این نام را بسیار گوید بر هر خلق نیز مکرم گردد
 هر که رانی یا در سری یا غنی یا اندوهری بشناید بر کاغذ
 بنویسد بدین صفت یا غفور یا غفور یا غفور و بخواند شفا
 یابد و هر که بسیار بخواند سیاهی از دل بویزد هر که
 این نام بیست و چهار بار یا با خود دارد اگر خردانت بدارك شود
 اگر درویش باشد ثواب لکر گردد و اگر تنگ معیشتی بود یا تا آنکه
 مدد دل و در چشم اند بار این نام بخواند و دست بر آن نهاده
 مال دشمنان یابد هر که این نام بیست و چهار بار بخواند

اگر خورده است بزرگ شود و اگر در و سلمات و اگر کثرت
 و اگر بهیت بیدمت بوطن باز رسد این نام است
 که اگر بهیت این نام آسمان و زمین و عرض و کثرت و بهیت
 و دروغ بفرمان برداری بر جا نهی ثابت اند
 اگر کسی حرف اب و اش و کفار یا حرف د و د پیری باشد
 و این نام سوزید و بر بار و سبزد این کرد هر که
 از این بی پیش آید یا نقل از جانبی بجای می کند و صابر و نازک کرد
 بخوبی نیکد این نام لایا بر کوزه خالی می اند و بعد از آن
 آب در آن کند و بخورد و خورد و صابر و شکیبای گردد و
 اصعب یار و اگر کسی لطافت دوزخ داشتن بنا شده بود
 شد این نام بر کل خورند و بعد از آن کل را در آب اندازد و بگوید
 سبک دقعه و آید اگر کسی همایه بدو دارد و آنرا
 بدزدند یا آید و د و صامد هر چه بنام لا اله الا الله
 الله المحض نور هفت مقام شده است که به حق بود
 و افکار و درخت بید کند اگر کسی خواهد که

اعمال

۳	۸	۱
۲	۴	۶
۷		۵

۱	۸	۳
۶	۴	۲
۵		۷

از هزار رقم
 ص فطر
 اللهم احصل لي قلبي
 نوراً و تبصراً و فهماً و علماً
 انك على كل شيء قدير

مل

فمحققا شيخنا المحمدي لا يمينا الله وقد سجد

بسم الله الرحمن الرحيم

قال الله سبحانه في سورة المائدة كلما التقى فيها فوج سألهم خزنتها البر بانكم تدينون قلوا بلى قد جئنا ندينك بأكذابين وقلنا ما نزل الله من شيء ان انتم الا ضلاله كبير وقالوا لو كنا نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير فاعترف بذنوبهم متحفا للاصحاب السعير وقال الفاضل البجاوي بعد هذه الازمنة يحققهم الله متحفا اي بعدهم من رحمته والغليب للايمان واليقين والغليب انتهى كلامه وقد اختلف الامام في حل هذا الكلام على وجوه

الاول ان الغليب في نسبتهم اصحاب السعير نسبة الشئ باسم ما يؤول اليه

لان السؤال والجواب قبل دخول النار فقط لا بعد لان المراطم ولا من من المذنبين واللباقة يجعل القرب من الملائكة ملائكة او جعل الفوج كما عين جميع اصحاب السعير والغليب للغليب على الوصف باعتبار الاخرة اعرف الذنب **اقول فينبط** لان قوله سبحانه كلما التقى فيها فوج سألهم خزنتها كما

وهذا هو الوجه الثاني في نسبة السعير
لما يؤول اليه من النار
او لما يؤول اليه من النار
او لما يؤول اليه من النار
او لما يؤول اليه من النار

في ان السؤال والجواب بعد الالتقاء واما قطع الاعتذار فقد حصل في الحساب وايضا فتسمية الشئ باسم ما يؤول اليه لا يسمى تغليبا ولو قال ان لطلاق السعير على العقب في قوله نعم او في عصه خيرا تغليب نحو طلب ما يكره

الوجه الثاني ان الغليب في جميع اصحاب السعير عن رحمة الله نعم مع

ان بعضهم وهم الذين من اهل الاسلام فيربون منها فان رحمة الله قريب المحبين والذين هم غير قريبين منها هم المخلدون فقط وحصول اليجاز والغلبا ظاهر والتعليل كما مر **اقول** فيه نظر فان ادخال النار والعباد عن الرحمة لكن قد

يتمدد بالتقريب بالنسبة الى البعض فلا تغليب سلمنا لكن ان كان البعض قريبا والبعض غير قريب فالجميع غير قريب فيكون بعيدا اذا لا واسطة في

الاخرة بل اما السعادة او الشقاوة فلا تغليب فتأمل **القول الثالث** ان الغليب

في اصحاب السعير على اصحاب الجنة فان السعير له النار الاسفل ومعظم النار وهذا خضع الشياطين المضلين في قوله سبحانه اعدنا لهم عذاب السعير وما هم

في قوله تعالى
الذين هم
غير قريبين
منها هم
المخلدون
فقط
وحصول
اليجاز
والغلبا
ظاهر
والتعليل
كما مر

مقام فهو مقام الصالحين ومقام المذنبين كقوله تعالى عذاب جهنم وبئس
 المصير والايحياز والمبالغة ظاهران والورد بالتعليل لتقليل الجاد المضلين بما ينشعر
 به الوصف من شدة ذنبهم **اقول** فينظر فان كان السعير هو المذكور الاستفاد
 او معظم النار ومختصا بالمسيطين غير مسلم كيف وقد استجانب ان الله لعن
 الكافرين وما عدلهم سعير او قد استجانب ان الله لعن الكافرين سلاسل واغارة لا وسعها
 وما قول تعالى واعندنا لهم عذاب السعير فلا يولد على الفطرة الا على الفطرة فغير
 في الدرك الا سفل من النار **اقول الرابع** ان التعليل في لفظ انهم قالوا الحاصب تدبروا
 وقد غلب على الغايين والايحياز ظاهر ان المراتب والمساكن والمبالغة لغيرهم
 حاضرين ومواجهتهم يكونهم في ضل الكسب ولما التعليل فلا ينقولون انهم الا
 في ضل كبير تعليل لقولهم فكذبنا وقتلنا ما اتى الله من شيء قلنا لا اله الا الله
 اصله لا كونه في ضل الكسب **القول الخامس** في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم
 عليه **اقول** فينظر ان لا يخفى على ذي مسكة انه لو كان عرض الفاضل في اللان
 بهذا الكلام عند تلك الآية لاهنا سلمنا لكن فليحيط ما ظهر من هذا انهم لو قالوا

ان انت الا في ضل الكسب لم يصح كونه علة لا تكاد الا ساله الله ان يكون علة لا تكاد
 ارساله وحده ولم يظهر ان التعليل فانه لو قالوا ان الله لعن الكافرين في ضل
 كبير يحصل التعليل ايضا فاما على ان التعليل علة فلا تفعل **القول الخامس** ان التعليل
 في نسبة الابعاد الى كل اصحاب السعير فيدخلون في النار لانهم اصحاب السعير ايضا والايحياز
 ظاهر والمبالغة لابعاد من لا يتحقق الابعاد المجاوزة من جهة وهو متضمن للتعليل
اقول فينظر فان المتبادر من اصحاب السعير واصحاب النار من يعذب بها انما
 للتعذيب لا من يعذب بها الله للمفارقة سلمنا لكن حكمه بابعادهم من اقوى القرابين
 على ترويج الملائكة عنهم والمبالغة المذكورة لا يخفى عما جها **القول السادس** ان التعليل
 في محقق حيث غلبت احوال الايمان ظاهر والمبالغة لان ايات البعد المبع من ايات
 الابعاد في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم فانه علة كونهم اصحاب السعير بعد
 عن الرحمة بسوء اعمالهم الاختبارية او الكسبية لا كون الله ابعدهم وهذا الوجه
 سمعته من والدي طاب ثراه **الوجه السابع** ان التعليل في اصحاب السعير
 قوله لو كانا صنع او تفعلوا ما كنا في اصحاب السعير فيمنعهم من حب الذوق انهم لو

في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم
 في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم
 في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم
 في قوله تعالى فليحيط به عذاب جهنم

لأن أقسام الله تعالى في مستأوف في أظهار عظمه ذلك الشيء وإبارة
مترقه وقدرة في حق العقيد باعتبار جزئ المعنى المراد وإيضاً إذا كان الأقسام
انقساماً لم يغتفر منه بر مثل العظة فتأمل وجوز أن يكون إذا كان منسجماً
بمجرد النظر فيه ويكون منصب الحل بدلا من مدح الوالد أو كونه قبل
والليل أسعبر أسعد أفندي

مدح المرحوم أو الوالد من الأقسام المستأوف

عبد الله بابا نصف وزن ان اجره و بیده و قد
رینمک طعام و شکم رخ و سه روز قتل لاله نما
بند و هر روز خوب بشویند و اجزا را مجدداً کتف
تا وقتیکه صبح شود میان کند و احتیاج بر نماید
و بعد صبح را بریزد و بپزد و بعد هر سال بپزد
یک سال یک بار یک سرب را که از خاک پخته و پورو

در حدیثی که در این کتاب است

در حدیثی که در این کتاب است

بوطه بپزند و از جنس خلد بچینه در بوطه نگاه دارند
و مقدار عبد را بضرش و لحاف را را بچینه و در آن خود در میان
بوطه کنند و هر بوطه را از جنس خود بکند و بپزد و بپزند
بپزند و خشک شود باز آفینون بر او بپزند و در آن استین
کذارند و در آن ساس را تریاک بمانند و طس را کل
بوطه بگیرند و در زیر اثرش و فحش و ملامت و فتن کند بعد از
بپزد و با چهار مثقال بپزد و بپزد و بپزد و بپزد
شد و باشد اسرا الله

شرح رباعی حضرت شیخ ابو حمزه الوائلی رحمه الله من بود را تا زبده
 السکین امر او اسم الحسینی الهدی المخلص مریدی
 لمولف یارب بخاری بخت ما در عالم کل مکن معتبر ما را
 از نه مکاشفات اسرار علوم امداد کن از شرح محمد ما را
 چنانکه هر کوشی رموز عاشقی بنواشد ^{معلم} بنده به زمانی قابل سررubiست نشود
 گردید اما عارفان را جای نیست که درین غایت شوق از روی
 شبنمی و ذوق باو اصلا ناکامل و کامل و کل بعضی از حقان که
 بنوع روح باشد و کلیه ابواب فتوح گویند و بورد فیض معانی آن
 کلمات غارستی و در مکان از چهره جان بپوشید زیرا که سر دل عارف
 صاحب سلم جمع و فرق را از لایق بگو اسرار الهیست ضرری بیکر
 و افشای اسرار ایشان بهر کس واقع نمیشود لیکن در حق تعالی
 بخواه اولا بعضی از غلوب را بکن که محل ورود موهب فیهی
 و معانی لایق بپوشند و در سطح صفت بپوشد و کثرت مزیدی

درود بختیاست و درود افشای اسرار چنانکه نیست باید
 میکند و بصورت بر حواس امدال و اوتاد نموده برخی از
 نفوذ بخت اسرار وجود اندر سر باز از صوای میسرند
 اگر چه دل بی استعداد متعجب و موزنی نهایی یعنی کم کشته
 باد به سر کرده انی ابرهم بنده از آن قبلیست که منور باو
 مختلفه غرض شید عالم جبروت شود و با مورد موهب بختیاست
 عالم ملکوت گردد لیکن چون ذوق بختان اکابر درین
 شاهین و از بر کبر و دلش خپک میزند او هم شود در مایع
 طنا بختیه افزدگی را از عالم کل کنند یا برینت قوس
 ایرادی میدهند و درود در عالم دل می آورند و بگرد هر شیهه
 و دیار گریان و بریان بر می آید و خود را در هنر نیکان بفرما
 بارگاه احدیت بنماید و صفود مشکلات مقامات و اذ
 خدمت اهل دلا و صاحب حال بسزاست بر خرافان میگفت

و بسع اوادت از زبان نبی زبانی ایشان سختی در دایره
شور انگیز میشود و اکثری از انجمنها اینچنان رفته است
که در حوصله اهل ظاهر نمیگنجد بلکه میزان طبع هیچ فاعل آن
قدر دانی بخند و فردی چکنی کشف نمود از عجباب در
پیش جاعنی که باشند بخواب معشوق از دل چرا حال خود را
نمود و بغیر از پیش و در عجباب ایضا ای عشق مکن صیغره
پیش روی را بکشا و صدف الی فراموشی از دور و ازل
نوی دیگر دادند در صبح نو مندلی جاموشی را و اگر کاهی بر
خلاف عادت بطرفی نظم یا اثر بیان معنی و فی نماید با بر
آنت که آشنایی را محراب سلسله شوق شود و یا پیوای
را حرم نماید و فک کرد و شاید درین ضمن شرف قبول از
نظر فارغان صاحب دل و کاملان حاصل شود و وجود مقابل
هم نماند چون در اینولا طبیعت مستعد بیان بعضی از

مراتب و فی بود و یکی از اینکان نیک اندیش مشرع شد
که همه بر اخلص برسد سینه دو دیشان میدارد
لکه خود را از جمله ایشان بشمارد از فقر محقق معنی
ان را پی نمود که مشهور است از سر حلقه سبکشان
خرابات و در صاحب مقامات سالکان صلاحیت
شیخ ابو سعید ابو الخیر میسر و چون این فقیر دید که
محض کشت و شیند سایل مرا تسفی و فلی نامی حاصل
نمیکرد و ممکنست که هر طایفه موافق حقوق خود حل را
نمایند که هیچ وجه مناسبت مفاسد و مطالب آن بزرگ
دین نداشته باشند در خاطر افتاد که از روی عجز و احسان
بر جبهه بار و لوح پاکان نمود و عجباب خفا از جبهه این را از
برد ارد و امغانی مخفی عالی اهل و محل خدا درواز
لباس عادت ظاهر بر و در و لباس باطن و انری عجز
در موفات و اصطلاحات صوفیه ساخته در و بر نشا

تا آنکه هر غای بی استعداد اعتراض نماید و فرمان طبع
و ملائمت بخشد لکن درین فکر و اندیشه بدم که این جرات
نمایم باینه و شتاب از چهره این روان کشایم باینه که هاتوا
بگوش و دل گشت با اهل کمال رهنمایی بکوی
در کان که هر کوه و دران بچو چو کوه بزیاضا
خود را در بحر قلوب طاشقان بال بزی قال قد
سره دی بر سر کوه لذت کرم مر با کانا حاجب
ذیارت کرم کفان آنکه روز و حرم رمضان در عهد
نمازی طهارت کرم بر صاحب فطن بر شید و نما
که بعضی از آنها لکان راه حقیقت لفت و منقل
و حال و هر چه معنی این کلمات باشد مثل دی و بری غیر
از مترقی و مقامی که سالک برو عبور واقع شده یا می
شود میکند و کور را بباران ازین خاک می داند که
نفس اماره در و مجوس کرده و ذله مبغی را می گویند

که سالک را از خوان مغارف و مفاکاکا بر بدین واسطه نشنا
بروش و ریزه ذخیره نماید جنایت و اجساد از لذتی
تعلقی که سویی لذت مطلوب و غلق بطالب باشد بدانکه سالک
بجاهد چون خواهد از شمه عالم حکمت بعالم قدرت جین
و از قدم هند ثقل اول و آنت که بقدر تعلقات و تله
جسمانی را از قبلانیت در پیوری پرون کند و بعد از آن
در صدد دفع تعلقات و تله ذات روحانی شود و چون
تله جسمانی مرعوب و مجوس نفس اماره بسیار ناب امی
نیارده علم مخالفت بر افراشته در میدان طاقت می
آزد و سالک را از مطلب دور می نماید و چنانکه حدیث
اقدا صدقك نفسك التي بين خينيك ناطق بر هیست
پس سالک از روی خیریت و محبت واسطه رها می
و استخلاص روح شروع در مقابله و مجادله با نفس اماره
نماید تا آنکه بن مدد منت پاکان او را مغلوب و مغن
ساخته هلاک میگرداند و درین هنگام چیزی که قابلیت

نزدیقتی بقدر انوار داشته باشد چنانچه در کتابی چنانچه در کتابی
 و شایکی را که پیش از این ساخته شده و بنا لم یبیشتر
 براد از سر کرده و در باقی مکتب است که سالک حجب
 در این و طایفه را بجا آورد و در مقام از خود منع کرده و بقیه
 بجز آنی آورد و چون سالک بجهت بعد استعدا در طریق
 و در دیده اذ او اوج پاکی که فیض میگردد در طلب کرده
 ان فخر بعد استعدا و او را که از توانایی بر گرفته و ده
 گفته و هیچ نماند که او را بر گرفته و ده که از فیض
 که از سر گرفته و از جمله حجب درونی شریقه از او باقی بماند
 و استعدا از سر سالک را درون بر شای ساخته و بر شای
 بر شای و چون نمک باشد اصل بقیه مصالح آنکه در مقام
 مدتی بقدر این طایفه که لازم و در شایست میفرستد
 نیز که در مقام از آنست شایه و آدم و از این نظر تمام
 سالک حجب با خود و فیض که از او تمام حاصل شده و در
 از سر گرفته و او را به صورت شایست حاصل شده که در مقام

مفاتیح دوستی بدان از انوار کرده و در وقت خجسته و طایف
 عقیده مطلق و چرخه با کان سالک را که در وقت او بطلان اوست
 کشیده با کان صاحب زبان کرده باشد که از آنکه در وقت حجب
 بر حجاب از انوار و درون سکونی با بجز دیگر در وقت مراقبت
 سالک با شایسته و حجاب ایام مراقبه سالک را که در وقت مراقبت
 از ان مسیطرت که بقیه از ان مراقبه سالک را که در وقت مراقبت
 و در هر یک از آنکه سالک در این مسیطرتان مشغول میگردد
 طایفه است یا که در این حالت از کوهه شکلی با آنکه شایسته
 شایسته و چون باشد که از شایسته و در وسط کوهه
 انوار و احکام مطلق و صفات اسکان بحری باشد و در
 مبارزه از ان قلب سالک حجب با سکر از ان حجب تمام
 انوار و احکام و صفات در وسط کوهه و شایسته و حجاب
 شایم و در وقت افطار و در وقت افطار و در وقت افطار
 لازم و در وقت مراقبت حجب با سکر از ان حجب تمام
 لازم و در وقت مراقبت حجب با سکر از ان حجب تمام

سالک در وقت
 مراقبت
 حجب

در محل افطار بغير اين كلمات سالک را افطار جايز نيست نماز
 بي طهارت کردن عباد از آنست که دل بي آنکه در کردار
 ابديدم ضل بر آورد سالک از محبت کفاره حنطه در وقت
 مراقبه در حين بسطی که تخته مراقب پيشاشد ذاکر شد بدو کوي
 اناد کار بدون رفت قلب و حال آنکه اگر حين بسطی
 در حين مراقبه ميا لک واقع شود تلاقی آنحضرت بشغولي
 ذکوي اناد کار در حين بسط ميشود يا وقت قلب حاصل
 معنی را می آنت که سالک بخواهد بگوید مرا کمالی
 حاصل نکشند و هنوز در مراتب غر و نقص گرفتارم دخی
 سرگردانم فارت کردم یعنی کج در وقت سیر الی الله
 بیکبار دفع حجب نورانی و ظلماتی کردم اما این سیر کردم
 که با عقل ناک تعلو که جنات عبادت از دست مرا بکاروا
 حبت زبان کردم کفاره آنکه الی اخره یعنی بتلاقی آنکه
 در وقت مراقبه مستحکم شدم در عید نماز الی اخره
 یعنی در حين بسط بدو مشغول گشتم بی ابدیدم و سوز

بنیم

الضبطم

سینه دردی نه شراب شوق بجامت پرباد از بوی گل
 و فامشامت پرباد از چاشنی کلام ادا بقول هر شام
 و محمد هان و کامت پرباد والله اعلم بالصواب والیه
 المرجع والمآب تمت وبالحجرت شهر رمضان المبارك
 شتبه علی مد العبد الضعیف ابن مرضی التلا اسد الله
 الشهرامیر پک اللهم اغفر لمن ابغضنا ولمن بغضنا من

فالمستحق

اهل الکمال بالنی وال
 اول تا چهار بار باین کوشید
 بار چهارم از اول کوشید
 اول تا چهار بار باین کوشید
 بار چهارم از اول کوشید
 اول تا چهار بار باین کوشید
 بار چهارم از اول کوشید

مرشد تو منزه باش از هر کمالات
 از آن کس که غافل از حق و حق تعالی
 در این عالم است که در کمال
 در شکوه و شکوه و شکوه
 مرشد تو در این جهان بیکر و شیر
 از این شین و آب و شین و آب
 در هزارم صفت و صفت
 همچون طرب از خال و خال و خال

مکسلینا دوم یلینا و سیم یلینا
 و نیز گویند که اولاد نام منوس بود و دوم را
 اطوس و سیم را فالوس و چهارم را یوس
 گفته است ایشان نه بودند و در ایشان سکر بود
 و هر نه را نام برده اول ملسماینا و بعضی
 گفته اند که مکسمایس بود و دوم منی سلید
 بود و سیوم یلینا بود و چهارم مریوس بود
 و پنجم سرطوس بود و ششم سر و مد و هفتم
 دیموس و هشتم فطوس و نهم فالوس و بعضی گویند
 مالاوس و دهم سکر بود و یازدهم

و ما من امرك يشهد في حقيقة كل يكون حتى اكون به معك و معك بك
فاستقل يا ظالم اريد موبد اعنك بكلمة جامعها انك لاهل كشف

ما اتعد وكث ما اشهد وحب لي ان صدق معبر من شهود حق و
 الا في بغير حراسة يمنعني من كل بد تمتد الي بسوء واجعل حفي منك
 حصول كل مطلوب وقد سني من كل وصف يتخذ الاكوان عزته منك
 وجبني السمات المظلمة من انما الابد الزمي واجعله ٢ هو في المشهد
 ملكن في المنعد وزين ظاهري بالهنية و باطني بالرحمة واجعله يزد
 عن الرغبة منك والرغبة اليك والكنفي في ذلك كله بقوا شي الاكون
 والكنفي ما احافه شتكله لي بما ارجو انك انت الحافي الكفيل والييد
 اجليل **س** ما جئ الله تعالى بعد هذا الذكر الا يريد المطالب
 وجعل كلمة مباركة في الاسباب وفيه سر ايجاد لمن كانت له حالة صادقة
 وغلبه عن اي القرآن العظيم انما امرنا به اذا اردناه ان يقول له
 كن فيكون فبما الذي بيده ملكوت كل شي واليه ترجعون
الكتاب خلقه ملكوتيه يشهدك عالم الامم وسواك كل وتشكل الملك
 الفاضل في ايجاد مات يد ايجاد وذكرها الكافي والكفيل ومن
 دام على ذكر هذين الاسم كفاه او كل ما يحافه ويجعل له بكل
 ما يرجو ويتاسبها ايف كل اية كانه فيها سوا لا وجبا فيما يتعلق
 بالرفع والجليل فكل ذلك تفوز ان شاء الله تعالى وانه يهدي من
 يشاء الى صراط مستقيم **الفصل الثاني عشر** في حرف اللام اللام
 وصل بدوقام وبرزق بين مقيم وقام والاسم منه لطيف وله
 مربع ثلثين في ثلثين موضع ثلثات بطريق المشو ليشتمل على ثلث
 الجيم الذي من باطن اللام وقد وضع ست مخيمات وهو جليل القدر
 ايم ولواراد الا ان الاتصال من هذه المزمع جميع كيات اعدوه
 وكيفيات وضاعه وعلايا سب كل وضع منها من الفروقات الفلكية
 والتشكيلات العلوية والاتصالات الكوكبية بحزم في ذلك الا ان الامر

الرقع و هو صيد صاير كثر المنافع و هو انظمة المبارك في الكون والعدوى و كثر من
 سائر اهل على حيرة و بعد سرى طوريا و جعله سرى اسر ساجد على ايدى

٢٧	٧٠	٢٩	٧٥	٢١	٩٢	١٣	٥٢	٥	٥٢	٥٢	٥٢
٩	٣٩	٧٩	٣٥	٧١	٢٢	٩٣	١٤	٩٢	٩٢	٩٢	٩٢
٢٧	٧	٢٩	٧٥	٢١	٩٢	١٣	٥٢	٥	٥٢	٥٢	٥٢
١٩	٤٩	٨	٤٠	٨١	٣٢	٩٢	٢٤	٩٢	٩٢	٩٢	٩٢
٩٧	١٧	٢٩	٩	٢١	٩٣	٢٣	٩٥	٢٥	٩٢	٩٢	٩٢
٢٩	٥٩	١٩	٥٥	١	٩٢	٧٢	٢٤	٩٢	٩٢	٩٢	٩٢
٢٧	٢٧	٥٩	١٥	٥١	٢	٩٢	٧٥	٢٥	٩٢	٩٢	٩٢
٣٧	٧١	١٩	٧٥	١	٩٢	٣	٢٤	٩٢	٩٢	٩٢	٩٢
٧٧	٢٩	٢٩	٢٥	١٢	٩٢	٣	٢٤	٩٢	٩٢	٩٢	٩٢

و هو النورانيات وذلك السر يطهره تعالى على حراس اولياء وهو ما يدركه
 و انما نسبة شدة الكون في السر الذي قامت به الاكوان وحرث به الاكوان و هو من اعظم
 رسوم اكون الترتيب و هو في الوجود الرزقي لقوة الشئ كل كونه في الوجود
 و هو في المستقيمة سر تعظيم الترتيب و كثر من و ان به اية كثر هذا الجود الكوني
 في سره او بطاقه وادع في السر فلا يحترق اوانه حارب على صادق فاعانه كل
 القادق على ذلك فله كذا استخدام على كل هذا العدد بره فزاجه و بره طير وقيل له
 الاله يعلم الهمم و الاله كذا سر ليجل منهم العيش و من ترضى صفي عليه لم الهمم
 والقرن كوت لوني السطان وعلته عليه اذ في بيته كثره تعالى و رزقه و يبارك له في
 ملكاته و في صيد الاله سر لطيف لمن جلد ومن اراد متبيا منه تحت راسه فاعانه
 ان شاء الله تعالى والصورة ياتي في الصلح الا ان شاء الله تعالى
 و ذكر بعضهم كثر من كتب اسمه الجبار و ذلك لان في ملكه
 و وقت شدة على مهارته و جعل في فائه اوني عبده و قد ملوسه في الناس ربه

چون پس چرخ سودا بر سیمابین باید شد نگشکس یعنی نشانه راه به بنابر
 صبح بپای از ویرانک باید بود در سوف یعنی سهوا و از و اخراج مفعول
 کرد و چون حق کند از آن معوق بر شمع و شمع چنانکه از آتش
 شمع پیش نباشد و آتش آفتاب صفت است یعنی از آن تقطیر کند
 پس ازین ایضا پنج جمله بر رفته جزو از آن موقوف می نماید
 و مقصود ازین دو جمله مراد از آن در زبل تقدیر

چنین آمد که گفته می شود چنانکه اندک و انجم دهند چنانکه زنده و روا
 کتابت و در تعلیم که توان داشت که یک روز در کار و مشغول بود
 و در بزمین بماند متوقف که در و با کن بماند و سخن گفتی حیات در راه او باشد
 اما آنکه سخن گوید اگر چه با خط باشد اما در تعلیم و نظم عبادت در کسوف زبانه
 تران او در آن این منور صفت خاص بود و عرف او هر گاه به معنی
 دارد از سخن منور تحقیق و حکمت است و حقیقت است اما هر گاه خاص
 رسیده راه خود باشد که با خود نمیدانند و اگر دهند بر کار حق که در آنند
 و خودی که باز نمائند که نگاه آر آن وصف کند تمام ملامت دارد و اگر کسی
 باید از خدا یا اهل ان سخن بگوید چند از هر اقتدا او است و از هر که او بگوید و بگوید
 ترنس نگاه نتواند در سخن اما اصل سخن تحت بر جاک باشد اما هر مقام سخن
 نکند زیرا که در کسوف و عبادت باشد که عیان آن در عین هر کسی نباید در این
 مقام عرف به طرسان بود پس می شود در اخفای بنیم که کسوف فرافرد
 اختیار بشود که وقت اختیار دهند و نوشته شود و آنه غالب علی
 امره یعنی علی از عباد که بگوید ایستاد و حکم مایند

ماند از خبر که اول خبر آن مرد طالب و نامه مقصود از مرد صادق طلبت
 و ارادت یعنی طلب حق و حقیقت پیوسته در راه طلب ترنس طلب
 روگردان نماید که چون طلب غایب غرق در و در جهان و در کسوف
 طلعت ملامت یک یک در آنکه هر در احیان بماند که از هر طالب
 ان بکند و از هر طالب که در آنکه هر در احیان بماند که از هر طالب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى
الحمد لله الذي هدانا لهذا
لما كنا لنهتدي لهدى

فقد تفرجتم فيهم ات الي ولي مهي

ا ا و ا ي ا ل ف ا
ع خ ح ط ذ ر

ف ع ح د

۱۱۲۲
 ۱۱۲۳

1000

الفصحى
 ١٩
 ١٩٠٤

والتقى به في سوار السيرة

Handwritten notes in Arabic script, likely a continuation of the text or a separate entry.

132

ان کی اس ابرو پر کھینچا
میں نے اس کی ہوا

۱۷۱ - کتب خطی در علم طب
۱۷۲ - کتب خطی در علم فقه
۱۷۳ - کتب خطی در علم نجوم
۱۷۴ - کتب خطی در علم ریاضی
۱۷۵ - کتب خطی در علم ادب
۱۷۶ - کتب خطی در علم تاریخ
۱۷۷ - کتب خطی در علم فلسفه
۱۷۸ - کتب خطی در علم لغت
۱۷۹ - کتب خطی در علم شعر
۱۸۰ - کتب خطی در علم منطق

١٠٠٠

صاحب و الله العفو

البصير في صحيح المسكين من مسكن المسكين

الحمد لله

عدد اکبر در بیست و هفتمین فصل است

الف التفرق

الحمد لله الذي جعل في كل شيء
دلالة على قدرته وكرمه

نام فا

۱۵۲

سریه و شاد آفران

الحمد لله الذي جعل في كل شيء حكمة

لام ف ا م ی ح ی ا م ی م ف ا ل و

الف م ی م ۹۸ نفی

امروزه در پیش می آید

مجموعه

خامی م

المعروف: جماعة نوشتة در سبوت روز چهارشنبه
مکاتبات و مذاکرات

II APPENDIX

۱۰۸۶۱۱۲۳۴۵۶۷۸۹۱۰

18

رفع عدد بحسب طرف كعدة عدد الخواص كس لوفنا كس به در خاک
 به نفسی که نه و به صورت شخصی لغو عالم لیفر یک عدد پست
 و خوانه کاره فولاد به عدد و نه کاره به هر بار از این عدد به نه
 کفو **عدد دل** که از هر دل سلام کالطاف الاله المجد
 به را در عدد اسم او به سلام کاخلق النبی الموبد
 به را در عدد و خطبه بر و به نام که و به نام که و اسم که
 یاد در میان آن غنچه بنویسد و بعد اسم که و به نام که و اسم که
 و در وقت خواندن کالسلام کالطاف الاله المجد
 فولاد در دست بگیرد تا عدد
 اسم تمام شود کاره به نه سلام کاخلق النبی الموبد
 بر دل که تا به در آمد سلام کتلم الحبيب الی نالی
 ۷ علامات سره **عدد** زمانا افاد انصب من غیر مؤعل
 به نه عدالت با بین سلام کتلم الصلیح الیه وید الصبا
 بنویسد در هر روز
 هر بار زیر حسی در دفتر کند عیال صفحتی که افور خلد مؤرد
 الم تر کیف فعل ربک با عفا اقبل الم تره کیف فعل ربک
 انقلان به نه فلان الم جعل کید فی الخلیل و امر ال خلیل
 علی فلان به نه فلان الطیر ابیسا تر میهم بحار من سجنیل

۵۳

مجله کعصف ماکول و اسقیات کاهل فی و الراج
 و الا سقام علی فلان به نه فلان یحل یحاف الا کل و الش
 یجی هذه الا سقام و در پشت به نه کافه بنویسد و سور
 و اشمل علم شاهد لك مشهک لورث بنویسد و القینا بین
 و احی شمال فاح طیب تسمیه **عداوة** العدایة و البغضاء الی یوم القیمة
 و اولی فیکال بالطلاق احمد **نفر عداوة** فی البعث و لورث
 و احسن صوت فی ثیاب طیب
 و این صیت بالعیال مقادیر الاله کند غایه در تحت کف
 و افور حزن منک ضایق دفع کد بالم صدع امینا مشهور
 و از هر روز مستنیر مؤرد ز هر روز و سور و عدد بالم
 جلیل عظیم الرأس فریوع قافه بخواند به در دست و به در دست
 وسیع جبر الفور المتحد در قلوب می هم صرض الی قوله فقل
 و عنینة اقم له النور قد علا نظر فی الخوم فقال الم
 کاستافه حب العکم المبرد الی صمیم **هم ابله** حمد الله
 بنویسد در باز و صامت ابله بنویسد

للقرب بر حقه شریف بنویسد

۱۶	۳	۲	۴
۵	۱۰	۱۱	۸
۹	۶	۷	۱۲
۴	۱۵	۱۴	۱۱

در هر روز شان دفع کند و با بین
 شریف و قافه بنویسد بشرط
 که در هر روز است چه کلمات کند

قال صلى الله عليه وسلم
 انما الصيام ذمى و لم
 ينشغل القلب بغيره
 فقالوا انظر الى صديقي
 كيف استغنى عني صوما
 صلتوا فاصبروا على
 صومهم

قال رسول الله صلى الله عليه وسلم

الويسلم

المأثمات بالنيات. الإيمان

نصفان نصف شكر ونصف صبر

الإيمان بالقدر يذهب

الهم والحزن. الأول

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 على كل من كان بكاء
 في الدنيا لم يدر
 ما له من العذاب
 في الآخرة
 وادعوا له في الدنيا
 وادعوا له في الآخرة

الذي

الذي ينكر ذنوبه في

الخلا فيستغفر الله عز وجل

آية المنافق ثلاث وإن

صام وصلى وزعم انه مسلم

إذا حدث كذب وإذا

وعد أخلف وإذا أقر

خان. آفة الحديث الكذب

قال النبي صلى الله عليه وسلم
 ما اجتمع الله رجلان
 في شهر رمضان
 لم يصوموا
 الا لم يدر
 ما له من العذاب
 في الآخرة
 وادعوا له في الدنيا
 وادعوا له في الآخرة

أَنَا أَكْثَرُ الْأَنْبِيَاءِ تَبَعًا يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ . أَنَا أَوَّلُ مَنْ
 يَنْشُخُ الْأَرْضَ . أَنَا
 أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ .
 أَنَا مِنْ اللَّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ مِنِّي
 أَنَا وَأَتَقِيَا إِمَّتِي بَرَاءً مِنْ
 الْكُفْرِ وَالشُّكْلِ . أَنَا وَكَافِلُ

الْيَتِيمِ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ
 وَأُشَارُ بِالشَّبَابَةِ وَالْوَسْطَى
 أَنَا مِنْ شَيْرِ الدَّجَالِ أَخُوفُ تَبَعِيهِمْ يَوْمَ
 عَلَيْكُمْ مِنَ الدَّجَالِ فَقِيلَ
 وَمَا ذَاكَ قَالَ أَيْمَةُ الْمُضِلِّينَ
 إِلَّا أَخْبَوْكُمْ بِأَفْضَلٍ مِنْ
 دَرَجَةِ الْبَيَّامِ وَالضُّدِّ قَهْ

ما رسول الله صلى الله عليه وسلم
 سياتي زمان على النبي لا يفي
 من الألفاظ الاسم ومن
 الاسم ومن الألفاظ
 سياتي زمان على النبي لا يفي

ما رسول الله صلى الله عليه وسلم

وَالصَّلَاةَ لِصَلَاحِ ذَاتِ

إِلَّا أَخْبَى عَمْدٍ

عليه السلام
بما ينحو الله به الخطا يا

وَيُفْرَحُ بِهِ الَّذِينَ جَاءُوا بِابْنِ

الوضوء على المكابر

وَكثرة الخطى إلى المجد

وَأَنْفِظَارِ الصَّلَاةِ بَعْدَ

فقد روي في نسخة مسند البهائم

مال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من غنائه وفضلته

ما لي بغيرك حليم
 يا شامسك قد
 فاني صلي عليك
 خصل الاوى من
 خصلك

الصلوة قد كسر الراء طين

فَذَكِّرْهُم بِالزَّبَاطِ ، الْاِلَاحِ عَمَلِ

أهل الجنة حز

بِرَبْوَةٍ هَ الْاِنْ عَمَلْ

أَقْبَلِ النَّارِ سَهْلًا شَهْوَةً

الآية في تفسير طائفة
كلامه في الآية

الحمد لله الذي هدانا لهذا

رَأَى نَارًا مِثْلَ نَارِ الْفَلَاحِ
 فِي الْيَوْمِ الْقِيَمِ
 لَأَرْبُ مُكْرِمٍ لِنَفْسِهِ
 هُوَ لَمْ يَمُوتْ
 مَعِينٌ لِنَفْسِهِ وَهُوَ لَمْ يَمُوتْ
 لَأَرْبُ شَهْوَةٍ سَاعَةً أَوْ رَشَتْ
 حَزَنًا طَوِيلًا
 إِلَى الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

رَأَى نَارًا مِثْلَ نَارِ الْفَلَاحِ
 فِي الْيَوْمِ الْقِيَمِ
 لَأَرْبُ مُكْرِمٍ لِنَفْسِهِ
 هُوَ لَمْ يَمُوتْ
 مَعِينٌ لِنَفْسِهِ وَهُوَ لَمْ يَمُوتْ
 لَأَرْبُ شَهْوَةٍ سَاعَةً أَوْ رَشَتْ
 حَزَنًا طَوِيلًا
 إِلَى الْجَنَّةِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ

الصدق والإصلاح ذات البين

أَفْضَلُ الصِّيَامِ صَوْمُ رَجُلٍ

دَاهُ دُكَانِ يَصُومُ وَيُفْطِرُ

يَوْمًا أَفْضَلُ لَكُمْ مِنْ يَوْمِكُمْ هَٰذَا

حَقٌّ عِنْدَ إِمَامٍ جَائِرٍ

أَفْضَلُ أَمْوَالِ بَنِي إِسْرَءِيلَ

وَقَلْبُ شَاكِرٍ وَزَوْجَةٌ مُؤْمِنَةٌ

وَقَلْبُ شَاكِرٍ وَزَوْجَةٌ مُؤْمِنَةٌ

تَعِينُ الرَّجُلَ عَلَى إِيْمَانِهِ

أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي

وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ أَفْضَلُ

الحَسَنَاتِ بِمِثْلِهَا

أَفْضَلُ النَّاسِ ۝ مَنْ قَلَّ طَعْمُهُ

وَضَعْنَاهُ وَرَضِيَ بِمَا يَسْتُرُ

عَوْرَتُهُ أَفْضَلُ الذِّكْرِ

تَعِينُ الرَّجُلَ عَلَى إِيْمَانِهِ
 أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي
 وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ أَفْضَلُ
 الْحَسَنَاتِ خَيْرٌ لِلْجَلَا
 أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ قَلَّ طَعْمُهُ
 وَضَحْكُهُ وَرَضِيَ بِمَا لَيْسَ
 عَوْرَتُهُ أَفْضَلُ الذِّكْرِ

تَعِينُ الرَّجُلَ عَلَى إِمَانِهِ
 أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْحُبُّ فِي
 وَالْبُغْضُ فِي اللَّهِ أَفْضَلُ
 الْحَنَاتِ تَصَدَّقْ بِالْجَلَا
 أَفْضَلُ النَّاسِ مَنْ قَلَّ طَعْمُهُ
 وَضَحْكُهُ وَرُضِيَ بِمَا يَسْتُرُ
 عَوْرَتَهُ أَفْضَلُ الذِّكْرِ

قَالَ يَا رَبِّ وَهَلْ
يَهْدِيكَ أَحَدٌ إِلَّا إِلَهُ اللَّهِ وَأَفْضَلُ لَدُنَا

قَالَ الَّذِي يَسْجُدُ
لَكَ لَا يَسْجُدُ لِي أَفْضَلُ الْعِبَادَةِ

قَالَ يَا رَبِّ أَفْضَلُ الْفِقْهِ وَأَفْضَلُ الدِّينِ

قَالَ يَا رَبِّ أَفْضَلُ الْعَمَالِ أَمْتِي

قَالَ يَا رَبِّ قِرَاءَةُ الْقُرْآنِ أَفْضَلُ مَا

قُلْتُمْ لَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ

قَالَ يَا رَبِّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ

قَالَ يَا رَبِّ سُبْحَانَكَ

لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ

الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

أَفْضَلُكُمْ مَنْزِلَةً عِنْدَ اللَّهِ

أَطْوَلُكُمْ جُوعًا وَتَفَكُّرًا

وَأَبْغَضُكُمْ إِلَيَّ اللَّهُ كُلُّ

أَكُولٍ نَوْمٍ شَرِيبٍ أَقْرَبُ

مَا لَكُمْ مِنَ الْعَبْدِ مِنْ رَبِّهِ

قَالَ يَا رَبِّ سُبْحَانَكَ

على القراط ^{يا المؤمن إذا وقع قدره}
 الناس ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} فاستروا الدنيا
 على الطبق ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} اقرب ما يكون الرب من
 ياتي اوتام ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} العبد في خوف اللين
 الجنة فيقولون ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} ان تكون
 لم نعد نار ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} من يدكر الله في تلك
 ان يود الناس الساعة فكنه اعظم الناس
 فيقال لهم ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} من رقة
 عليها ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} من رقة
 قال ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} ما بين
 ما بين ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} ما بين

فظن ان الله تعالى لم يغفره
 اشعدا للناس بشفا عتي يوفى
 القيامة من قال لا اله الا
 خالصا من قلبه اسو
 الناس سرقة من ليق من
 صلواته اعدي عدو لنفسك
 التي بين جنينك لغمار

وما كان ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} الله
 فظن ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} ان الله
 اشعدا ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} للناس
 القيامة ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} من قال
 خالصا ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} من قلبه
 الناس ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} سرقة
 صلواته ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} اعدي
 التي ^{يا مؤمن إذا وقع قدره} بين جنينك

وَالصَّلَاةَ وَلَا تَمُوتُوا عَلَيْهِ
 فَتَقْسُوا قُلُوبَكُمْ أَنْعَرُوا
 النَّسَاءُ يَلْمُنُ الْجَالِ
 أَعْطُوا السَّائِلَ وَإِنْ جَا
 عَلِي قَرِيبَ أَعْطُوا الْهَجِيرَ
 أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجْفَ عُرْقُهُ
 أَفْشُوا السَّلَامَ وَاطْعَمُوا الطَّعَامَ

وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا
 بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ يَنَامُ
 تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِالسَّلَامِ
 أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَلَوْ بِالضَّرِي
 أَطْلُبُوا الْعِلْمَ وَاطْلُبُوا
 مَعَ الْعِلْمِ التَّكْوِينُ وَ
 الْحِلْمُ أَعْفُوا عَنِ الْخَادِمِ

عبدى لا اله الا الله
جلالى ما اجريت على السان
فقل الله تعالى وعزى و
كل يوم سبعين مرة

اجتمعوا على طعامكم

واذكرا اسم الله عليه يبارك

لكم فيه واتخذوا

تقوى لله تجارة ياتكم

الرزق بلا بضاعة ولا

تجارة استعينوا على

تقوى الله تعالى وعزى و

صلى الله عليه وسلم
ما لا اله الا الله
عشرون ومائة صف ثمانون

من هذه الامة والبعون

من ياتوا الامم اهل

الجنة ابنا ثلثين سنة

على صورة ابيهم اذكر

ستون ذراعا في السماء اخل

ما اكل الخل من كسبه

صلى الله عليه وسلم

إلى الله تعالى انشأها

[illegible]

۴ م در سحر
۵ م در سحر
۶ م در سحر
۷ م در سحر
۸ م در سحر
۹ م در سحر

اور کمر

بسم الله الرحمن الرحيم مقدمات تناسخ تکسیر و بالین جمله که در
 فصلهای یاد کرده میشود بداند و استحضار کند بدانکه
 جل جلاله بر کواکب سیارات ملائکه موکل گردانیده است
 تا بعد انصال کایرات کواکب باشند و اسمای ایشان
 اینست ایاسیل بحراد میابیل کلشیا الیمون اسکے
 نقیصیل فصل بروج دوازده کوبه از ملائکه موکل
 اند و اسمای مبارک آن ملائکه اینست بلرچیل رحابیل
 سراسل بنفایل شراطیل سبایل صهاکیل صهاجل
 جونا سلطان اسد سبله میزان عقرب
 هاجیل طویا صهاجل سبایل فصل اسراییل
 قوس جدی دلو قیص صغظ طحکن بار در طحانی
 جبریل عزراییل میکائیل کلکائیل سککس سکاییل و زردا
 اهرافیل

۱۴۳
 اهرافیل سرافیل اهوکیل سحرکیل هرکیل مطکیابیل
 انجیابیل اسمعیل لردا لرباطیل نوحیاسیل
 درحاکیل عفرایل حدردا طاطایل رومایل حرلا
 امیایل اندریاسیل لکبطایل فصل بدانکه حروف ۲۸
 کانه بحسب ترکیب بروج دوازده کانه قسمتی رفته است
 برین وجه و برین ترتیب و مراتب ایشان از روی طبیعت
 اینست که بر هر یکی رقم زده است حار رطب هوایی حمل
 اسد قوس اعس مطمح حفش حار یابس ناری
 جونا میزان دلو قیص صغظ طحکن بار در طحانی
 سلطان عقرب حوت بار در یابس حاکي زرد سبله
 جدی جن رج چند نور سبده و جدی داداند

فصل حروف ۲۸ کانه را فسیحی دیگر بجایار قسم گردانند
 و هر قسمی را اعرابی داده اند تا هر جای که در تکسیر
 محتاج شود باعراب بران فاعده اعراب رنند و بجای
 را انان طبیعتی خاص گرفته اند او بی ل م ن ع حروف
 مفردة حان گویند و هر جای که افتد در سران فخر باشد
 ب ف ق ط غ ص ق حروف مفردة یارده خوانند اعراب
 در ترکیب هر جا که افتد جز مست و ریش ت در صراط حروف
 مفردة رطب خوانند هر جا که در ترکیب واقع شود
 اعراب ایشان بکس باشد ج ز ک س و ف ت ح حروف
 مفردة یابس خوانند هر جا که باشد اعراب او ضمت
 فصل نرد طایفه از محققان علم حروف حروف ۲۸
 کانه را فسیحی دیگر هست بحسب طبیعت حروف
 ملازم

ملازم پوست با حرارت و رطوبت یا برودت و یوسه
 برین قسم ایشانرا اعمال غریبه و علوم حیل هست و ان
 اینست که نموده میشود الحان الیایه الحان
 الرطیب خالک بارد یابس ماء بارد و رطیب و بعضی
 جز کسقط و خلع رفع
 گفته اند این قسمت بحسب طبیعت حروف مفردة
 است و بر این تقدیر اول جار است و دویم یارد
 و سیوم یابس و چهارم رطیب حروف مفردة قسمتی
 دیگر گردانند بحسب کوکب سبعة خبانکه از جار و
 بارد و رطب و یابس از هر یکی یکی حروف گرفته اند
 و اعراب که خاصیت بری بکوکب داده اند بنی نیب
 کوکب خبانکه زحل منتهی مریخ شمس زهره
 اجیب و زرده یکیش کشته مفرغ

عطار در قمر و در اعمال تکسیر حاجی که محتاج گردد
 تنظیف عروق و در حجت حروف زهره و مشتری و در عداوت
 حروف زحل و مریخ نباید فصل در طالیه مطلوب
 رعایت اقامت مناسبه ضرورت است پس باید که بداند
 که روز رهن اربعه است و شب رهن شب شنبه
 روز مشتری پنج شنبه است و شب مشتری شب دوشنبه
 است و ساعه مشتری هفتم ساعت از شب اول
 و ساعه از روز و فصل بخور زهره مشک و
 و قسط و زعفران و عنبر و قشور خنثی اش بخور
 مشتری سعد سندروس و صمغ حب القاد این که
 اجزاء مساوی باید کوفته و حب ساخته بداند
 الله دو

و وقفك الله که صاحب تکسیر بداند معرفه این چند
 فصل جان نیست تا عمل او بر اصل باشد و چون عمل
 کند از سر بصیرت عمل کرده باشد قاید جامع تکسیر
 حروف چنانکه معلوم است که چگونه باید کرد الحذف
 خراجیم او درین سه نوع است یک نوع تکسیر کند
 حرفی از آخر و حرفی از اول تا حروف سطر اول
 باز بداند اعداد حروف اسم بطریق نظم طبیعی
 بنماید تا از وی تاثیر ظاهر گردد چنانکه در حجت
 و قیوم نموده و باقی اسماء العزیز بران قیاس کند
 ح ی ق ی و م و د رین لوح تکسیر چنانکه
 محافظه و قی معین یا جزئی که بران نقش کند از

یا نقره یا تکیه یا رف یا حری یا کاغذ حیات که نزد تکسیر
اسم و خاصیت آن یاد کرده باشند و کیفیت انتفاع
از آن گفتارند و معلوم شدند نزد ارباب آن هیچ شری
دیگر نیست و یک نوع دیگر است که چون خواهند که
بیان دو کس محبت و الفت بدیدار دهد خواهد
طالب گویند و آنکس را مطلوب حروف نام طالب
یا بر مبلوی آن دو سطر یکی دیگر حروف نام
مطلوب بر این مثال که نموده میشود طالب مطلوب

ع م ر ع ل ی ا ک ا ه ب ر ف ا ع د که گفته شد در حروف
قیوم تکسیر کرده نا ان سطر اول تمام باز آید
و در آخر پس حروف اول این سطر در و کانه که
ع م ر ع ل ی ا ک ا ه ب ر ف ا ع د
ع م ر ع ل ی ا ک ا ه ب ر ف ا ع د
ع م ر ع ل ی ا ک ا ه ب ر ف ا ع د
ع م ر ع ل ی ا ک ا ه ب ر ف ا ع د

از اصد

از اصد و خوانند فرا گیرد و در یک سطر ثبت کند برین
مثال ع ی ر ل ع م ر و حرفهای آخر آن سطر که از
مؤخر خوانند فرا گیرد بر مبلوی آن ثبت کند برین نوع
ع ی ر ل ع م ر ع ی پس از این دو سطر صد و مؤخر
یک سطر پیون کند برین طریق که یک حرف از سطر
اول میبرد و یک حرف از سطر دوم بر جمع کند و یک
سطر ثبت کند بدین طریق ع ی ر ل ع ع م م ع
می این را سطر متولد از سطرین خوانند پس این
سطر متولد از آن مکن باشند پیوسته بنویسند
و اعراب بنزد جاحد را اعراب حروف گفته شد
بفتح و ضم و کسر و جز برین مثال ع ی ی ی ی و ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

پس در ساعت زهن یا در ساعت مشنری جملت زهن
 در خانه خود باشد که فوس است و صوت در نظر
 قمر باشد بهر تثلثیت یا بمقارنر باشد پس با مقابله مشغول
 کرد سیا آنکه بخور زهن یا مشنری در انش نهاد اندک
 اندک از ابتدای زمان نکسیر ثلثات فراع ان عمل
 و آنکه این حروف را بر یاره حری زرد یا سفید نوا
 و چون این حروف را اعراب زده باشند انرا بهمان
 اعراب بخوانند و این حری را بجبهه در جراح دان نهاد
 و دروغن کا و وعسل در جراح دان میریزد چنانچه
 دو کس روغن باشد و یک کس عسل و جراح می اند
 و در همین حالت از خواندن عاقل نشود و دوی
 جراح

جراح بر حرف طلوب کند و خورد بر جراح بنشیند
 در وصف غالی و این کلمات بعد از این حروف که در
 ان سطر متولد است که بر حری بنویشته بخوانند و این خواندن
 در دفتی بود که فیتله سوزد و کلمات ابتدای افتتحت
 یا روح العلوم و التعلیم بکل اسم حاصل من نکسیر
 الحروف من اسماء ربنا و ربکم و الحناء و الهکمه و من رب
 من الملائكة المقربين و الا زلح المقدسين ان یعیرونی
 عجت فلان بن فلان و تمییزه الی الی الی اگر با این خواندن
 فیتله سوخته باشد و روغن تمام شد خیر و الا خاموش
 بنشیند و آنکه که تمام نشود که مقصود حاصل ابد و کفنه
 این بسا که در حالت این عمل فیتله سوخته که مقصود بر است

و يك روات نیز جن است که قتیله نیز بقدر حروف آن
 سطر معرب باید که باشد و بهر قتیله این يك سطر حال
 معرب باشد و بر پشت حرف قتیله نام طالب و مطلوب با
 حروف زهره یا مشربی مزوج نویسد یعنی حروف عربی
 را یا استخراج که حروف زهره است یا و زرد که حروف
 مشربی است نویسد مقطع و یکبار نکسیر کند تا
 مزوج شود و این مزوج بر پشت قتیله نویسد برین مثال
 ع م ل ی م ف ن ع ع م م م م ل ی ک ن و ع د ی ک ر ا ن ک ی ر
 اسم طالب و مطلوب بجهت محبت است و آن اشرف انوار^{است}
 چون رعایت شرایط کرده باشد و در قافی عمل بجای آرد
 خط و رعایتش واقع نکرد در بقاعده مشایخ سلف

مستصدی

مستصدی این باید که در روز یا شب معلوم یابد رسا عت و دقت
 معلوم هر چه در یابست در عمل اماده کرده بخوبی در یاد و در
 رکعت نماز استخوان گزارد و از حضرت خوئی عالی رخصت
 خود بخواند و حرف طالع طالب و مطلوب که آن برنج
 منقلب است استخراج کند و در وسط بنهد و انگاره
 استخراج دهد بنقدیم یعنی اول حرف اول اسم طالب
 بنویسد و دیگر اول حرف اسم مطلوب تا آخر بدین نوع
 عمل کند حروف طالب و با حروف مطلوب در يك
 سطر پس حروف اسم طالب و مطلوب نیز در وسط
 بنهد و انگاره در يك استخراج دهد بران قاعده تا
 تمام شود و اگر حروف مرد و اسم در عدد یا یکدیگر

مساوی باشد اما اگر حروف اسم طالب زیاده باشد
 از حروف اسم مطلوب آن زیاده را بتقدیم حرف اسم
 طالب تمام کند و اگر حروف اسم مطلوب زیاده باشد
 آن زیاده را بتقدیم حرف اسم مطلوب تمام کند
 چنانچه در مثال عموده و بین آن دو سطر پنج از
 طالعین و اسمین با یکدیگر امتزاج دهد ابتدا از حروف
 طالعین اما برین قاعده که اگر حروف سطر طالعین
 زیاده باشد آن زیاده بتقدیم حروف اسمین
 تمام کند و اگر حروف سطر اسمین زیاده باشد
 بتقدیم حروف طالعین تمام کند چنانچه در مثال
 بان باقی انگاه آن این سطر منوال از همه سطرها
 اسما و حنی

اسماء حسنی بیرون آرد و بر طرف راست بنویسد و هم
 اسما و ملائکه استخراج کند آن ملائکه بر سمت اسما و بروج
 و کواکب و حروف نام ایشان نوشته شده است و بطرف
 نویسد و آن طرف دیگر و آن نیز در مثال می تمام پس
 حروف آن سطر آخرین شمارد که خداست بعد از
 حریبان سازد و بر هر یار یک سطر نویسد و پس
 و اعراب کرده و آنرا قتلها سازد و بر هر قتل یکبار
 این حروف با اعراب میخواند و بر قتل می دمد و آن قتلها
 در جراحی بند لیس و از روغن کافور و عسل بهم آمیخته
 کند و روی جراح بسوی خاتم مطلوب کند و خوش
 بر این جراح بنشیند و بعد در قتل یکبار اسما و ملائکه
 با قسم با اسما و حنی بخواند و برین وجه که یاد کردیم و در

آخر هر خواندن این سطر معرب میخواند و از اول عمل
فراغ از عمل بخورد زهر یا مستری برایش اندک اندک می
نهد و بدانکه ملائکه بر آن حرف دعوت باید کرد و دعوت
در حرف سطر او بیاید و آن و آن ادی است و اگر
هم بیاید یا بخیر بیاید مثلاً افلان ای فلان د فلان یا
فلان را فلان ای فلان ار فلان رای فلان و اگر
حرف دعوت در وی بیاید همچنان مجرد بگوید راه
اعلم بالصواب والیه المرجع والمآب مثلاً هر یک اینست
که نموده می گردد تا سئل نخل تر و حبه اکنون نریز کنیم که
نام طالب داوود است و نام مطلوب سلیمان و
طالع طالب اسد است و طالع مطلوب جبرئیل مثلاً
بنیامین است و الله طالع طالب طالع مطلوب اسم طالب
اسد حرف جبرئیل حرف اسد

داوود اسم مطلوب سلیمان سطر امتزاج طالعین
ه ق ط ی ح ص سطر امتزاج اسمین د س ال و بی دم ادنا
سطر متولد از سطرین ه د ق س ط ای ی ح و بی ه د ق
م ط ای د ح لاص اسماء مستخرجی لله آله واحد احد ه د ق
دوس هادی اسماء ملائکه لوما طاطا ط ل حول لا
اسمون سطر متولد مذکور چون معرب و متصل
نویسد ه د ق ط ای ی ح و بی د ق ط ا د حضا و چون
عدد در حرف این بیت چهار حرفست بنابر این
چهار باید ساخت و این کلمات را با اعراب بیت چهار
باید خواند بعد از آنکه در آخر اسماء حسنی و اسماء ملائکه
هم بیت چهار بار باید خواند بر این عبارت یا لوما
طاطا یا ح ل لا یا اسمون بحق الله الواحد الواحد

الصمد العز بن الحی الفیوم الهادی قنباً طالعاً صمداً قنباً
طالعاً حسن طبعاً و در محبت شرطست که این سطر معرب
حریمه فیلله خواهد ساخت بن عفران و کلاب نویسد
و از برای عداوة به سباهی و در محبت فیلله چارتر
باید کرد و در عداوة پیه تر و بدانکه بعضی حروف
نهره با مشتبه بعد از طالع بنویسد و زبان ندارد
اگر صورتی باشد که حروف طالع طالب و مطلوب
بدانند بآنکه طالع معلوم نباشد باید که بجای آن دو
حرف نهره و مشتبه جان ثابت کند و قصد و
جان کند که نهره طالب است و مشتبه مطلوب است
اعلم تمام شد انواع تکیلات طالب و مطلوب از
جهت الفت و محبت اما طریق تکیلات از برای عداوة
عاجز

هانت الا انکه در محبت از آن دو سطر حاصل آن
طالعین و اسمین یک حرف از اول سطر طالعین و یک
حرف از اول سطر اسمین میگیریم تا غام می شود
صورت عداوة و فرقه مقلوب می باید گرفت و در
محبت ملائکه را با حروف دعوة میخواندیم و در عداوة
بحروف بخوانیم که آن سه حرفست م ن ه و در محبت
سطر معرب را بر حریز رد یا سفید می نوشتیم و در
عداوة بر پان کهن مرده یا بر پان جامه می باید
نوشت و در محبت روغن و عسل و جراح میگردیم
و در عداوة نقطه سیاه و روغن بنزد می رود و در
حل کند ده مانده راست در جراحندان آهنین و در جا
که در محبت حروف نهره و مشتبه دخی آوردی

د بعد اوت حروف نحل و مخرج جي آوند باقي نقل
 هم انست بي زياده و نقصان و اسان راهي مثال
 مذکور ياد کنيم مثالش طالع طالب اسد حروف او
 طح طالع مطلوب نظر جي زا حروف او في ص
 الاخراج معلوم ص ط ي ه ق اسم طالب دارور
 واسم مطلوب س ل ي م ا ن سطر استخراج مقلوب
 دن را ام دي دل بس سطر منول ان سطر من
 مقلوب باق سره د م س ط ي ل ط د ص ي ح د ق م ه
 ا ب ا ط د ص ي ح و سطر تركيب هن الحروف قسوس
 يلطد مسجد قها يا هو ضمير خطاب يا ملائكة در اين
 صوره ختین بايد گفت مه لف با طایل يام لوم طایل
 حواله اسمون بحق الاله الاحد الواحد الصمد القدوس
 الهادي

منه هديه

عملته بيدي في علم الصنعة الذي جمعتهما الحكما و رمزا و اعليها
 و اختلفوا و تناكروا و كتموا فيها و انا قد ابلغني الله على ذلك
 استاد من الصالحين فوصلت الى الحق باذن الحق المبين و شاهد
 عين اليقين و عرفت بحق اليقين و قد اظهرته نصيحة مني لمن
 قن على هذه النبذة حتى انه لا يقع له خلل في ذلك الا من
 حماوة قلبه و قلت معرفته و انا استغفر الله العظيم مما صدر
 مني فاني افيتت عمري في هذه الصناعة طالت الى طريق الحق
 بين الى ان وصلت و فت فسكوت فجمعت في هذه النبذة
 أسر المصون و اثبتته لمن يفهمه من اهله و الحق في حجر فرد
 آخر مركب عندهم من سبع ميزان و ان حلت حيسوما
 عن جامدة سمار و حاو عايدت ارواحا يجماني ثبت
 ما يلبها عقد الجامدها كما تجسد ماء خالدا فاني فقد
 لغزت بالم يوتله ملك لا مندران ولا كسرا ابن ساسا
 لا ابن هند ولا النعمان صاحبه ولا ابن ذي يوزن
 في راس عمان فها كموها بني الاداب محكمه عزيزة ذات
 تبيان و اتقان محركات قوا فيها مصححة بالصدق ابدع
 في تشييدها البان رقت فما طمعت نفس الجهول بها
 و ما استراحت الى رمز و كتمان و الله ارجوا و اعلم اني

قد نزلت بلم تصح وودی و اسواری و اعلائی ارجوا
 بذلك رب العالمین غداً فوزاً و صفیاً و غفراناً و رضواناً
فقد ذكرها انها تقوم من اربع طبایع و ثلاث قوى و هي
 كلها من واحد قال فان حلت جسموا التحليل عندهم هو
 اصل العمل و مبداء و ملاك الامر و فيه جمع السبب فحل
 مجسد كيف شئت بالنشأت او بالزبد او بالذن او في حام
 ماريه ثبت سايلها عقد الجامدها يعني بذلك التحليل
 الجامد و اجاد الروح السائل ثم تشيعه بالجسد المحلول
 حتى يميزه ويد اخله ولا يتميز هذا هو الحق فاكتمه فان
 ظفرت به تفوز به فوزاً عظيماً يعني تنجوا بذلك عظيماً
 و تنازل منازل العارفين ان شاء الله تعالى **وهذه**
صفة ابتداء العمل و هو ان تاخذ الشعر تغسله و تقطره
 قدر **ق** رطل ثم ترفع الماء الابيض وحده و الماء الاصفر
 و الاحمر وحده ثم تكون قد جمعت النشادر من الانثى
 و القابله و تحطه في قليل من الماء تحط على الرطل ثمانية
 اواق من الماء الابيض فافهم هذه الميزان في التطهير
 انك تاخذ القابله قدر ثلثين او ثلاثه و تكومها
 العزيزية
 و تطلق

٢٤

٢٥

٢٦

٢٧

براق فلم يبق ليد ان حلق بر ايد و ان سحن قبول ان قد
 و بكر العباد بالله اكر انش و در خانه باد و محل باد و شمر
 افتاده باشد و اين حروف را بر جوب نوشنه باشد
 در وقت سز کردن ان جوب را بکشد و نام ملائک
 حمل و اسد و قوس و ان نامهاست که در فصل
 بدیشنی یاد کردیم اینست یا نجل شر الجبل سوا الجبل و ان
 جوب اشارت میکند که در حال بفرمان خدای تعالی
 بان نشیند و بطریق تکسیر از هفت بار تکبیر کند
 در سطر هفتم سطر اوایل این سطور هفتگانند
 اخراں خباخچه در اول سطر و هر دو را در یک جمع
 کند و انرا در ساعتی بعد بر لوجی ان در بانفتن
 یاری امور یا بر نکبی انکشد بن و اگر هیچ از انها نباشد

بر کاغذ نقش کند بجنان مقطع و باز در زیر آن یک
سطرود یکین نماید از آن حروف اما پیوسته و بظاهر
آن لوح یا نگین و اعداد جمله این حروف اسطر حاصل
که چند است و در مربعی بنهد و یا خرد دارد که از
وی تا اثرات عجب باید باذن الله تعالی و اگر چه طایفه
آن معلوم خدا متبیت اما حین احتیاط را مثال
نموده شد در صفی دیگر و اعداد را به این صورت

مثبت ۱۰

۱۰	۶	۱
۲	۷	۱۱
۳	۹	

مثبت ۲۰

۲۰	۹	۶
۳	۵	
۱	۱	۶

مثبت ۳۰

۳۰	۹	۶
۲	۹	۶
۱	۱	۶

مثبت ۴۰

۴۰	۹	۶
۲	۹	۶
۱	۱	۶

مثبت ۵۰

۵۰	۹	۶
۲	۹	۶
۱	۱	۶

پشتان آید و متاویس بقدر راسمانها با صحرای بیابان و فلان سر کتیله
بگردن زد و فرشتگان بفرموده خداوند تعالی سخن کرد خدای تعالی خلقت
فرشتگان در روی بوشید و مقبول شد و دست را در دنیا عمر دراز
و جاس از بهشت شربت از برای بیارند و اوله در بهشت افتد
حور باین سران در محوها و بهشت برو نکند حال وی به بیند و
عاشق شوند و در آرزوی آن باشند که در بهشت در آید و میوهها
بهم بهشتی در طعنها و نور برای وی بیارند و چون از آن میوهها بخورد
و جوان شود چنان خوب روی و خوش او از شود که هیچکس بصورت
او نباشد تا در جهان زنده باشد و یکی مهر بیارند یک ملوک و بی نوشته
که این بنده را از اد کردیم از عذاب و پیرشش آخرت و از تشویش دنیا
رحمت کردیم و یک طرف اسماء الله بود و با عز از تمام بوی دهد وی بر
بنظیم معجزه تمام تر و بگیرد و پیوسته دهد و سرود دیده مال و چشم و
علاء اسماء را به بیند و مجموع حجابها ایشی چشم او برود بر چیز دو
ری نگارن شود و مستجاب دعوه کرد اگر بیمار یا د از بود بد
صحت یا بدی المال و بی این مهر را بگیرد و در خانه کند و نگذارد
بر روی افتد و فرشتگان نشان رکنند بر روی و بعد از ساعت سه
رند و با هم اتباع و ذریات چون بندگان بیایند و گفتا از لعل حیات
رند و چهار هزار طبق بزر و یا قوت

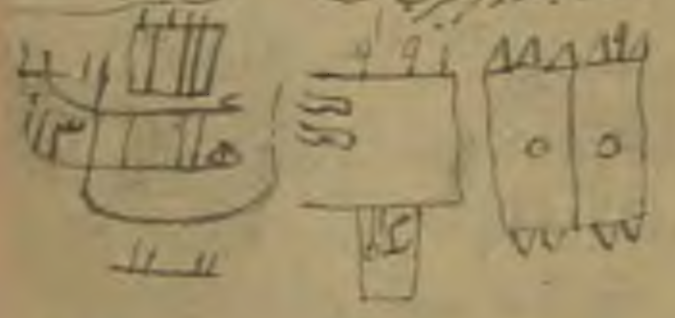

از دشتی زلزله در زمین پیدا شود و مجموع حیوانات درنده بر روی زمین روی
 و جانند تو از در جوی نردنیک خانه تو رسند جمله با هم رسند ایند و چون
 از ایشان بشنوی بدانی که جنه می گویند بعد از آن بروند چون بآمداد شود جمله
 بدام اینها شخیر که بود یکم خداوند توفیق او این شخیر نیم طالب عالمان
 و صاحب دین با آن خدا را نظر بر او بوده برو نظر بود تمام خطبه
 پس ازین بهتر ندانسته بود و فهم نگرفته بود و من خطب اشارت امام
 است امام روزی شد و خطب اشارت بمن تا بعد از آن مراد دولت
 مع از دیگران نقلها کرده با خند و خندای دانا که حقیقت اما بعد
 بدلیله هشت ازین که بیان کرده شد اکنون چون جمله زبانها بدانست و جمله
 حیوانات مطیع او شدند و فرشتگان را بر آسمان دیدن کردند و خود را بر
 روضه کنند اما از بیرون خانه نشویند بیرون آمدن از بزرگی این چهار طایفه
 گفته شد چون است یکم شود و هفت فرشته نورانی و علمها و سبزه کردند
 بر روی خط خطها نور نوشیده که لا اله الا الله محمد رسول الله
 هفتاد هزار ملک دیگر از ملائکه در عهده

از خلوا یا معاشر الارواح الروحانية على معشر
 لادميين واصروهم في الارض كأنهم اعجاز نخل
 غاوية فهل ترى لهم من باقية **قال** فاحتفظ
 فو حق الله العظيم الاعظم انه يرفع الله به درجة
 الصالحين فأتى الله ما استطعت فانه سلاح
 لطالب ومقمع لكل جبار وفا جرمعاند و انه قليل
 لوجود لم تجد عند كل احد والسلام والله اعلم بالصواب

الحمد لله
والصلاة والسلام

الرحمة و تمنع من الشر و اواره به نور و
 و اب بالحق النبوة و خانه الله و
 مهات باشد من نافع شوق و سیر و بود به الشك
 راجع طالع و خبر و سیر و سیر و
 کانی و سیر و سیر و سیر و
 ناکس اسیر و سیر و سیر و سیر و
 جلال بلفند و خبر و سیر و

يُضَاعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 بِحِلْمٍ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ **هذه الآية**
 هـ لنمو التجارة والزيادة في المال والبركة في الرزق والربا
 في المكاسب **من اراد ذلك** فاليرسم الآية في مربع درهم
 وتحمله معه في كيسه فانه يكثر الرزق وتنمي التجارة و
 يحصل الخير باذن الله تعالى وهو هذا

عزير

این اسم را درون نوزدهم از هر ماه که باشد بادر نهد
 که کسوف افتاب یا شبی که خسوف ماه باشد بر صفحه ان
 سرب نقش کند و درین بکنی انگشتی بنهند عقد
 اللسان باشد بر همه متان و غازی بخنایند نتواند نقص
 در غیبت او ماندن و ان این حروف هفت حرفست که
 انرا حروف الخواتیم خوانند ادد زولا اگر این حروف بر
 دیوار خانه یا اندرون خنینه باصندوق نویسد در
 چهاردهم از ماه که درجه زنا باشد هر چه درین خانه و خنینه
 و صندوق باشد از دزد و موش و اشیا عین بپشت
 و اگر بر بکنی ان در و هفتش کند و قی که افتاب در اسد
 باشد از همه رنجها و بلاها عین باشد و در امان
 حق و ان این حروف ۸ اکانه حرفست که انرا حروف

منو اند خوانند ب ت ث ج ح خ د ذ ر ز س ش ض
ط ظ ع ای ب حروف را عینک و زعفران یا شیرین
که اول پیرناید باشد حل کند بر کاغذ نویسد و نفوذ
سازند یا در کلاه یا در دستار دوزند و بر سر بند
هر کس که او را ببیند دوست دارد بفرود خداوند
جل و علا بداند که حروف اسد و فوس و حل که حروف
ان اینست اعطی محفش و ده خاصیت دارد انرا انرا
الخالصین خوانند یکی آنکه چون عرضه راستی یا حاجتی
و مهمی بملوک داشته باشد و خواهد که آن حاجت
برآید و آن کفایت شود و سخن قبول افتد این
حروف را بر فلجی چند نویسد و فنی که فردر حل یا
در آید یا فوس باشد و نگاه دارد و چون حاجت
افتد

باب ر قوه مغض و الريح حظ يدكن على الوجع وانت تقول
مررت على وادی بلا ماء ما فيه شجرة بلا اعضاء عليها طير
طير بلا رجلين امسكتة بلا يدین ذبحته بلا سكين شوته
بلا نار اكلته بلا اسنان اذ هب ايها المغض بالف لاحول
ولا قوة الا بالله العلي العظيم يقرأ على المغوص فانه يبرأ ثم
باب للعين والنظره يكتب ويحمل اللهم
قبس قابس و عيس عابس و شهاب قابس و الارض
و السماء و حجر طامس و حجر قابس اردد اللهم عين
المعيان عليه في ماله و اهله و اولاده و كیده و
حليته لحم رقيق و عظم و دم رقيق فارجع البصر هل
تري من فتور اللهم خذ عين المعيان من نظره و
كلمته من شفيعه و تكس براسه تحت قدميه و اردد
اللهم بأسه و شره عليه و علي من يلوز به لا يتكلمون الا
من اذن له الرحمن و قال صوابا احجب يا ميمون النظره و العين
عن فلان و عين المعيان بحق كيعص حمعسق طه و ليس
فسيكفيكم الله و هو السميع العليم و لاحول و لا قوة الا

بالله العلي العظيم

باب عقد محصن يعقد على شعر المرأة فان عدم الشعر يعقد
على الاثر سبع عقد يقول على كل عقد سبع مرات ثم يجعل العقد في قرن
ما عز وسده بالشمع وهذا ما تقول على كل عقد سبع مرات
بد ماخ د ملاخ بواخ مهلاخ سيلاخ بطاخ طاخ بواخ
بانادي كلام للاحرار ابن ابليس وفطفت عقدت ذكر ك يافلان
بعقد وثيق وحيط رقيق عقدت منك يافلان ثلثمائة سنة و
ستون عرقا العرق الذي بين عينك واصله بين فخذك ان
قام الحنا وان طعن به النوى عني ولا يدي يحقق ولا يلحق بارد
بارد وان جهنم لمحيطة بالكافرين عقدتك بالعبرانية و
السريانية واخذت شهوتك من بين عينيك والماء الحار
من بين اذنيك ولا تبول يافلان الا من بين حجر وطبق بحق
فهلك يا من هذا الكلام عليه لا يخل حتى ينبت الشعر في وسط
الكف بحق هذه الاسماء والآيات

لا بد من عقد
على شعر المرأة
فان عدم الشعر
يعقد على الاثر
سبع عقد يقول
على كل عقد سبع
مرات ثم يجعل
العقد في قرن
ما عز وسده
بالشمع وهذا
ما تقول على
كل عقد سبع
مرات

هذه فائدة جليله يتصرف في ثلاث مسائل الاول لمحبة والثاني
توطيد الظالم والثالث فتايل تتصرف في الجلب الغائب والحاضر
اذا اردت ذلك تاخذ سرا 2 بسبعة السند وتاخذ من اثر المطلق
يعمل منه سبعة فتايل او من قماش جديد باسم المعمول له واسم امه
ووقت وداره وطالعه ويومه ومملكه وتخط الفتايل في السرا 2
وتطلق الجوز ثم تقرأ الدعوة وهي دعوة الكواكب السبعة وتضم
على الجلب فان الحضم ياتيك اسرع ما يكون بعيدا ام قريبا وان
اردت هلاك الظالم اكتب الخاتم في الكاغذ وصور صورة الذي
تريده انه يهلك في جوف الاحرف في قلب الخاتم والاحرف واضم
عليه بالدعوة سبع مرات ثم تقص منه اى عضو شئت من الصورة
فانه يتعطل منه ذلك العضو وان قطعت راس الصورة فان
المعمول له يموت واعمل هذه الكفاية يوم السبت اخر الشهر او يوم
ث وبنحها بالكبريت والحليت وثوم وعند ما تقطع شئ من
صورة اجعله في اناء فيه ماء وانت تتكلم بالفرجة وقص منه في
ماء فانه ينقص عضو من اعضائه وان اردت نصر ليد في
لعارض فاضع صورة من كاغذ واكتب على رأسها حرف الشين
ويج عقر ب شمس ائيل احمر وعلى وجهها حرف الخاء وهوله
بنا ئيل ابيض وعلى عنق الصورة منكبها حرف الجيم ثم سطران
برائيل مرة وعلى صدرها حرف الفاء شمس اسدر وقيائيل

مذهب وعلى ظهرها حرف الظاء مشترى قوس صريّايل
 شهورش وعلى بطنها حرف التاء الكاتب جوزاميكائيل
 برقان وعلى افيآذه والركبة حرف الذا ال مقاتل دلو
 كسفيائيل ميمون فاذا اردت ان تعذب احدا من الجن
 عرفه او يقطع راسه او يده او رجله فتجب الرجل المصا
 بين يديك واكتب الخاتم في كفه وتكلم عليه بالقسم حتى
 ينصرخ فاساله عن حاله واحكم فيه كما شئت وتساله
 عن رهطه وقبيلته وهذه الخاتم السبعة كما ترى

يوم الاحد الشمس **ف**

ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ

يوم الاثنين للمقر **ج**

ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ

يوم الثلاثاء

يوم الخميس للمشتري **ط**

ط	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش

يوم السبت مقاتل زحل **ز**

ز	ح	ط	ث	ج	ذ	ظ
ح	ط	ث	ج	ذ	ظ	ش
ط	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ

يوم الجمعة للزهرة **ح**

ح	ط	ث	ج	ذ	ظ	ش
ط	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ

يوم الاحد للشمس **ف**

ف	خ	ث	ج	ذ	ظ	ش
خ	ث	ج	ذ	ظ	ش	ف
ث	ج	ذ	ظ	ش	ف	خ
ج	ذ	ظ	ش	ف	خ	ث
ذ	ظ	ش	ف	خ	ث	ج
ظ	ش	ف	خ	ث	ج	ذ
ش	ف	خ	ث	ج	ذ	ظ

وطها تضاريف كثيرة وهي هذه **تقول** ^{٨٧} بسم الله المبدى
المعيد الفعال لما يريد الذى دارت بقدرته الافلاك
الدائرة الاول قبل كل شئ والاخر بعد كل شئ والقاهر كل
شئ لا اله الا هو الكبير المتعال قاهر الارواح ومرسل الرياح
الكريم الفتاح اقسمت عليكم يا معشر الارواح الروحانيون
الموكلون بالايام السبعة اجيبوا بحق الله الذى خلقكم من نور
عرشه وجعلكم طائعين لاسمائه تصرفون فيها شاء كيف
شاء بارادته وقدرته اقسمت عليكم ايها الملوك السبع
العلوية والسبعة السفلية اقسمت عليكم يا روقيائيل
الملك الموكل بيوم الاحد بحق الله الذى لا اله الا هو كل شئ
ها لك الا وجهه له الحكم واليه ترجعون اجب يا روقيائيل
بمضور المذهب اجب يا مذهب بحق الملك الغالب
عليك روقيائيل بحق يا يا اقسمت عليك يا جبرائيل
الملك الموكل بيوم الاثنين بحق القاهر فوق عباده و
هو اللطيف الخبير اجب يا جبرائيل بحضور مرة اجب
يا مرة بحق الملك الغالب عليك جبرائيل وبحق سام سام
اقسمت عليك يا سمسمائيل الملك الموكل بيوم الثلاثاء بحق
من له الملك والكبرياء والعظمة والسلطان تبارك الله رب
العالمين اجب يا سمسمائيل بحضور الاحمرا اجب يا احمرا بحق